

1968 பிப்ரவரி 20]

5. அறிக்கை அளித்தல்

மதிப்பீட்டுக் குழுவின் அறிக்கை.

திரு. எஸ். இராமச்சந்திரன் : பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, 'தொழிலாளர்கள், தொழிற்சாலைகள்' பற்றி மதிப்பீட்டுக் குழு அளித்த பரிந்துரைகள்மீது தமிழக அரசு மேற்கொண்ட நடவடிக்கைகள் பற்றிய மதிப்பீட்டுக் குழுவின் இரண்டாம் அறிக்கையை இப்பேரவையின் முன் வைக்கிறேன்.

பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் புதிய அரசின் பொறுப்பை ஏற்றுக் கொண்ட பிறகு மதிப்பீட்டுக் குழுவின் அறிக்கையை முதன் முதலாகத் தமிழில் பேரவையின் முன் அளிப்பதைத் தனக்குக் கிடைத்த பெருமையாக மதிப்பீட்டுக் குழு கருதுகிறது.

6. அரசினர் மசோதா

தமிழ்நாடு, 1968-ம் ஆண்டு நிதி ஒதுக்கு மசோதா

(சட்டப் பேரவை மசோதா எண் 3/1968)

மாண்புமிகு திரு. சி. என். அண்ணாதுரை : சட்ட மன்றத் தலைவர் அவர்களே, தமிழ்நாடு, 1968-ம் ஆண்டு நிதி ஒதுக்கு மசோதா (சட்டப் பேரவை மசோதா எண் 3/1968) ஆய்வுக்கு எடுத்துக்கொள்ளப்பட வேண்டுமென்று கோருகிறேன்.

தீர்மானம் அவையின் முடிவுக்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டு, மசோதா, பிரிவுவாரியாக ஆய்வுக்கு எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டது.

இரண்டாம் பிரிவு, குறுந்தலைப்பு, அட்டவணை முகப்புரை, நெடுந்தலைப்பு, ஆகியவை அவையின் முடிவுக்கு விடப்பட்டு நிறைவேற்றப்பட்டன.

மாண்புமிகு திரு. சி. என். அண்ணாதுரை : இம் மசோதா நிறைவேற்றப்பட வேண்டுமென்று கோருகிறேன்.

தீர்மானம் அவையின் முடிவுக்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டு மசோதா சட்டமாக ஆக்கப்பட்டது.

7. ஆளுநரின் பேருரை மீது விவாதம் (தொடர்ச்சி.)

* திரு. ஆ. கு. சுப்பையா : மதிப்பிற்குரிய பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, கவர்னர் அவர்களுடைய உரையின்மீது என்னுடைய கருத்துக்களைச் சொல்வதற்கு விரும்புகிறேன். மதிப்பிற்குரிய கவர்னர் அவர்கள் நல்ல முறையான ஒரு உரையை நிகழ்த்தியிருக்கிறார்கள். என்றுமே இல்லாத ஒரு முறையில் இன்றையதினம் நம்முடைய நாட்டிலே இருக்கக்கூடிய யதார்த்த

[1968 பிப்ரவரி 20]

குழந்தையை அடிப்படையாகக்கொண்டு உரை நிகழ்த்தப்பட்டிருக்கிறது. இதிலே மிக முக்கியமாக வரவேற்க வேண்டிய விஷயம் என்னவென்றால், மாணவர்களிடையே இன்றைய தினம் ஏற்பட்டிருக்கக்கூடிய சிக்கல்களையெல்லாம் கணக்கில் எடுத்துக்கொண்டு எதிர்காலத்தில் மாணவர்கள் தங்களுடைய காரியத்தைச் செம்மையாகச் செய்ய வேண்டுமென்ற முறையில் கல்வியில் அவர்கள் தங்களுடைய கவனத்தைச் செலுத்த வேண்டுமென்று கூறியிருக்கிறார்கள். இரண்டாவதாக, மத்திய அரசாங்கத்திற்கும், மாநில அரசாங்கத்திற்கும் இடையே இருக்கக்கூடிய வேறுபாடுகளை மிகத் தெளிவாக எடுத்துக் கூறியிருக்கிறார்கள். மத்திய அரசாங்கம் எல்லா அதிகாரங்களையும் தன்னுடைய கையிலே வைத்துக்கொண்டு காங்கிரஸ் அல்லாத மாகாண அரசாங்கங்களைப் பொருத்து இன்றையதினம் பாரபட்சம் காட்டக்கூடிய முறையில் நிதி வசதிகளையும், இதர உதவிகளையும் சன்னஞ்சன்னமாகக் குறைத்துக்கொண்டே வருவது எடுத்துக் காட்டப்பட்டிருக்கிறது. இது நாட்டில் ஏற்படக்கூடிய, ஏற்பட்டிருக்கக்கூடிய தொழில்களையும், இதர அபிவிருத்திகளையும், பாதிக்கக்கூடிய நிலைமையை ஏற்படுத்தும். அகலே மத்திய அரசாங்கம் இம்மாதிரியான ஒரு பாரபட்சத்தைக் காட்டாமல் மாநில அரசாங்கங்களுக்கு, தமிழகத்திற்குத் தேவையான நிதியைக் கொடுப்பது நியாயமாகவும், பொருத்தமாகவும் இருக்கும். இந்த மாநிலத்திற்குத் தேவையான அளவுக்கு நிதி ஒதுக்க வேண்டுமென்று கோரி, புதிய நிதிக் கமிஷனை ஆரம்பிக்க வேண்டுமென்று கோரி யுள்ளார்கள்.

இந்த உரையிலே விவசாய அபிவிருத்தியைப் பற்றி அதிகமான அளவிலே எடுத்துச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. விவசாயி அபிவிருத்தியிலே அதிகமான அக்கறையைத் தமிழக அரசு செலுத்திக் கொண்டிருக்கிறது. குறிப்பாக வேளாண்மைத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் பொறுப்பேற்றுக்கொண்ட பிறகு வேறு தீவிரமாக விவசாயத்தை முன்னுக்குக் கொண்டு வர வேண்டுமென்பதற்காக பல்வேறு வகைகளிலே இன்றையதினம் வேலைகளைத் துவக்கியிருக்கிறார்கள். அதற்காக வேளாண்மைத் துறை அமைச்சர் அவர்களைப் பாராட்டாமல் இருக்க முடியாது. வேளாண்மைக்கு மிக முக்கியமானது உரம். இந்த உரத்திற்குக் கொடுத்து வந்த உதவியை மத்திய அரசாங்கம் நிறுத்தியிருக்கிறது. அதிலே, தேவையில்லாத அளவிற்குத் தங்களுடைய அதிகாரத்தை உபயோகப்படுத்தி இருக்கிறார்கள். கூட்டுறவு நல்ல முறையில் அமைய வேண்டுமென்பதற்காகத் தமிழக அரசு கூட்டுறவுத் துறை பற்றிப் பரிசீலிப்பதற்காக வேண்டிய நடவடிக்கை எடுத்து திரு. சந்தானம் அவர்களைத் தலைவராகக் கொண்ட ஒரு கமிட்டியை அமைத்திருக்கிறார்கள். அந்தக் கமிட்டி நல்ல முறையில், விவசாயிகளுக்குத் தேவையான உதவிகளைக் கொடுக்கக்கூடிய முறையிலே இன்றையதினம் கூட்டுறவுத் துறையில் இருக்கக்கூடிய ஊழல்கள், ஒழுங்கீனங்களைப் போக்கக்கூடிய முறையில் ஆலோசனைகளைக் கூறுவார்கள் என்று நம்புகிறேன்.

1968 பிப்ரவரி 20] [திரு. ஆ. கு. சுப்பையா]

வேளாண்மைத் துறையைப் பொறுத்தவரை இன்று அதிக உற்பத்தி செய்ய வேண்டுமென்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அதிக உற்பத்தி செய்து நமக்கு ஏற்பட்டிருக்கக்கூடிய உணவுப் பற்றாக்குறையைப் போக்க வேண்டுமென்று சொன்னால், நில உறவு முறையிலே மாற்றம் ஏற்பட வேண்டும். நிலத்திலே நோடியாகப் பாடுபடுகின்றவர்களுக்கும், உணவு உற்பத்தியை அதிகரிக்க வேண்டுமென்ற எண்ணம் உள்ளவர்களுக்கும் நிலத்திலே நெருக்கமான உறவு இருந்தாலொழிய நாம் எதிர்பார்க்கும் பலனை அடைய முடியாது.

குத்தகைதாரர் சட்டத்தைத் திருத்த வேண்டுமென்ற முறையில் அரசாங்கம் ஆலோசனை செய்துகொண்டிருக்கிறது என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். இதை இந்த ஆண்டு செய்தால் மிக மிக உதவியாக இருக்கும். சென்ற கால ஆட்சியாளர்கள் வருஷா வருஷம் இதைப் பற்றிச் சொல்லிக்கொண்டே வந்தார்களே தவிர, ஒன்றும் செய்யவில்லை. அதே மாதிரிதான் இப்போதும் சொல்லப் படுகிறதோ என்ற ஐயப்பாட்டிக்கு இடம் இல்லாத வகையில் குத்தகைதாரர் சட்டத்தை அவர்களுக்குக் கடன் வாரம் மற்ற வசதிகள் கிடைக்கத்தக்க வகையில் திருத்த வேண்டுமென்று சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இவ்வளவு அக்கறை எடுத்துக்கொண்டு விவசாயத் துறையில் இருக்கக்கூடிய அதிகாரிகள் அதிக உணவு உற்பத்தி செய்வதற்காகப் பல்வேறு திட்டங்களைச் செய்திருந்த போதிலும், அதிகமான மழை பெய்திருப்பதால் ஒரு பகுதி பாதிக்கப்பட்டிருப்பது எல்லோரும் அறிந்த விஷயம். இன்னொரு பகுதியை எடுத்துக் கொண்டால், திருநெல்வேலி மாவட்டத்தில் இரண்டு, மூன்று தாலுகாக்களில் போதுமான மழை இல்லாததன் காரணமாகப் பயிர்கள் தீயிற்று விவசாயிகள் பெரிய அளவுக்குப் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். தஞ்சை மாவட்டத்தில் அதிகமாக மழை பெய்ததன் காரணமாக 50,000 ஏக்கர் நிலங்கள் பதறுப் பதினாந்து நாட்கள் நீரில் மூழ்கி இருந்ததால், அங்கும் விவசாயம் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. உற்பத்தி பெறுக வேண்டுமென்பதற்காகத் தங்களுடைய சத்தி முழுவதையும் பயன்படுத்தியும்கூட இப்படி ஒரு நிலைமை எதிர்பாராத அளவுக்கு ஏற்பட்டிருக்கிறது. இதனால் பாதிக்கப்பட்ட விவசாயிகளுக்கு அரசாங்கம் உதவி செய்ய வேண்டும். விவசாய நிலங்கள், பாதிக்கப்பட்ட நிலங்களுக்கெல்லாம் நில வரியை ரத்து செய்ய வேண்டும். தண்ணீர் தீர்வையை ரத்து செய்யவேண்டும். இதனால் குத்தகை விவசாயிகள் பெரிய அளவு பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். குத்தகையைத் தள்ளுபடி செய்ய வேண்டி நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளப்பட வேண்டும். இல்லையென்றால் குத்தகைதாரர்கள் பெரிதும் பாதிக்கப்படுவார்கள். ஏறட்சியான பிரதேசங்களில் விவசாயத் தொழிலாளிகளுக்கு யர்ய விலையில் உணவுப் பொருள்கள் கிடைக்க நியாய விலை உணவு தானியக் கடைகளைத் திறந்து அவர்களுக்கு உதவி செய்ய வேண்டுமென்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

[திரு. ஆ. கு. சுப்பையா] [1968 பிப்ரவரி 20]

உணவுக் கொள்முதல் சம்பந்தமாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. உணவுக் கொள்முதல் சம்பந்தமாக, கொள்முதல் செய்யும்போது ஒரு ஏக்கர் வரையில் உள்ளவர்களுக்கு விதிவிலக்கு அளித்துவிட்டு ஒரு ஏக்கருக்கு மேல் உள்ளவர்களுக்கு பத்து ஏக்கர் வரையில் லெவி நிர்ணயம் செய்யப்பட்டிருப்பது “ரியாக இருக்க முடியாது. அவ்வாறு இருப்பதன் மூலம் சாதாரண விவசாயிகள் பாதிக்கப் படுவார்கள். ஆகவே மூன்று ஏக்கர் வரையில் விதி விலக்கு அளித்தாக வேண்டும். மூன்று ஏக்கர்களுக்கு உட்பட்டவர்கள் அவர்கள் தானியத்தை அவர்கள் இஷ்டத்திற்கு விற்றுக் கொள்வதற்கு அவர்களுக்கு பரிபூரண உரிமை அளிக்கவேண்டும். மூன்று ஏக்கர்களுக்கு மேல் பத்து ஏக்கர் வரையில் உள்ளவர்களுக்கு லெவி முறையில் நிர்ணயம் செய்துவிட்டு பத்து ஏக்கர்களுக்கு மேல் உள்ளவர்களுக்கு அப்படிப்பட்ட நிலப் பிரபுகள்-- அவர்கள் எப்போதுமே ஏமாற்றுவதில் கை தேர்ந்தவர்கள், உணவைப் பதுக்கி வைத்திருக்கக்கூடியவர்கள், அவர்களிடம் சென்று அதிகாரிகள் கொள்முதல் செய்ய தயக்கம் காட்டிக்கொண்டு வருவார்கள். பத்து ஏக்கருக்கு மேல் உள்ளவர்களிடம்-- தானியங்களை எல்லாம் செலவு போக மிச்சமுள்ளதை எல்லாம் கொள்முதல் செய்யவேண்டிய நடவடிக்கைகள் எடுப்பதுதான் சரியாக இருக்க முடியும்.

அடுத்தபடியாக, விவசாயத்திற்காக அதிகச் செலவு ஏற்படுகிறது. அம்மாதிரி அதிகம் செலவு செய்து விவசாயம் செய்யக் கூடிய விவசாயிகளுக்கு விலை நிர்ணயம் செய்திருப்பது போதுமானதல்ல. அதையும் நாங்கள் குறிப்பிட்டு வருகிறோம். ஆகவே, அவ்விலையை உயர்த்துவதுதான் நியாயமாக இருக்க முடியும். அதையும் ஆலோசனை செய்ய வேண்டும். அவ்வாறு விலையை உயர்த்திக் கொடுப்பதால் அவர்களுக்கு ஊக்கம் ஏற்பட்டு அதிக உற்பத்தி பெருகுவதற்கான நிலை ஏற்படும். விவசாயத் தொழிலாளர்கள் சம்பந்தமாக கூலியில்கூட இங்கு கேட்கப்பட்ட கேள்விகளுக்கு சட்ட அமைச்சர் அவர்கள் பதில் அளித்துள்ளார்கள். விவகாரங்கள் வருகிறபோது சமரசமாக தீர்த்து வைக்கப்படுகிறது என்று சொன்னார்கள். என்னதான் சமரசம் செய்து வைத்தாலும் தஞ்சை மாவட்ட நிலப் பிரபுக்களைப்பற்றி நம் மதிப்பிற்குரிய அமைச்சர்களுக்கு நன்கு தெரியும். அவர்கள் வேண்டுமென்றே விவசாயத் தொழிலாளர்களைப் பழி வாங்கியிருக்கிறார்கள். பண்ணையாள் பாதுகாப்புச் சட்டம் வந்தபோது அந்தச் சட்டப் பிரகாரம் விவசாயத் தொழிலாளிகளுக்கு அதிக ஊதியம் கொடுக்கவேண்டுமென்ற காரணத்திற்காக எல்லா விவசாயத் தொழிலாளர்களையும், பண்ணையாட்களையும் பண்ணையிலிருந்து வெளியேற்றிவிட்டார்கள். இன்று தினம் தினம் கூலி வேலை செய்தால்தான் அவர்களுக்கு கூலி கிடைக்கும். அப்படி கூலி கிடைத்தால்தான் அவர்கள் தங்கள் வாழ்க்கையை நடத்த முடியும். நிலப் பிரபுக்கள் அதிகாரிகளிடம் அல்லது அமைச்சர்களிடம் பேசுகிறபோது மிகவும் நல்லவர்கள் மாதிரி ஒப்புக் கொள்கிறார்கள். ஒப்பந்தம் முடிந்த பிறகு அப்படியே மீறிவிடுகிறார்கள். அவர்கள் எல்லாம் சேர்ந்து ஒரு பெரிய மகாநாட்டைக் கூட்டி

[1968 பிப்ரவரி 20 [திரு. ஆ. கு. சுப்பையா]

இம்மியளவுகூட கூலியும் வேலையும் கொடுக்கமாட்டோம், கூலி கொடுக்கமாட்டோம் என்று கூறி ஒரு கலகத்திற்கு திட்டமிட்டார்கள். அதோடு அங்கு சட்டம், அமைதி குலைந்துவிட்டது என்றும் கூக்குரல் போட்டார்கள். அப்படி கூக்குரல் இட்டு கலகத்திற்கு அஸ்திவாரம் இட்டு தேவையில்லாத துப்பாக்கிப் பிரயோகத்தையும் அவர்கள் ஏற்படுத்தினார்கள். அவர்கள் தூண்டுதலின் பேரில்தான் போலீஸ் அதிகாரிகள் துப்பாக்கிப் பிரயோகம் செய்தார்கள். ஆக, நிரபராதிகளாக உள்ள, ஒரு ஆதரவும் இல்லாத விவசாயத் தொழிலாளர்கள் இன்றைய தினம் பெரிய அளவிற்குப் பாதிக்கப்படக்கூடிய நிலையை நிலப் பிரபுக்கள் ஏற்படுத்தியிருக்கிறார்கள். அதிகாரிகளைப் பொறுத்தவரையில் அவர்கள் பழக்கப்பட்டவர்கள். இருபது ஆண்டுகளாக யாரோடு பேசினார்களோ, அல்லது பழகினார்களோ அந்தப் பழக்கத்தை கைவிட இன்னும் அவர்களால் முடியவில்லை. அந் நிலை இருப்பது காரணமாகத்தான் இன்றைய தினம் துப்பாக்கியுமான நிலைமைகள் நாட்டில் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. புது ஆட்சி வந்தபிறகு இரண்டு மூன்று இடங்களில் துப்பாக்கிப் பிரயோகம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. தஞ்சை மாவட்டத்தில் என் தொகுதியில் ஒரு ஏழைத் தொழிலாளி மரணம் அடைந்திருக்கிறார். அது தேவை இல்லாத துப்பாக்கிப் பிரயோகம் என்பது அமைச்சர்களுக்குத் தெரியும்.

விவசாயத் தொழிலாளர்கள் சம்பந்தமாக முன்னாலேயே ஒரு சட்டம் இருக்கிறது என்று சட்ட அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். முன்னாலேயே ஒரு சட்டம் இருக்கிறது என்று சொன்னால் அந்தச் சட்டம் மற்ற மாவட்டங்களுக்கு இருக்கிறதே தவிர தஞ்சை மாவட்டத்திற்கு அது இல்லை. தஞ்சை ஜில்லா நீங்கலாக அந்தச் சட்டம் போடப்பட்டிருக்கிறது. தஞ்சை மாவட்டத்திலுள்ள விவகாரத்தைக் குறைப்பதற்காக, நிரந்தரமான ஒரு அமைதி நிலை வேண்டும் என்பதற்காக விவசாயத் தொழிலாளர்களுக்கு அறுவடை காலங்களில் இவ்வளவு கூலி, உழவு காலங்களில் இவ்வளவு கூலி இருக்கவேண்டுமென்று ஒரு சட்டம் கொண்டு வந்தால் எந்தவிதமான விவகாரமும் இருக்காது. அதிகாரிகளிடம் கேட்டால் அவர்கள் சொல்கிறார்கள், சட்டம் இல்லாமல் நாங்கள் எப்படித் தலையிடமுடியும் என்று. இரு தரப்பாரையும் வைத்துக்கொண்டு, இரு தரப்பாரையும் அழைத்துப் பேசலாம் என்றால் அதற்கும் அதிகாரிகள் மறுக்கிறார்கள்; நாங்கள் என்ன செய்ய முடியும் என்று சொல்கிறார்கள். இப்படிப்பட்டதொரு இக்கட்டான சிக்கல் விவசாயத் தொழிலாளர்களுக்கு இருக்கிறது. அந்தத் தொழிலாளர்கள்தான் இன்று உணவு உற்பத்தியைப் பெறுக்குவதில் முழு மூச்சாக ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே அவர்களை உற்சாகப்படுத்தக்கூடிய முறையில், அவர்களைப் பாதுகாக்கக்கூடிய அளவில் ஒரு சட்டம் கொண்டுவர வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

தஞ்சை மாவட்டத்தில் ஏற்பட்ட பெரு மழையினால் ஆறுகள் உடைந்து, சாலைகள் எல்லாம் உடைந்து, பயிர்கள் சேதமாகி விட்டன. குறுவைப் பயிருக்கு தண்ணீர் இல்லாமல் போய்

[திரு. ஆ. கு. சுப்பையா]

[1968 பிப்ரவரி 20]

விட்டது. இதனால் பெரிய நஷ்டத்தை ஏற்படுத்தியிருக்கிறது. நான்கு லட்சம் ஏக்கர்களில் ஆடுதுறை 27 விவசாயம் செய்து முதல் போகம் கைப்பற்றப்பட்டிருந்தாலும் விவசாயிகளுக்கு மகிழ்ச்சிகரமான காரியம் என்னவென்றால் இந்த ஆண்டு அந்தக் குறுவை தானியத்தை அரசாங்கம் உடனுக்குடன் வாங்குவதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகளை கூட்டுறவு சங்கங்கள் மூலம் செய்தார்கள். அதேபோல் இப்போதும் சம்பா தானியத்தையும் வாங்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும்.

வியாபாரிகளை நம்பவே கூடாது. கண்டிப்பாகச் சொல்கிறேன், வியாபாரிகளை நம்பினால் அவர்கள் ஏமாற்றி விடுகிறார்கள்; அளவிலும் நிறுவையிலும் ஏமாற்றி விடுகிறார்கள். ஆகவே அரசாங்கமே விவசாயிகளிடமிருந்து நேரடியாக தானியத்தை கொள்முதல் செய்வதுதான் நியாயமாக இருக்க முடியும். ஆடுதுறை 27 சாகுபடி செய்த நிலங்கள் நான்கு லட்சம் ஏக்கரில் இன்று இரண்டாம் போகம் அறுவடை செய்ய முடியாத நிலை இருந்து வருகிறது. அதையெல்லாம் கணக்கில் எடுத்து அரசாங்கம் அவர்களுக்கு வேண்டிய உதவிகளைச் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என் உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* THIRU K. S. KOTHANDARAMIAH : Hon. Deputy Speaker, Sir, I wish to say a few words on the motion of thanks to the Governor for his Address. It is nearly a year since the Hon. Members of the present Cabinet took up the administration. They took up the administration with vigour, determination and assurance and they were able to maintain the same spirit throughout the year.

The Address of the Governor is somewhat lengthy. The length is due to the comprehensiveness of the points in it. It is **comprehensive because it contains some interesting and important points.** The first among the important and interesting points is the second World Conference on Tamil Studies. Whoever conducted the conference, it was a grand success and it had many achievements to its credit, in linguistic, aesthetic and artistic aspects. **The most important and valuable contribution is in the field of linguistics.** A number of eminent scholars and research workers were able to come to our State from different parts of the world and tell us the results of their research, and we learnt a lot about the ancient glory and greatness of our past. I wish to offer my thanks to the convenors of the conference and also to the people who came from distant countries and gave us valuable information.

The next thing is about the abolition of the basic land revenue on dry lands. It is a good thing that the Hon. Ministers have abolished it and I think they will abolish the basic land revenue on wet lands also this year.

1968 பிப்ரவரி 20]. [THIRU K. S. KOTHANDARAMIAH]

The third point is about agricultural production. They have devoted a lot of attention to, and made elaborate arrangements for the promotion of cultivation of the high yielding variety ADT-27.

The next important thing is the one-rupee-a-measure scheme. It is a very beautiful scheme and it has helped the starving and other poor people. I request the Hon. Ministers to extend the scheme to the border belt areas of our State as the next step.

The Address contains some omissions also. The most glaring omissions are with regard to the education of the linguistic minorities in this State and the absence of any reference to the drought affected areas of our State. With regard to linguistic minorities, the Address is silent and I do not think that the Governor has forgotten or neglected to remember them. We know that he is the supreme custodian of the rights of the people including those of the linguistic minorities. Therefore, I cannot believe that he has forgotten them.

The reason for his silence over this, as far as I think and understand it, is that the question of linguistic minorities comes altogether under a different category and this will not come under the purview of the present decision, that is about the two-language formula. The question of linguistic minorities is an All-India question and it has got a separate institution. The Commissioner for Linguistic Minorities has made elaborate and adequate recommendations. The Southern Zonal Council has accepted those recommendations. The Government of India have accepted those recommendations. All the States also have accepted those recommendations and they are being implemented in many States. The Madras Government also have accepted them, and they have also issued a Government Order in 1965 stating that they would give full protection to the educational and other facilities of the linguistic minorities in the State. In this connection, I wish to express my thankfulness on behalf of the Telugu-speaking people of the State in particular and other linguistic minorities in general, for the kind assurance given by the Hon. Chief Minister of Madras with regard to the educational facilities of the linguistic minorities. We think his assurance as a Magna Carta of the rights of the linguistic minorities in this State. The assurance came so spontaneously from the depths of his impartial and compassionate heart that it gave us great relief. Our doubts are cleared and we think we need not have any apprehension with regard to the educational facilities of the linguistic minorities in this State.

In addition to this, I wish to state that the linguistic minorities should have facilities to study through the English medium in the colleges. Dr. Sir A. Lakshmanaswami Mudaliar, an hon. Member of the other House and also the Vice-Chancellor of the Madras University has also clearly stated that the linguistic minorities should be given full protection and no language should

[THIRU K. S. KOTHANDARAMIAH] [1968 பிப்ரவரி 20]

be forced on any one. Therefore, I request the Hon. Ministers to ponder over this important problem and see that the safeguards already enjoyed by the linguistic minorities as per the recommendations of the Commissioner of Linguistic Minorities are maintained and also facilities like the continuation of the English medium sections in colleges, elementary and secondary schools are continued. I request the Hon. Chief Minister and the Hon. Minister for Education to consider these aspects of the matter and give an official clarification and thus protect the linguistic minorities of the State. I wish the present Ministry good luck and speed and also wish that they will maintain and promote democratic administration of this stable Government.

* திரு. கே. எம். ராமசாமி கவுண்டர் : சட்ட பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, மேதகு மாநில ஆளுநர் பேருரையிலே நடப்பு ஆண்டில் நமது மாநிலத்தில் இது வரையில் ஒரு போக நன்செய் நிலங்களாக இருந்த மூன்று லட்சம் ஏக்கர் நிலங்கள் இவ்வாண்டு இரு போக நன்செய் நிலங்களாக ஆக்கப்பட்டதாகக் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். அது மகிழ்ச்சிக்குரிய விஷயம்.

இவ்வாண்டு நெல் கொள்முதல் 8.5 லட்சம் டன் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. இது சென்ற ஆண்டு செய்த 7.26 லட்சம் டன்னை விட ஒரு லட்சம் டன்னுக்கு மேல் அதிகமாக இருக்கிறது என்பதிலிருந்தே, இந்த ஆண்டு மழை தவறியும்கூட, இன்னும் வேறு பல காரணங்கள் இருந்தம்கூட, மகசூல் அதிகம், நல்ல விளைவு என்பதைக் காட்டுகிறது. அதோடு அகில இந்தியாவிலேயே இதுவரையில் கண்டறியாத அளவுக்கு, 10 கோடி டன் உணவு தானியங்கள் விளைவு இருக்கும் என்று அகில இந்திய உணவு தானிய வியாபாரிகள் சம்மேளனம் மதிப்பிடுகிறது. அதை யொட்டி இந்திய சர்க்காரும், 9.5 கோடி டன்னுக்கு விளைவு குறையாது என்று ஏற்றியிருக்கிறார்கள். அகில இந்திய உணவு தானிய வியாபாரிகள் இந்த நல்ல விளைச்சலை முன்னிட்டு இந்திய துணைக்கண்ட முழுமையும் ஒரு மண்டலமாக ஆக்க வேண்டும், தானிய நடமாட்டத்திலும் விலைவாசியிலும் எந்தவித கட்டுப்பாடும் இல்லாவிட்டால் உணவு தானியக் கொள்முதல் சிக்கல், மாவட்டத்திற்கு மாவட்டம் அல்லது மாநிலத்திற்கு மாநிலம் இருக்கிற தொந்தரவுகள், தொல்லைகள் எல்லாம் தீரும் என்று கூறியிருக்கிறார்கள். நமது மாநிலத்திலேயே தஞ்சை, தென் ஆற்காடு, வட ஆற்காடு, செங்கல்பட்டு போன்ற மாவட்டங்களிலே நெல் அதிகமாக விளைந்திருக்கிறது. திருவண்ணாமலை நகரிலே ரூபாய்க்கு ஒரு படி அரிசி என்பதற்கு மேலும் ஒரு படி அரிசி 10 பைசா குறைவாக, 90 பைசாவிற்குக் கிடைப்பதாகச் சொல்கிறார்கள். இந்த நிலையிலே, நமது மாநிலத்திலே பற்றாக்குறை மாவட்டங்களான கோவை, சேலம் போன்றவைகளில் இன்னும் விலைவாசி விஷம்போல ஏறிக் கொண்டு மக்களுக்கு கஷ்டத்தைக் கொடுத்துக் கொண்டு இருக்கிறது. அங்கே இருக்கிற நிலைமை சாதாரணமாக ஊருக்கு ஊர் உணவு தானிய நடமாட்டக் கட்டுப்பாட்டினாலும், சோதனை சாவுகளாலும், சிவில் சப்ளை அதிகாரிகள் குறிக்கீட்டி

1968 பிப்ரவரி 20] [திரு. கே. எம். ராமசாமி கவுண்டர்]

னாலும், தடங்கல்கள் ஏற்பட்டு, மக்கள் மிகவும் கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். மாண்புமிகு உணவு அமைச்சர் அவர்கள் “ இந்த ரேஷன் திட்டமோ, ஒரு படி அரிசித் திட்டமோ, அல்லது உணவுக் கட்டுப்பாடு, பங்கீடு, சோதனைச் சாவடி எல்லாமே எடுபடவேண்டும் என்பது அரசின் நோக்கம்; அந்த லட்சியத் தைத்தான் நோக்கி நடைபோகிறோம் ” என்று சொல்லியிருப்பது வரவேற்கத் தக்கது. அதை எப்படிச் செய்வது? படிப்படியாக எப்படிக் கட்டுப்பாட்டை தளர்த்துவது என்பதை அரசு முனைந்து யோசித்து முடிவு எடுக்க வேண்டும். படிப்படியாக மாவட்டத் திற்கு மாவட்டம் கட்டுப்பாடு தளர்த்தப்பட்டால்தான் நாம் காரிய சித்தி பெறமுடியும்.

இந்த ஒரு படி அரிசித் திட்டம் நமது மாநிலத்திலே 33 லட்சம் மக்களுக்குக் கொடுக்கப்படுவதாகக் கணக்கிடப்பட்டிருக்கிறது. மாநில ஜனத்தொகையில் மொத்தத்தில் 10-ல் ஒருவருக்கு இந்தச் சலுகை, இந்த வரப்பிரசாதம், இந்த நிலை இருக்கிறது. மேலும் 9 பேர்களுக்கு இந்த நிலை விஸ்தரிக்கப்படுமா? எப்பொழுது? உணவு தானியக் கட்டுப்பாடுகளைத் தளர்த்தி ஏழை எளியவர்களுக்குச் சந்தைகளில், ஊர் வட்டங்களில் உணவு தானிய நடமாட்டம் ஏற்பட்டு, விலை குறைய ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். மற்ற எல்லாப் பிரச்சனைகளிலும் மொழிப் பிரச்சனையிலும்கூட நிதானம் காட்டி கவனிக்கலாம். அரசு வயிறும், கால் வயிறுமாக இருக்கிற, பசித்துக் கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிற மக்களை அதிக நாள் சோதனை செய்து கொண்டிருக்கக்கூடாது. “ தாயும், பிள்ளையுமானாலும், வாயும் வயிறும் வேறு ” என்று சொல்லுவார்கள். எல்லோருக்கும் உணவு கிடைக்க நம்மால் ஆன சௌகரியங்களைச் செய்யவேண்டும். பொங்கல் தினத்தன்று மேலும் 88 நகரங்களுக்கு இந்தத் திட்டம் விஸ்தரிக்கப்படும் என்று சொன்னார்கள். சாத்தியக்கூறு இல்லாத தாலோ அல்லது வேறு காரணங்களினாலோ அது ஒத்திவைக்கப் பட்டிருக்கிறது. அப்படி ஒத்தி வைத்துக்கொண்டே போனால் அந்த நகர மக்களுக்குக் கஷ்டமாக இருக்கும். அல்லது உபரி மாவட்ட நகரங்களையாவது விட்டு விட்டு பற்றாக்குறை மாவட்ட நகரங்களுக்காவது விஸ்தரிக்கவேண்டும். கிராமங்களில்கூட, குடும்பக் காட்டு உள்ள அத்தனை குடும்பங்களுக்கும் உணவு தானியம் கொடுக்கப்படவேண்டும். குடும்பக் காட்டு இருந்து பற்றாக்குறைப்பகுதியாக இருக்கிற பாகங்களுக்கு ஏதாவது பங்கீட்டு முறையை உடனடியாக அமல் நடத்த வேண்டும். அதை அரசு தீவிரமாக யோசித்து உடனடியாக முடிவு எடுக்க வேண்டும். சாதாரணமாக எங்கள் பகுதியிலேயுள்ள மக்களுக்கு பங்கீட்டு முறை கொடுக்காததினால், உணவுப் பொருள்கள் கிடைக்காது மக்கள் அதிகம் அவதிப்பட்டு கொண்டிருக்கிறார்கள். நமது மாநிலம் பற்றாக்குறை உள்ளதாக இருக்காது என்று கருதுகிறேன். சாதாரணமாக நமது மாநிலம் கேரளத்திற்கு அரிசி அனுப்பிக் கொண்டிருக்கிறது. ஆந்திர மாநிலத்தைப்போல் அவ்வளவு உபரியாக இல்லை என்றாலும் நமது மாநிலத் தேவைக்குப் போதிய

[திரு. கே. எம். ராமசாமி கவுண்டர்] [1968 பிப்ரவரி 20]

அளவு உற்பத்தி உள்ளது. கேரளம் போன்ற அண்டை மாநிலங்களுக்கு அரிசி அனுப்புகிறோம். ஆனால் கள்ளக் கடத்தலும் அதிகமாக இருப்பது தெரிகிறது. அதைத் தடுத்து நாம் நியாயமான முறையில் உடன்பட்ட முறையில் கொடுக்கும் பாகத்தைக் கொடுப்பதோடு நிறுத்த வேண்டும்.

அறுவடைக்காலங்களில் மாவட்ட ஆளுநருக்கு இருக்கும் அதிகாரத்தை வரம்புக்கு மீறி உபயோகப்படுத்தும் நிலையில் மக்கள் மிகவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். கோபிசெட்டிப்பாளையத்தில் கீழ் பவானி அறுவடை சென்ற அக்டோபர் மாதத்திலே துவங்கிற்று அப்பொழுது ஊருக்கு ஊர், தாலுக்காவுக்கு தாலுக்கா நெல், அரிசி கொண்டு போகக்கூடாது என்று எங்கள் மாவட்ட ஆளுநர் உத்தரவிட்டார். தொடர்ந்து தடப்பள்ளி, அரக்கன் கோட்டை அறுவடையின்போது அதிகாரிகள் தானிய நடமாட்டக் கட்டுப்பாடு அதிகாரத்தை மிகைப்பட உபயோகிக்கிறார்கள். வட்டத்திற்கு வட்டம் தடுத்தாலும் கூட அர்த்தமிருக்கிறது. ஆனால் அதைவிட்டு விட்டு சாதாரணமாக கிராமத்திற்குக் கிராமம் தடுக்கிறார்கள். குன்னத்தூர், கொளப்பலூர், சிலுவலூர் ஆகிய நெல் விளையாத இடங்களுக்கு நெல்லைக் கொண்டு போனாலும் வழிமறித்து பறிமுதல் செய்ததால் ஏழைமக்கள் அங்கு எப்படி நெல், அரிசி வாங்க முடியும்? நன்றாகக் கவனிக்க வேண்டும். இந்திய நாடு முழுவதும் ஒரு உணவு மண்டலமாக மாற்றுவது மற்ற மாநில அரசுகளையும், மத்திய அரசாங்கத்தையும் பொறுத்தது. நமது மாநிலத்தைப் பொறுத்தவரையில் மாவட்டத்திற்கு மாவட்டம், வட்டத்திற்கு வட்டம் கொண்டு போகிற உணவு தானியங்களை கட்டுப்படுத்தாமல் இன்னல் இல்லாத வகையில் ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று இந்த மாநில அரசைக் கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

சாதாரணமாக நாம் இன்னொரு முக்கியமான விஷயத்தைக் கவனிக்க வேண்டும். கட்டுப்பாடு அதிகாரிகளையோ, சிவில்சப்ளை அதிகாரிகளையோ, பஞ்சாயத்து யூனியன் அதிகாரிகளையோ, அல்லது ரெவின்யூ அதிகாரிகளையோ மாநாடுகளுக்கு வசூல் செய்யச் செய்வது, சிறு சேமிப்பு நிதி வசூலில் ஈடுபடுத்துவது, சர்க்கார் பத்திரங்கள் வாங்குவதில் ஈடுபடுத்துவது போன்ற காரியங்களை செய்யச் சொல்லுவதால் காலம் விரயமாகிறது. அதோடு அந்த அதிகாரிகள் பண வசூலில் ஈடுபடுவதால் மக்களுக்கு சாதாரண ஏழை மக்களுக்குப் பெரும் தொல்லை ஏற்படுகிறது. அந்த மக்கள் அதிகாரிகளின் தாட்சண்யத்திற்காகக் கட்டுப்பட்டு ஏதாவது கொடுத்தாக வேண்டி இருக்கிறது. எனவே நமது அரசு—வள்ளுவன் வாக்கைத் தலைமேல் வைத்து நடக்கும் அரசு—அதிகாரிகள் செய்யும் வசூலை எவ்வளவுக்கெவ்வளவு குறைக்க முடியுமோ அவ்வளவுக்கவ்வளவு குறைத்து வேண்டிய படி செய்ய வேண்டும். ஏனென்றால் சாதாரணமாக அதிகாரத்திலுள்ளவர்கள்—அரசு செலுத்துபவர்கள்—கேட்பது என்பது யாசகமாகக் கேட்பதற்கு இருக்காது. கொடுப்பவர்களுக்குக் கஷ்டத்தை உண்டு பண்ணுவதாகத்தான் இருக்கும். ஏனென்றால்.

1968 பிப்ரவரி 20] [திரு. கே. எம். ராமசாமி கவுண்டர்]

“வேலொடு நின்றான் இடுஎன் நதுபோலும்
கோலொடு நின்றான் இரவு”.

மக்கள் அதிகாரிகளைக் கண்டு பயப்படவேண்டிய நிலை இருக்கிறது. பணம் இல்லாதவர்கள் கடன் வாங்கி பெருத்த வட்டி கொடுத்து கஷ்டப்படுகிறார்கள். எனவே அதற்கு மாற்று வழி கண்டு பிடித்து அதிகாரிகளை வருலில் ஈடுபடுத்தாமல் இருக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு என்னுடைய உரையை முடித்துக் கொள்ளுகின்றேன்.

* திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : உதவி சபாநாயகரவர்களே, மேதகு கவர்னர் பெருமானின் உரையின்மீது இதுவரை சுமார் 70 சட்டமன்ற அங்கத்தினர்கள் பேசியிருக்கிறார்கள். “1-வது நபராக

(திரு. ந. தருமலிங்கம் தலைமை)

நான் பேசும்படியான வாய்ப்பினைப் பெற்றிருக்கிறேன். தமிழ்நாட்டு ஆளுநர் சர்தார் உஜ்ஜல் சிங் அவர்களின் உரை என்று அச்சடிக்கப்பட்டு பேசியிருக்கிறார்களே தவிர அவர்கள் பேசும் படியான பேச்செல்லாம் ஆளுநர் அவர்களின் பேச்சு அல்ல. திராவிட முன்னேற்றக் கழக சர்க்கார், அந்த அமைச்சரவையிலே உள்ள முதலமைச்சர், தயார் செய்து... (குறுக்கீடு)
கவர்னரே வேண்டாமென்று சொன்னவர்கள் இப்பொழுது நன்றி சொல்லும்படியான நிலை இருக்கிறது. நாங்கள், கவர்னர் வேண்டாமென்று சொல்ல முடியாது, சொல்லவும் மாட்டோம். முதலமைச்சர் தயாரித்த உரையை அவர்கள் படித்திருக்கிறார்கள். உரையில் என்ன இருக்கிறது என்றால், எனக்குத் தெரிந்த அனுபவத்தில் நான் அதை ஆராய்ந்தபோதெல்லாம் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் கொள்கைகளை, அவர்கள் எப்பொழுதும் பேசும்படியான பேச்சுக்களை புகுத்தி, மத்திய சர்க்கரை குற்றம் சாட்டும்படியான ஒரு நிலை இதில் இருக்கிறதே தவிர, தமிழ்நாட்டு மக்களுக்கு, தமிழ்நாட்டின் எதிர்கால வாழ்விற்கு, சுபிட்சத்திற்கு எந்தவிதமான உருப்படியான விஷயமும் இல்லை என்ற குற்றச் சாட்டைக் கூற விரும்புகிறேன். குற்றம் சாட்டுவது டட்டும்ல்ல, இதில் ஏற்கனவே இருந்த சர்க்கார் பாழ்படுத்திவிட்டுப் போய் விட்டார்கள், அவர்களது ஆட்சியில் ஏற்பட்ட இந்தத் தவறுகளினால் குட்டிச்சுவராகிவிட்டது என்று கட்சிப் பிரச்சாரத்தைப் புகுத்தியிருப்பதைத்தான் மிகவும் வருத்தத்தோடு தெரிவித்துக்கொள்ள வேண்டியிருக்கிறது என்று நான் சொல்லிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். இதில், தவறுகள் நடந்துவிட்டன, 20 வருஷ ஆட்சியில் முன்னேற்றம் இல்லை என்ற குற்றச்சாட்டு சாட்டப்பட்டிருக்கிறது. இதற்கு முன்பிருந்த சர்க்கார் மூன்று ஐந்தாண்டுத் திட்டங்கள் பேரட்டதையெல்லாம் விட்டுவிட்டு எந்த நிலையும் இல்லை என்று பொறுப்பில்லாமல் ஒரு வாக்கியத்தைப் புகுத்தியிருக்கிறார்கள் என்பது வருந்தத் தக்கது. முதல் ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திற்கு முன்னால் 30 லட்சம் டன் இருந்தது.

[திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன்] [1968 பிப்ரவரி 20]

முடிந்த பிறகு 38 லட்சம் டன். இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டம் முடிந்தவுடன் 45 லட்சம் டன். மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டம் முடிந்தபின் 53 லட்சம் டன். 1966-67-லே இப்பொழுது 2, 3 லட்சம் டன் உபரியாக இருப்பதாக எங்களுக்குத் தெரிந்த தகவல்களில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அப்படியிருந்தும், “இதற்கு முந்திய திட்டங்களில் வேளாண்மை உற்பத்தியில் நாட்டம் செலுத்தாமல் இருந்தமைதான் இன்றைய நமது பொருளாதாரச்சீர்கேடுகள் அனைத்திற்கும் அடிப்படைக் காரணம் என்று இந்த அரசாங்கம் உணர்கிறது” என்று இதற்கு முன்னிலிருந்த சர்க்காரின் மீது அநீதியான, நியாயத்திற்கு விரோதமான குற்றச்சாட்டைச் சாட்டியிருக்கிறார்கள் என்று வருத்தத்துடன் சொல்லிக் கொள்ளுகிறேன். உணவு உற்பத்தியில் 30 லட்சம், 38 லட்சம், 45 லட்சம், 53 லட்சம் என்று அதிகரித்துக்கொண்டே வந்திருப்பதற்கு இந்தச் சர்க்கார் நிச்சயமாகப் பொறுப்பல்ல. முந்தைய சர்க்கார் இந்தத் திட்டங்களையெல்லாம் எடுத்துச் செய்திருக்கிறார்கள். இவர்கள் வந்து 2, 3 வருஷங்கள் திட்டம் போட்டு பிறகு உற்பத்தி பெருகியிருக்கிறது என்று சொன்னால் ஏற்றுக்கொள்ளலாம். இதற்கு முன்பிருந்த காங்கிரஸ் சர்க்கார் வேளாண்மை உற்பத்திக்கு எடுத்துக்கொண்ட முயற்சிகளுக்கு நன்றி சொல்ல வேண்டுமென்று கூட சொல்லவில்லை. திட்டமில் இருந்தால் போதுமென்றுதான் சொல்லிக்கொள்கிறேன். ஏ.டி.டி. 27 எப்பொழுது வந்தது? இதற்கு யார் காரணம்? மதிப்பிற்குரிய முன்னாள் அமைச்சர் திரு. சி. சுப்பிரமணியம் அவர்கள்தான் இந்த வித்துக்களுக்கு ஆக்கமும் ஊக்கமும் கொடுத்துச் செய்தார்கள். தமிழகத்தின் கல்வி வளர்ச்சிக்குக் காரணம், இன்று மானவ மணிகள் சிறப்பாக இருக்கிறார்கள் என்றால் அதற்குக் காரணம் திரு. சி. சுப்பிரமணியம் அவர்கள் என்றால் மிகையாகாது; அவர்களுடைய திட்டத்தை நிறைவேற்றியிருக்காவிட்டால், இங்கே நிதி அமைச்சராக இருந்து 10 ஆண்டுகள் அவர் சரியாக பணியாற்றி இருந்திருக்காவிட்டால், மத்திய உணவு அமைச்சராக சிறந்த முறையிலே பணியாற்றி இருக்காவிட்டால் இன்றைக்கு இவ்வளவு தூரம் நாம் அந்தப் பெருமையைப் பேசும்படியான நிலையில் இருக்க முடியுமா என்று சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். வள்ளுவருடைய வழியிலே செல்லக்கூடிய இந்த அரசிற்கு அவருடைய குறளின் மூலமாகவே ஞாபகப்படுத்த விரும்புகிறேன்.

‘எந்நன்றி கொன்றார்க்கும் உய்வுண்டாம் உய்வில்லை
செய்ந்நன்றி கொன்ற மகற்கு’

என்னும்படியான குறளை நான் ஞாபகப்படுத்த விரும்புகிறேன். இத்தகைய ஈடுபாட்டுக்குக் காரணம் சி. சுப்பிரமணியம் அவர்கள். ஆனால் அதேநேரத்தில் அவர் நான்தான் இந்த ஏடிடி 27-ஐ கண்டு பிடித்தேன் என்று சொல்லவில்லை. இத்தனைக்கும் காரணம் அவர்கள் தான். காங்கிரஸ்காரர்கள் செய்த திட்டங்களை தொடர்ச்சியாக நாங்கள் நன்றாக செய்து இருக்கிறோம், அதை செய்து வருகிறோம் என்று சொன்னால் அது மகிழ்ச்சிக்குரிய விஷயம். ஆனால் இதிலே ஏற்கெனவே திட்டம் செய்யப் படவில்லை

1968 பிப்ரவரி 20] [திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன்]

என்று சொல்வது தான் வருத்தத்திற்குரிய விஷயம். இந்த திட்டத்தை நாங்கள் செய்து இருக்கிறோம் என்று கவர்னர் அவர்களுடைய உரையில் போடப்பட்டிருக்கிறதா? இன்னின்ன திட்டங்கள் எங்களுடையவை; இந்த இந்த திட்டங்கள் நாங்கள் வகுத்தவை என்று குறிப்பிடப்பட்டிருக்கின்றனவா? குறிப்பிடவில்லை. ஒரே குழப்பமாகத்தான் இந்த கவர்னருடைய பேச்சு இருக்கிறது. குட்டையைக் குழப்புவதிலேயும் எதற்கெடுத்தாலும் மத்திய சர்க்கார் மேல் குற்றச்சாட்டு சாட்டுவதிலேயும் தான் இந்த பேச்சு இருக்கிறது. அவர் மட்டுமல்ல; சர்க்கார் கட்சியைச் சேர்ந்த பலர் இந்தக் குற்றச்சாட்டைச் செய்திருக்கிறார்கள்.

நான் ஒன்றை சொல்லிக் கொள்கிறேன். மத்திய சர்க்கார் யார் மேலாவது பாரபட்சமாக நடந்து கொள்கிறதா? காங்கிரஸ் அல்லாத மந்திரி சபையும் இருக்கிறது. சில மாநிலங்களிலே—காங்கிரஸ் ஆட்சி செய்கிற மந்திரி சபையும் இருக்கிறது—சில மாநிலங்களிலே, மத்திய சர்க்கார் காங்கிரஸ் ஆதரிக்கிற மந்திரி சபைகளுக்கு ஒரு சலுகையாவது கொடுத்து பாரபட்சத்துடன் நடத்துகிறது, காங்கிரஸ் அல்லாத சர்க்கார் இருக்கும்படியான மாநிலங்களில் அந்த மாதிரி சலுகைக் கொடுக்கவில்லை என்ற குற்றச்சாட்டை சொல்லியிருப்பார்களேயானால் அது வாஸ்தவம் தான் என்று ஏற்றுக் கொள்ளலாம். மத்திய சர்க்காரிலே இருக்கும்படியான பிரதம அமைச்சர் அவர்களும் பாக்கி இருக்கும்படியான அமைச்சர்களும் எந்த சர்க்கார் ஆளுகிற மாநிலமாக இருந்தாலும் காங்கிரஸ் ஆளுகிற மாநிலங்களுக்கு ஒரு விதமாகவும் காங்கிரஸ் அல்லாத மாநிலங்களுக்கு ஒரு விதமாகவும் பாரபட்சம் காட்டாமல்தான் நடந்துகொண்டு வருகிறது. அப்படித் தான் நாங்கள் நடந்து கொண்டு வருகிறோம். காங்கிரஸ் அல்லாத சர்க்காருக்கு பாரபட்சம் காட்டுகிறார்கள் என்று வலியுறுத்தி வலியுறுத்தி சொல்லிக் கொண்டு வருகிறார்கள். அப்படி ஏதாவது நிலையைக் காட்ட முடியுமா? குறிப்பாக இன்னின்ன காரியங்களிலே அவர்களுக்கு அந்தச் சலுகைகளைக் கொடுத்தார்கள், எங்களுக்கு அந்தச் சலுகைகளைக் கொடுக்க வில்லை என்று காட்ட முடியுமா? அப்படி காட்டியிருப்பார்களானால் நாம் ஏற்றுக் கொள்ளலாம். நாம் மீண்டும் கேட்கலாம். நானும் அவர்களுடன் சேர்ந்துகொண்டு பாரபட்சம் காட்டாதே, எங்களுடைய நிலையை நேருவிதமாக நினைக்காதே என்று வாதிடலாம். நாம் ஒரு அரசியல் அமைப்புச் சட்டத்தின் கீழ் இருக்கிறோம். சுதந்திரத்திற்குப் பின்னாலே இருந்து நாம் அரசியல் சட்டத்தின்படியான நடந்து வருகிறோம் என்பதை ஞாபகப்படுத்த விரும்புகிறேன். இந்த மாதிரி நிலையில் இருக்கும் போது இந்த ஆளுநர் உரையிலே போற்றும்படியான புதுத் திட்டங்கள் ஒன்றுமே கிடையாது.

ஏற்கனவே போட்டிருக்கும்படியான திட்டங்களை, ஏற்கனவே நடந்துகொண்டிருந்த திட்டங்களை—அந்தத் திட்டங்களை வைத்துக் கொண்டு குறை சொல்வது கொஞ்சமும் பொருத்தம் இல்லை.

[திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன்] [1968 பிப்ரவரி 20]

ஏதாவது புதுத் திட்டங்கள் வைத்திருந்தால், அதைப்பற்றி சொல்லியிருந்தால் நன்றாக இருக்கும். ஆனால் அதற்கு மாறாக அவர்கள் எடுத்துக்கொண்ட நடவடிக்கைகளுக்கு எல்லாம் அவர்களுடைய பொருளாதார சீர்குலைவுதான் காரணம் என்ற குற்றச்சாட்டை நான் சாட்ட விரும்புகிறேன். குற்றச்சாட்டு என்றால், அவர்கள் எடுக்கும்படியான திட்டங்கள் எல்லாம், அவர்கள் எதிர்க்கட்சியிலே இருந்தபொழுது கூறினார்கள் எங்களுக்கு ஆளுவதற்கு வாய்ப்பு கொடுத்தால் நாங்கள் இன்னின்ன செய்வோம் என்று, அப்படி அவர்கள் சொன்னபடி நடந்துகொள்ளவில்லை என்பது தான். உடனே அவர்கள் சொல்லுவார்கள் நாங்கள் சொல்லியபடி தான் படி அரிசி போடுகிறோம் என்று. அந்த வாக்குறுதியை நிறைவேற்றி இருக்கிறோம் என்று சொல்வார்கள். படி அரிசி திட்டம் வேண்டாமென்று நானே காங்கிரஸ் கட்சியோ சொல்லவில்லை. ஆனால் அந்தத் திட்டத்தினுடைய விளைவு என்ன? இந்த நாட்டு மக்களுடைய 5 கோடி ரூபாய்—அவர்களுடைய பொருளாதாரம் வேறு விதமாக பிரயோஜனமாக பயன்படவேண்டிய பணத்திலே துண்டு விழுகிறது. இந்த 5 கோடி ரூபாய் செலவைப் பற்றி மேலெழுந்தவாரியாகச் சொல்லிக் கொள்ளலாம். ஆனால் இதற்கு ஆன செலவு, இதற்காக ஏற்பட்ட நிலை வரவு-செலவு திட்டத்திலேதான் வரும். இப்பொழுதுள்ள நிலையில் இதற்கு 5 கோடி ரூபாய்தான் துண்டு விழும் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. 5 கோடி ரூபாய் என்று சொல்லியிருக்கிறார்களே, இது யார் யாருக்குப் போயிருக்கிறது, எங்கே எங்கே போயிருக்கிறது என்பதைப்பற்றி சிந்தித்திருப்பார்களா? அப்படியே இருந்தாலும் எல்லா மக்களுக்கும் பிரயோஜனப்படுகிறதா? முதலமைச்சர் அவர்கள் சொல்வார்கள், இது எங்களுக்கு கடமை என்று. இப்பொழுது இருக்கும்படியான நிலையிலே நாம் உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்க வேண்டும். உற்பத்தியைப் பெருக்குவதற்கு விவசாயிகளுக்கு ஊக்கத்தைக் கொடுக்கவேண்டும். அவர்களுக்கு ஏதாவது அனுகூலம் செய்திருக்கிறார்களா? அதற்குப் பதில் சொல்வார்களா? முன்னாலே இத்தனை லட்சம் கொடுக்கப்பட்டது என்றால் அதையே தான் இவர்களும் கொடுக்கிறார்கள். ஏதாவது, அதிகமாக கொடுக்கப்படுகிறதா இப்பொழுது? சுமார் 50 லட்சம் ரூபாய் அதிகமாகக் கொடுக்கிறார்கள். எத்தனையோ கோடி ரூபாய்களை இப்பொழுது மற்ற திட்டங்களுக்குப் போடுகிறோம். ஆணைப் பசிக்கு சோளப் பொறி போட்ட மாதிரி சில லட்ச ரூபாய்களை அதிகமாக கொடுத்திருக்கிறார்கள்.

(மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் தலைமை.)

410 லட்ச ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது இதற்காக. 10 லட்சம் ரூபாய் எக்ஸ்ட்ரா கொடுத்துள்ளார்கள்—கடன் கொடுப்பதற்கு. 50 லட்சம் ரூபாய் அதிகமாகக் கொடுத்துள்ளார்களே, அது போதுமா? ஆகையினாலே இப்பொழுது இருக்கும்படியான இந்த உணவுப் பிரச்சினை பெரிய பிரச்சினை, சிக்கலான பிரச்சினை. சாதாரண பிரச்சினை அல்ல. உழுபவனுக்கு நிலம் சொந்தம்; உழுபவனுக்கு அவன் உழுகிற நிலம் கொடுக்க வேண்டுமென்ற

1968 பிப்ரவரி 20] [திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன்]

நிலையிலே நாம் பேசிக்கொண்டிருக்கிறோம். உழுகிறவனை அந்த நிலத்தை விட்டு நீக்கக் கூடாது என்று சட்டம் வைத்திருக்கிறோம்.

நேற்று இடதுசாரி கம்யூனிஸ்டை சேர்ந்த ஒரு அன்பர் பேசிக் கொண்டிருந்தார்கள். என்னுடைய அறையிலே இருந்து கேட்டுக் கொண்டிருந்தேன். அப்படி கேட்கும்படியான நிலையிலே அவர்கள் இரட்டை நாக்கிலே சொல்லுகிறார்கள், காங்கிரஸ் கட்சித் தலைவர்—எதிர்க்கட்சித் தலைவர்—இரட்டை நாக்குடனே பேசுகிறார்கள்; படி அரிசி வேண்டுமென்று கேட்கிறார்கள், அதே நேரத்திலே விலைவாசியை அதிகமாக்க வேண்டும் என்று கேட்கிறார்கள் என்று குறிப்பிட்டார்கள். நான் எப்பொழுதும் இரட்டை நாக்கிலே பேசுவதில்லை. அதைப் பேசும்படியான கம்யூனிஸ்டுக் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள்தான் இரட்டை நாக்கிலே பேசுவார்கள். தொழிலாளர்களுடைய குறை நீங்க வேண்டுமென்பார்கள். அதே நேரத்தில் முதலாளிகளோடு போய் உங்களுக்கு சௌகரியமே இல்லை; இன்னும் வருவாய் அதிகம் வேண்டுமென்று சொல்லுவார்கள். அங்கே பார்த்தால் சினிமாவோடு தொடர்பு கொண்டிருக்கிறார்கள். இங்கே மா-சே-துங்கினுடைய படத்தை ஒட்டியும் இருப்பது அவர்களே தவிர நாங்கள் அல்ல என்பதை நிச்சயமாக சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். அதிகமான விலை வேண்டுமென்று கேட்பது மிராசதாரர்களுக்கு அல்ல; நிச்சயமாக மிராசதாரர்களுக்கோ அல்லது நிலச்சுவான்தாரர்களுக்கோ அல்ல. நான் பெரிய குடும்பத்தின் வழி வந்தவன் என்று எல்லோரும் சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். நான் சாதாரண நடுத்தரக் குடியானவன். அதுதான் உண்மையான நிலை. நான் வெளிப்படையாகச் சொல்கிறேன்; உற்பத்தியை அதிகமாக்கப் பெருக்கினேன். எங்களுடைய குடும்பத்திலே இருக்கும்படியான விலை பூமியில் எங்களுக்குப் போதுமான அளவுதான்—என்னுடைய குழந்தை குட்டி எல்லோரையும் சேர்த்து, குடும்பத்தினர் எல்லோரையும் சேர்த்து—சட்ட வரம்புக்குட்பட்டுதான் வைத்திருக்கிறேன், அதற்கு மேல் இல்லை என்று சொல்லிக் கொள்கிறேன். எல்லாரையும் சேர்த்து, சட்ட வரம்புக்கு மேல் இல்லை என்பதை சொல்லிக் கொள்கிறேன். என்னுடைய பாட்டனார் ஒரு சாதாரண ஏழை. அவர் உழைத்து, உழைப்பாலே வளர்த்ததுதான் இது. பிறப்பிலேயே இருந்து வந்த நிலங்கள் அல்ல இவை. நான் பிறப்பிலே ஐயின்தார் அல்ல; மிட்டாதார் அல்ல; மிராசதார் அல்ல என்பதை தெளிவாக சொல்லிக்கொள்கிறேன். இதை நான் சொல்லுவதற்குக் காரணம் யாரும் உழைத்து உற்பத்தியைப் பெருக்க முடியும், எல்லோரும் இதைப் பெறமுடியும் என்பதைச் சுட்டிக்காட்டி ஞாபகப்படுத்தத்தான். விவசாயத்திலே ஈடுபட்டிருக்கிற தொழிலாளிகளுக்குத் தக்க ஊதியம் கொடுக்க வேண்டும். உழைக்கிறவனுக்கு உயர்வு கொடுக்க வேண்டும்; குடியானவனுக்கு அதிக விலையைக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கூறுகிறேனே தவிர, பெரிய மிராசதாரர்களை

[திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன்] [1968 பிப்ரவரி 20]

நினைத்து, மிட்டாதார்களை நினைத்து அவர்களுக்கு உயர்த்திக் கொடுக்க வேண்டுமென்று சொல்லவில்லை என்று சொல்லிக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன்: கனம் எதிர்க் கட்சித் தலைவர் அவர்கள் இதை கேட்பதாக இல்லை என்று சொன்னார்கள். ஒரு விஷயத்தை அவர்கள் சொல்லிவிட்டால் போதுமானது. மொத்தம் அவர்களுக்கு எவ்வளவு நெல் விளைந்தது? அதற்காக அவர் பெற்ற பணம் எவ்வளவு? இந்தப் பருவத்திலே எவ்வளவு வந்தது? கொள் முதலுக்காக அவர்கள் கொடுத்தது எவ்வளவு? அவருடைய குடும்பத்தில் எல்லாரையும் வேண்டுமானால் சேர்த்துக் கொள்ளட்டும். வெளியிலே வேறு விலையிலே விற்கப்படுகிறது என்பதை தெரிவு படுத்துவதற்கு இது பயன்படும்.

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன்: உங்கள் கட்சியிலே சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே, விலை அதிகமாக கொடுக்கப்பட வேண்டும். மிராசுதாரர்களுக்காகக் கேட்பது அல்ல இது.

(மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன்: குறுக்கீடு)

I will give an answer.

ஆகவே, மிராசுதாரர்களுக்காக நான் கேட்கவில்லை. விவசாயத்தில் ஈடுபடும்படியான விவசாயத் தொழிலாளர்களுக்கும் நிலச் சொந்தக்காரர்களான நிலச் சுவான்தார்கள் ஆகிய எல்லோருக்கும் சேர்த்துதான் இருக்கவேண்டும். விலை நிர்ணயம் எல்லோருக்கும் தான் இருக்கவேண்டும். ஒரு கூலியான் ஒரு நாளைக்கு இவ்வளவு மணி நேரம் வேலை செய்தால் அடிப்படைக் கூலி இவ்வளவு கொடுக்க வேண்டுமென்று சட்டம் இயற்றுங்கள். ஆணுக்கு இவ்வளவு கொடுக்கவேண்டுமென்று சட்டம் இயற்றுங்கள்; பெண்ணுக்கு இவ்வளவு கொடுக்க வேண்டுமென்று சட்டம் இயற்றுங்கள்; பிறகு உற்பத்தியை வற்புறுத்துங்கள், யாரும் வேண்டாமென்று கூறப்போவதில்லை. முதலமைச்சர் அவர்களுக்கு இதிலே இருக்கும் படியான சிக்கல் தெரியும். நாங்கள் கொடுக்கும்படியானது ஒரு குவிண்டாலுக்கு ரூ. 48, வெளியிலே ரூ. 98 கொடுக்கிறார்கள் என்று அவரே ஒத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இதைச் சட்டபூர்வமாக ஏற்றுக்கொள்கிறார்களா? கொள்முதல் செய்வது 10 சதவிகிதத்தான் என்கிறார்கள். அந்த 10 சதவிகிதத்தைமட்டும் எடுத்துக்கொண்டு பாக்கி இருப்பதைப் பிடிக்காமல் விட்டு விடுகிறோம் என்று அவர்கள் சொல்வார்களானால் நானே அதற்காகப் போராடி சரி என்று சொல்லத் தயாராக இருக்கிறேன் என்று சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். இந்த விலை சரியாக இருக்கிறது என்பது சரியான வாதம் அல்ல. நீங்கள் கொடுக்கும்படியான விலை குறைந்த விலைதான் என்பதை முதலமைச்சர் அவர்களே ஒப்புக்கொண்டிருக்கிறார்கள். தாங்கள் கொடுக்கும்படியான விலை குறைந்த விலை என்பதை அவர்கள் ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். வெளியிலே இதைவிட 2 பங்கு விலை கிடைக்கிறது. அதிகமான விலைக்கு விற்கப்படுகிறது. அந்த விலைக்கு எங்களுக்கு உத்தரவாதம் உண்டா? எந்த நேரத்தில் எந்தக் காரியத்தை வேண்டுமானாலும் செய்கிறார்கள். நான்கு சந்தைகளுக்கு விடுகிறார்கள்?

1968 பிப்ரவரி 20] [திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன்]

ஒரு செக் போஸ்டில் இருப்பவர்களுக்கு ஏதாவது செலவுக்குப் பணம் தேவையிருந்தால், உடனே ஆரம்பித்துவிடுகிறார்கள், பதுக்கல், கள்ளக்கடத்தல் என்று. நான் சொல்வது என்ன வென்றால், இந்த லெவி ஸிஸ்டம் ...

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன்: எதிர்க் கட்சித் தலைவர் வேண்டுமென்றே குழப்ப விரும்புகிறார்கள். கொள்முதலுக்குக் கொஞ்சம்தான் நாம் எடுத்துக்கொள்கிறோம். அதுபோக மீதி உள்ளதை அவர்கள் சுதந்திரமாக விற்றுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆனால், கள்ள மார்க்கெட்காரர்கள், பதுக்கல்காரர்கள் ரொம்ப விலையை ஏற்றி விடக்கூடாது, அதனால் வேறு கொள்முதல் காரியங்கள் தடைப்பட்டுவிடக்கூடாது என்பதற்காகத்தான் அங்கு அங்கு சோதனைச் சாவடிகள் வைத்திருக்கிறோம். யாராவது தவறுதல் செய்தால் சொல்லட்டும். அதைவிட்டுவிட்டு, எங்கு வேண்டுமானாலும் என்ன விலைக்கு வேண்டுமானாலும் விற்றுக் கொள்ளலாம் என்பதை ஏற்றுக்கொள்ள முடியாது. இப்பொழுதே நல்ல விலைக்கு விற்கிறார்கள். அவர்கள் பாக்கியிருப்பதை எவ்வளவுக்கு வேண்டுமானாலும் விற்றுக் கொள்கிறார்கள். ஆனால் ஒன்று சொல்ல விரும்புகிறேன். அவர்கள் கொள்முதலுக்கு அதிகமாகவே கொடுக்கிறார்கள், முதல்முதலாகக் கொடுத்துவிடுகிறார்கள், எவ்வளவு கொடுக்கவேண்டுமோ அவ்வளவையும் கொடுத்துவிடுகிறார்கள். அவர்களை நான் பாராட்டுகிறேன். அவர்கள் ஊரிலே கொள்முதலுக்கு அரசாங்கத்துடன் ஒத்துழைக்கிறார்கள். அரசாங்கம் எவ்வளவு கேட்டதோ அதற்கு மேலேயே கொடுத்துவிடுகிறார்கள். 3,000 மூட்டைகள் அவர்கள் பக்கத்தில் கொடுத்திருக்கிறார்கள். இப்போது 30 மூட்டை விளைகிறது என்றால், ஒரு ஏக்கருக்கு கிடையாது, இரண்டு ஏக்கருக்கு 4 மூட்டைகள் கொடுக்க வேண்டும். ஏ.டி.டி. என்றாலும் இவ்வளவு நாட்களாக விளைச்சல் இல்லை. திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் ஆட்சிக்கு வந்தபிறகு தான், அண்ணா அவர்களின் ஆட்சியில்தான் இந்த நிலை ஏற்பட்டது. 30 மூட்டையிலே இரண்டு மூட்டை கொடுத்துவிட்டு, மீதி 28 மூட்டைகளை அவர்கள் நினைத்த விலையில் விற்கிறார்கள். அதற்காக இன்று எல்லோருக்கும் அரிசி வழங்கு வதற்குச் செய்திருக்கக்கூடிய ஏற்பாடுகூட இல்லாமல், கோளத்திற்கு விற்றுவிடவேண்டும் என்று சொன்னால் ஒத்துக்கொள்வதற்கில்லை. இப்பொழுது ஒரு இடைஞ்சலும் இல்லை, நல்ல விலைக்கு விற்கிறார்கள்.

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : இப்படி அமைச்சர் அவர்கள் குறுக்கிடு செய்துகொண்டிருந்தால் என்னால் பேச முடியாது. நடவடிக்கைகள் எப்படி இருக்கவேண்டும் என்று நாம் ஒரு தீர்மானம் செய்துகொள்ளவேண்டும். பூரணமாக நான் பேசுவதைக் கேட்டுக்கொண்டு, அதற்குப் பின்னால் பதில் அளிக்கலாம் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அவர்கள் குறுக்கிட்டு என்னைப் பாராட்டினர் என்றாலும், எனது மனதைத் திருப்பிவிட அவர் ஒன்றும் சொல்லவில்லை. 30 மூட்டைக்கு இரண்டு மூட்டை

[திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன்] [1968 பிப்ரவரி 20]

கொடுப்பதுபற்றியெல்லாம் சொன்னார்கள். ஏக்கராவுக்கு 11 மூட்டை வீதம் சராசரி அளந்துவிட்டிருக்கிறேன். குடும்பம் பூராவுக்கும் சொல்லுகிறேன். 20 வருஷ காலமாக கொள்முதல் என்றால் காங்கிரஸ் கட்சி ஆட்சியாக இருந்தாலும்கூட, எந்தக்கட்சி ஆட்சியாக இருந்தாலும்கூட, எனது குடும்பத்தில் சொல்லி யிருக்கிறேன், எனது தகப்பனர், எனது மனைவியிடம் சொல்லி யிருக்கிறேன், கொள்முதலுக்கு முதலில் கொடுத்துவிட்டுத்தான் பிறகு வீட்டிற்கு எடுத்துக் கொண்டுவரவேண்டுமென்ற நிலை தான். எப்பொழுதும் என் குடும்பத்திற்கு நஷ்டம்தான். கொள் முதலுக்கு ஆதரவு கொடுத்தாலும், இருக்கக்கூடிய கஷ்டத்தை, விவசாயிகளுடைய கஷ்டத்தை எடுத்துச் சொல்லக்கூடாது என்று சொல்ல முடியாது. பாராட்டினார்கள், நன்றி. இருக்கக்கூடிய நிலையைத்தான் எடுத்துச் சொல்லவேண்டியிருக்கிறது. நான் கொடுத்துவிட்டாலும் சந்தோஷமாக இல்லை. ஏனென்றால், கருப்பு மார்க்கெட்டில் விற்று லட்சக்கணக்கான ரூபாய் வைத்துக் கொண்டிருக்கவில்லை நான். என்னுடைய நிலை என்னுடைய கையிலே காசு இல்லை என்பதைத்தான் சொல்லிக்கொள்ள விரும்பு கிறேன். ஆகைப் பார்த்தால் பெரியதாகத் தோன்றலாமேதவிர, கொள்முதல் திட்டத்தினால் எனக்கு எத்தனை லட்சம் ரூபாய் நஷ்டம் தெரியுமா? ஒரு ஏக்கரில் விற்பனை வைத்துக்கொண்டு சராசரி சொல்வதில் விரயோசனம் கிடையாது. உற்பத்திச் செலவை வைத்துக் கொடுக்கும்படியான விலை இருக்க வேண்டும், உற்பத்திச் செலவுக்குக் கட்டுபடியாகக்கூடிய நியாயமான விலையாக இருக்க வேண்டும். நாங்கள் படி அரிசித் திட்டம் கொண்டுவந்திருக்கிறோம். அதில் நஷ்டம் ஏற்படுகிறது, அதற் காகத்தான் நாங்கள் இந்த விலை கொடுக்கிறோம் என்று வாதாடி னால் நான் அதை ஆட்சேபிக்கவில்லை. மத்திய சர்க்கார் உணவு அமைச்சர் பாராட்டுகிறார்கள் என்று சொல்லலாம். எல்லோரும் பாராட்டுகிறார்கள் என்று சொல்லலாம். ஆனால், உண்மை நிலை அது மாதிரி இல்லை.

ஆந்திர சர்க்கார் ஒரு குவிண்டாலுக்கு ரூ. 60-லிருந்து ரூ. 70 வரையில் கொடுக்கிறார்கள். மேற்கு வங்காளத்தில், காங்கிரஸ் அல்லாத சர்க்கார் இருக்கும்படியான இடத்தில், ரூ. 60, 65, 70 என்று கொடுக்கப்படுகிறது. கேரளத்தில் காங்கிரஸ் சர்க்கார் கிடையாது. அங்கே ரூ. 75 குவிண்டாலுக்கு கொடுக்கப் படுகிறது. நான் உத்தரவாதம் தருகிறேன். இந்த சர்க்கார் குவிண் டாலுக்கு ரூ. 60 நெல்லுக்குக் கொடுக்கிறோம் என்று மத்திய சர்க்காருக்கு எழுதட்டும், அவர்கள் அதை ஏற்றுக்கொள்ளும்படி செய்யும் பொறுப்பை நான் ஏற்றுக் கொள்கிறேன். ஏனென்றால், 'நாங்கள் எழுதினால்கூட அவர்கள் வேண்டாம் என்று சொல்லி விடுவார்கள், என்று சொல்லித் தயவுசெய்து தப்பித்துக் கொள்ள வேண்டாம். கட்டுபடியான விலை ரூ. 60, ஒரு குவிண்டாலுக்கு ரூ. 60, 65, 70 மூன்று ரக நெல்லுக்கு என்று குடியானவர்களுக்குத் தந்துவிட்டோம் என்று நீங்கள் மத்திய சர்க்காருக்கு எழுதுங்கள். நான் மத்திய சர்க்காரிடம் சொல்லி, அதை ஏற்றுக்கொள்ளும்படி

1968 பிப்ரவரி 20] [திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன்]

செய்கிறேன். அவர்கள் அதற்குமேல் கிடையாது என்று உத்தரவு போட்டால், இங்கே அதற்கு எதிராகத் தீர்மானம் போடுவதற்கும் தயாராக இருக்கிறேன். பொது மக்கள் நலனைப் பாதுகாக்க, விவசாயிகளின் நலனைப் பாதுகாக்க இந்த விலையை நாங்கள் கொடுத்து விட்டோம் என்று எழுதுங்கள். அதை மத்திய சர்க்கார் ஒத்துக் கொள்ளும் பொறுப்பை நான் ஏற்றுக்கொள்கிறேன். அவர்களே திருத்திவைத்த விலையைக்கூட நீங்கள் கொடுக்கவில்லை. ரூ. 46-லிருந்து 56 வரைக்கும் மத்திய சர்க்கார் திருத்தி வைத்திருக்கிறார்கள். மூன்று ரக நெல்லுக்கும் நீங்கள் அந்த விலைகூட கொடுக்கவில்லை. பழைய விலையைத்தான் கொடுத்துக்கொண்டிருக்கிறீர்கள்.

காங்கிரஸ் சர்க்கார் ஊழல் செய்தது என்று சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறீர்கள். காங்கிரஸ் கொடுக்கும்படியான விலையை, போனவை நீங்கள் கொடுக்கவில்லை. விவசாயிகளுக்கு விலை கட்டுபடியாகவில்லை. உணவு அமைச்சர் அவர்கள் பேசும்பொழுது 1966-67-க்கு முன்னால் விலைவாசிப் புள்ளி 80-ஆக இருந்தது, தாங்கள் வந்தவுடன் இப்பொழுது 20 புள்ளி ஏறியிருக்கிறது என்று ஒத்துக்கொண்டிருக்கிறார். 80 புள்ளி என்பதே உச்சக் கட்டம் அடைந்துவிட்டது. அதற்குமேல் 20 புள்ளி ஏறியிருக்கிறது. இன்னொரு விஷயத்தை எந்தச் சர்க்காராக இருந்தாலும், மறந்துவிட்டார்கள். பழைய சர்க்காரும் ஒரு விதத்தில் இதை மறந்துவிட்டிருக்கிறார்கள் என்ற குற்றச்சாட்டைத்தான் நான் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். வாழ்க்கைப் புள்ளி உயர்ந்திருக்கிறது என்றால், உற்பத்திச் செலவு விவசாயிகளுக்கு எவ்வளவு புள்ளி ஏறியிருக்கிறது என்பதை ஆராய்ந்தார்களா? யாரும் இதைப்பற்றிச் சிந்திக்கவில்லை. உற்பத்திச் செலவு 1940-ல் 100 புள்ளி என்று வைத்துக்கொண்டால், அது இன்றைக்கு 1,200 புள்ளியாக உயர்ந்திருக்கிறது. ஏழை விவசாயக் குடும்பங்களின் உற்பத்திச் செலவு புள்ளி இப்படி ஏறியிருக்கிறது. மூன்று ஒரு மூட்டை நெல் ரூ. 5 என்றால், உற்பத்திச் செலவு ஒரு ஏக்கராவுக்கு ரூ. 30. இப்பொழுது ஏக்கராவுக்கு உற்பத்திச் செலவு ரூ. 350. ஆகவே உற்பத்திச் செலவு 11 பங்கு, 12 பங்கு ஏறியிருக்கிறது. ஆகவே, அப்பொழுது ரூ. 5-க்கு விற்பனை நெல்லுக்கு இப்பொழுது 11 பங்கு விலை விவசாயிகளுக்குக் கிடைத்தால்தான் கட்டுபடியாகும் அதுதான் நியாயமான விலை. யாரும் உற்பத்திச் செலவைக் கணக்கில் எடுத்துக்கொண்டது கிடையாது. மக்களுடைய நன்மைக்காக, சுபிட்சத்திற்காக ஒரு காரியத்தைச் செய்து விட்டோம் என்றும்பட்டும் சொல்லிக்கொண்டிருப்பதில் பயனில்லை. புள்ளி விவரத்தை எடுத்துக்கொண்டு பார்க்கவேண்டும். உற்பத்திச் செலவு 100 புள்ளியிலிருந்து 1,100, 1,200 புள்ளிக்கு உயர்ந்திருக்கிறது. அந்த அளவுக்கு விலையும் அதிகரிக்கவேண்டாமா என்பதைப்பற்றிச் சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும். 10 பங்கு, 12 பங்கு விலைதான் பகிரங்க மார்கெட்டில் விற்றுக்கொண்டிருக்கிறது. அதைக் கருப்பு மார்க்கெட் என்று சொல்ல முடியாது. அந்த அந்த விலை கொடுத்து வாங்குவதற்குச் சக்தியுள்ளவர்கள் இருக்கிறார்கள். விவசாய மக்கள் 100-க்கு 75 பேர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்கள்

[திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன்] [1968 பிப்ரவரி 20]

தங்களுடைய வேறு பகுதிச் செலவுக்குத் தானியமாகத்தான் மக்களுக்குக் கொடுக்கும்படியான நிலை இருக்கிறது. அவர்களுக்கு நியாயமான விலை, உழைப்புக்குத் தகுந்த ஊதியம் கிடைக்கும்படி செய்யவேண்டும். அவர்களுக்கு உற்பத்திச் செலவுக்குத் தகுந்தபடி கட்டுபடியான விலை கிடைக்கவேண்டுமென்றுதான் சொல்கிறேனே தவிர, மிராசுதாரர்களுக்கு நான் வக்காளத்து வாங்கிப் பேசுகிறேன் என்ற நிலை இல்லவேயில்லை. மாகாண சர்க்கார் இதுதான் விவசாயிகளுக்கு நியாயமான விலை, கட்டுபடியாகக்கூடிய விலை என்று அடித்துச் சொல்லவேண்டும். மொழி விஷயத்தில் இப்படித் தான் இருக்கவேண்டுமென்று தீர்மானம் நிறைவேற்றப்பட்டதே, அதேமாதிரி விவசாயிகளுக்கு இதுதான் கட்டுபடியாகக்கூடிய விலை என்று தீர்மானம் கொண்டுவந்தால், அதை நான் பூரணமாக ஒத்துக்கொள்கிறேன். எல்லோரும் அதற்கு ஆதரவு கொடுக்கத் தயாராக இருக்கிறோம். அதே நிலையில் இந்த விலைதான் விவசாயிகளுக்குக் கட்டுபடியாகும், இதே விலை இருக்கவேண்டும் என்று சொல்லிவிட்டு, இந்த விலை இருக்குமானால், விவசாயத் தொழிலாளர்களுக்கு அடிப்படைக் கூலி இவ்வளவு கொடுக்க வேண்டும், குத்தகைதாரர்களுக்கு இவ்வளவு கொடுக்கவேண்டும் என்று நியாயமான முறையில் சட்டம் கொண்டுவருங்கள்.

இப்பொழுது இருக்கும்படியான நிலை என்னவென்றால், காங்கிரஸ் கட்சியினுடைய கொள்கை நாங்கள் கொள்முதலை வேண்டாம் என்று சொல்லக்கூடிய நிலை இல்லை. கொள்முதல் வேண்டும், நியாயமாக நடைபெறவேண்டும், எல்லா இடங்களிலும் ஒரே நிலையைக் கடைப்பிடிக்கவேண்டும், பாரபட்சம் இல்லாமல் கொள்முதல் நடக்கவேண்டும் என்பதுதான் எங்களுடைய நிலை. ஒவ்வொரு இடத்திற்குத் தகுந்த மாதிரி கொள்முதல் இருக்கக் கூடாது. சேலத்தை எடுத்துக்கொண்டால் மதிப்பிற்குரிய மராமத்து அமைச்சர் அவர்கள் சங்கரியில் 75 டன் வசூல் ஆகியிருக்கிறது என்று சொன்னார்கள். சர்க்கார் புள்ளி விவரப்படி சேலத்தில் 3,37,000 ஏக்கர் நெல் சாகுபடி செய்யப்படுகிறது. அங்கே ஆற்றுப் பாசனம் அல்ல, குளத்துப் பாசனம், ஏற்றத் திவிருந்து தண்ணீர் வரவேண்டும் என்ற கடல்மான நிலை எனக்குத் தெரியும். சர்க்கார் அக்ரிகல்சரல் இன்கம்டாக்ஸ் மசோ தாவிற்சாகக் கொடுத்த புள்ளி விவரப்படி, கோவையைவிட சேலத்தில் அதிகமாக நெல் விவசாயம் செய்யப்படுகிறது. கோயம் புத்தூரில் 3,20,000 தான் ; ஆனால் சேலத்தில் 3,37,000. சேலம் தர்மபுரி இரண்டும் சேர்ந்து, பழைய சேலம் ஜில்லாவில். சலுகை கொடுக்க வேண்டாம் என்று சொல்லவில்லை. ஆனால், இடத்திற்கு இடம் மாறுபட்டிருக்கிறது. கிணற்றுப் பாசனம் என்றால் குறைத்துக் கொள்ளுங்கள். ஏக்கராவிற்கு இரண்டு, மூன்று மூட்டைகள் குறைவாகக் கொள்முதல் செய்யுங்கள். ஆற்றுப் பாசனம் என்றால் அதிகமாக வையுங்கள். எந்த எந்தப் பாசனத்தில் நிலம் இருக்கிறதோ, அதற்குத் தக்கபடி இத்தனை ஏக்கருக்கு இத்தனை மூட்டை என்று நிர்ணயம்செய்து, சமுதாயத்திற்கு வேண்டும் என்று செய்யுங்கள். அப்பொழுது இந்தப்

1968 பிப்ரவரி 20] [திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன்]

பிரச்சனையைத் தீர்க்க முடியும். அப்படிக் கொள்முதல் செய்தது போக, பாக்கியை அவரவர்கள் இஷ்டப்படி விலைக்குப் பகிரங்கமாக, பகிரங்க மார்க்கெட்டில் விற்றுக் கொள்ளலாம் என்று உரிமை கொடுங்கள். அதுதான் உற்பத்தியைப் பெருக்க வழி செய்யுமே அல்லாது, இந்த மாதிரி சப்ளிடி கொடுத்து, 5 கோடி ரூபாய் நட்பட்டால், அதனால் எத்தனை திட்டங்கள் பாழாகிப் போகின்றன? எவ்வளவு வேலை வாய்ப்புகள் இழக்கப்படுகின்றன? எவ்வளவு பேர்கள் உத்தியோக உயர்வு இல்லாமல் தள்ளப்படுகிறார்கள்? இன்றைக்குச் சமுதாயத்தில் வேண்டிய திட்டங்கள் இல்லாததால் ஆயிரக்கணக்கான மக்கள் வேலை இழந்துவிட்டிருக்கிறார்கள். வேலை வாய்ப்புகள் இல்லை. அது மட்டுமல்ல, பொருளாதாரத் துறையிலும், தொழில் மந்தம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. அது இயற்கையாக ஏற்படும் நிலை என்று சொல்ல முடியாது. தொழில் மந்தம் ஏற்பட்டிருப்பதால்—இந்தச் சர்க்காரை அதற்குப் பூரணமாகக் குற்றம் சாட்டவில்லை என்றாலும்—முதலீடு செய்பவர்களுக்கு, சமூகமான நிலைமைகள் இல்லாமையால், சட்ட அமைதி ஒழுங்கு கேட்டிருக்கும் இந்த நிலையில் யாரும் முன்வருவ தில்லை. மில்களெல்லாம் முடப்பட்டிருக்கின்றன. முதல் அமைச்சர் கோவையிலே வந்து ஒரு ஒப்பந்தத்தைச் சொன்னார்கள். அதை நிறைவேற்றவில்லை.

அது மட்டுமல்ல, இப்பொழுது இருக்கும் நிலைமை, செய்யப் படும் பிரச்சாரங்கள், பேச்சுக்கள், முன்னுக்குப் பின் முரணாக இருக்கிறது. எந்தப் பிரச்சனையாக இருந்தாலும், ஒரு தீர்மானமான தீர்வு காணவேண்டும். உணவு அமைச்சர் தொழிலாளர்களுக்குச் சலுகை கிடைக்கும் என்று சொன்னார்கள். மாதா மாதம் வரும் என்று அவர்கள் எதிர்பார்த்தார்கள். ஆனால் ஒன்றும் நடக்கவில்லை. மத்திய சர்க்கார் பணம் கொடுக்கவில்லை என்கிறார்கள். மத்திய சர்க்காரைக் கேட்டுக்கொண்டு, அவர்கள் ஒப்பந்தத்தில் கையெழுத்துப் போட்டார்களா? இவர்களே ஒன்றைச் செய்துகொண்டு, கையெழுத்துப் போட்டார்கள். அது வரவேற்கத்தக்க விஷயம்தான் என்றாலும், அது எந்த அளவிற்குச் சாத்தியம், எந்த அளவிற்குச் சாத்தியம் இல்லை என்பதையெல்லாம் சிந்திக்கவில்லை.

நம்முடைய அமைச்சர்கள் பேசுவது முன்னுக்குப்பின் முரணாக இருக்கிறது. ஒவ்வொரு அமைச்சரும் ஒவ்வொரு விதமாகக் கொள்கையைப்பற்றிச் சொல்கிறார்கள். பின்னால் அது இல்லை என்று மறுக்கிறார்கள். அதனால் மக்களிடம் சந்தேகம் ஏற்படுகிறது. முதல் அமைச்சர் பல சந்தர்ப்பங்களிலே அப்படிச் சொல்லியிருக்கிறார்கள் என்றால், அவரைச் சார்ந்த மற்ற அமைச்சர்களும், கட்சியைச் சார்ந்தவர்களும் எப்படி இருப்பார்கள் என்பதைப் புரிந்துகொள்ள முடிகிறது. முதல் அமைச்சர் பேசுவதற்கும், ஆளுநர் உரைக்கு நன்றி தெரிவிக்க ஆரம்பிக்கும்போது பேசிய திரு. ஆசைத்தம்பி அவர்கள் பேசியதற்கும் வித்தியாசம் இல்லை. ஒரே மாதிரி இருந்தது. ஆசைத்தம்பி பேசினார்கள் கலவரம்

[திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன்] [1968 பிப்ரவரி 20]

நடக்கிறது, நடக்கிறது என்று சொன்னீர்களே, மத்திய உணவு அமைச்சர் ஏன் அங்கே சென்றார்? என்று கேட்டார்கள். அதைக் கேட்பதற்கு இவர்கள் யார்? என்று கேட்கிறேன். ஒவ்வொரு குடும்பமனுக்கும் எங்கு வேண்டுமானாலும் போக உரிமை உண்டு. அப்படி வருகிற அமைச்சருக்குப் பாதுகாப்பு கொடுக்க வேண்டியது இந்த அரசின் பொறுப்பு. 'ஏன் போகவேண்டும்' என்று கேட்பது நியாயமானதுதான் என்று கேட்கிறேன். ஒரு கூட்டத்திற்குப் போகிறார்கள். கட்சியின் கொள்கையை, திட்டங்களை எடுத்துச் சொல்லப் போகிறார்கள். அங்கே கலவரங்கள் நடைபெறுகின்றன என்றால், அதற்குப் பொறுப்பானவர்கள் மீது நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்ற நிலை இருக்க, அதை ஏன் என்பது சரியா? அடிபட்டதற்காக முதல் அமைச்சர் வருத்தம் தெரிவித்ததற்குப் பாராட்டுகிறேன். அது பாராட்டுக்குரிய விஷயம். ஆனால் அதே நேரத்திலே கலவரத்திற்குக் காரணம் யார் என்று பார்த்து கைது செய்யப்பட்டிருக்கிறார்களா? காங்கிரஸ் காரர்கள் என்று சொல்லுகிறார்கள். யார் வேண்டுமானாலும் இருக்கட்டும், யார் வேண்டுமானாலும் ஈடுபட்டிருக்கலாம். காங்கிரஸ்காரர்கள் என்று சொல்லுகிறார்கள். பிரதமர் இந்திரா காந்தி அவர்கள் அந்தமான் போகும்போது சென்னை வழியாகப் போக வேண்டும் என்று விரும்பியபோது, போக வேண்டாம் என்று முதலமைச்சர் எழுதியிருப்பதாக சி. சுப்பிரமணியத்திடம், டெல்லியில் அவர்கள் சந்தித்தபோது, 'என்னை வரவேண்டாம் என்று சொல்லித் தகவல் கொடுத்திருக்கிறார்கள்' என்று சொன்னார். முதல் அமைச்சர் அதை அப்படி இல்லை என்று மறுத்துச் சொன்னார்கள். அதற்குப் பின்னாலும்...

மாண்புமிகு திரு. சி. என். அண்ணாதுரை : திரு. சி. சுப்பிரமணியம் அவர்களிடம் இந்தியப் பிரதமர் சென்னையிலிருந்து தனக்கு அப்படித் தகவல் வந்திருப்பதாகச் சொன்னதாக எதிர்க் கட்சித் தலைவர் சொல்லுகிறார்கள். இரண்டு சர்க்கார்களுக்கு இடையே நடக்கும் கடிதப் போக்குவரத்தைப் பிரதமர் இப்படிச் சொல்வதானால், அது முறையற்றது.

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : இரண்டு சர்க்கார்களுக்கிடையே நடந்த கடிதப் போக்குவரத்து என்று முதல் அமைச்சர் இப்படிப் பேசுகிறார்கள் என்றால் அதிலிருந்து சந்தேகம் ஏற்படுகிறது. இதில் ரகசியமான விஷயம் ஒன்றும் இல்லை. இங்கே நிலைமை கொலிந்தனிப்பாக இருக்கிறது என்று கடிதம் எழுதியதாக...

மாண்புமிகு திரு. சி. என். அண்ணாதுரை : கடிதம் எழுதப்பட்டதா என்கிற விவகாரத்தைப்பற்றிய பேச்சே இல்லை. இரண்டு சர்க்கார்களுக்குள்ளே நடக்கும் கடிதப் போக்குவரத்தைப் பிரதமர் கனம் சுப்பிரமணியத்திடம் சொல்லியிருந்திருப்பார்களானால், அது முறையற்றது.

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : இந்தக் கடிதப் போக்குவரத்தில் ரகசியம் என்கிற போர்வையில் புருந்து கொள்ள முடியாது.

1968 பிப்ரவரி 20] [திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன்]

வரவேண்டாம் என்று சொல்லி எழுதியிருப்பதாகவும், கொந்தளிப்பான நிலைமை இருப்பதாகவும், விசாகப்பட்டினம் வழியாகப் போகவேண்டும் என்று சொல்லியிருப்பதாகவும் சொல்கிறார்கள். ஆகவே, அப்படியொன்றும் பெரிய, அவ்வளவு ரகசியமான காரியம் இல்லை. இங்கே ஒன்றும் கொந்தளிப்பான நிலைமை கிடையாது. முதல் அமைச்சர் அப்படிச் சொன்னது உண்மையா இல்லையா? இந்த அரசாங்கத்திலிருந்து அப்படிச் கடிதம் போயிற்று என்பது உண்மையா இல்லையா என்பதைத்தான் விளக்கவேண்டும்.

மாண்புமிகு திரு. சி. என். அண்ணாதுரை : எதிர்க்கட்சித் தலைவர், பிரதம மந்திரி கொந்தளிப்பான நிலை இருப்பதால், வரவேண்டாம் என்று கடிதம் எழுதியதாகச் சொல்கிறார்கள். அப்படிப்பட்ட கடிதம் எழுதப்படவில்லை என்பதைத் தெரிவிக்கிறேன்.

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : அதைச் சாமர்த்தியமாக, கெட்டிக்காரத்தனமாகச் சொல்கிறார்கள். அப்படி ஏதாவது நிகழ்ச்சி ஏற்பட்டிருக்குமானால், அவர்களும் தைரியமாக வந்திருக்கலாம், பார்த்திருக்கலாம். இந்த நாட்டில் எந்தக் குடிமகனுக்கும், யாரானாலும், எங்கு வேண்டுமானாலும் போகும் நிலைமை இருக்கவேண்டும்.

மாண்புமிகு திரு. சி. என். அண்ணாதுரை : நான் தெரிவித்ததை முழு அளவில் புரிந்துகொண்டு எதிர்க்கட்சித் தலைவர் சொல்ல வேண்டும். பெரிய கொந்தளிப்பாக இருக்கிறது, ஆகவே, தாங்கள் வரவேண்டாம் என்ற முறையில் கடிதம் எழுதவில்லை என்று தெரிவித்தேன்.

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : அப்பொழுது வேறு விதமாக எழுதியிருக்கிறது என்பது புலக்கிறது. அப்படிப்பட்ட தகவல் தெரிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது. நான் சொல்வது என்னவென்றால், இந்த மாதிரி நிலையில், சில சமயங்களில் பேசும்போது, சட்ட மன்றத்திலே நடவடிக்கைகள் நடைபெறுகின்றன, ஏதாவது தவறு என்று சொன்னால் அதைத் திருத்திக் கொள்ளுவதில் எந்தவிதமான அவமானமும் கிடையாது. மன்னிப்புக் கேட்பதில், பெருந்தன்மை தான் இருக்கிறது. அதில் தவறு ஒன்றும் கிடையாது. மன்னிப்புக் கேட்பது, வருத்தம் தெரிவிப்பது போன்றவற்றிற்கு பாராட்டு கிறேன். சட்ட மன்றத்திலே தவறான தகவல்கள் கொடுக்கப் பட்டு விடுகின்றன, அப்படி நடந்துவிட்டாலும், மீண்டும் திருத்திக் கொள்கிறோம். ஏற்கெனவே சொன்ன தகவல் தவறானது, அதற்காக நான் வருந்துகிறேன் என்றால் அது வரவேற்கத்தக்கது. வருந்துகிறேன் என்பதும், வாபஸ் பெறுகிறேன் அல்லது மன்னிப்புக் கோருகிறேன் என்பதும் எல்லாம் ஒரே நிலைதான். யாராக இருந்தாலும், தவறைத் திருத்திக் கொள்வது பெருந்தன்மையானது. காந்திஜிகூட மன்னிப்புக் கேட்டிருக்கிறார். அதைப்பற்றிக் குற்றச்சாட்டாகச் சொன்னார்கள். கைதுசெய்து கொண்டுபோகப்படவில்லை என்றார்கள் முதலில். அதற்குப்

[திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன்] [1968 பிப்ரவரி 20]

பின்னால் தகவல் வந்ததும், வாஸ்தவந்தான், அதற்காக நான் வருந்துகிறேன் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். அன்றே நான் பாராட்டுதலைத் தெரிவித்திருக்கிறேன். தேர்தல் காலத்தில் நடந்த பேச்சை வைத்துக்கொண்டு, மதிப்பிற்குரிய ஓர் அமைச்சர் அவர்கள் பேசிய பேச்சினை நான் பத்திரிகையில் படித்தேன். அதை இங்கே குறிப்பிட ஆசைப்படுகிறேன். அவர் அங்கே என்ன பேசினார் என்று எனக்குத் தெரியாது. ஆனால், பத்திரிகையில் வந்ததை வைத்துச் சொல்லுகிறேன். அவர் என்ன பேசினார் என்றால், “எதிர்க்கட்சித் தலைவர் மிகவும் மோசமான தலைவர்; அண்ணாதுரை எழுந்து நின்றால், இவர் உட்கார்ந்து கொள்ளுவார்; நடுங்கிக் கொண்டிருக்கிறார்” என்ற முறையில் பத்திரிகையில் வந்திருக்கிறது. இன்னும் என்ன என்னவோ பேசினார்கள். அதைவைத்து நான் அந்தச் சமயத்தில் சொன்னேன்—ஐயா, சட்டசபையில் முதல் அமைச்சர் எழுந்தால் நான் உட்கார வேண்டும்; நான் எழுந்தால் முதல் அமைச்சர் உட்கார்ந்து கொள்ளவேண்டும்; சபாநாயகர் எழுந்தால், முதல் அமைச்சரும் உட்கார வேண்டும்; எதிர்க் கட்சித் தலைவரும் உட்கார்ந்துவிட வேண்டும். இதுகூட அமைச்சருக்குத் தெரியாமல் பேசுகிறேன் என்று சொன்னேன். அதைச் சொன்ன சமயத்தில், அந்த அமைச்சர் அவர்கள், என்ன சொன்னார். அது இருக்கட்டும். அண்ணா அவர்கள் பொறுப்புடனும் கண்ணியத்துடனும் இங்கே நடந்து கொள்ளுகிறார் என்பதற்கு உதாரணம் சொல்லுகிறேன். சட்டசபையிலே தேனி விவகாரத்தை சொன்னேன். முதல் அமைச்சர் அவர்கள், ‘இல்லை’ என்று மறுத்தார்கள். அதற்குப் பின்னால், அவர்கள் என்ன நடந்தது என்பதைத் தெரிந்து வந்து, “அவ்வாறு செய்தது தவறு; அதற்காக நான் வருத்தம் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்” என்னும்படியான நிலையில் அவர்கள் தெரிவித்ததற்காக நான் பாராட்டுகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : ஒரு தகவல். காங்கிரஸ் கட்சியைச் சார்ந்த ‘நவசக்தி’ என்னும் பத்திரிகையில், “அண்ணா அவர்கள் எதிர்க் கட்சித் தலைவருடைய கேள்விகளுக்குப் பதில் சொல்ல முடியாமல் ஆஸ்பத்திரியில் படுத்துக் கொண்டார்கள்” என்ற முறையில் செய்தி வந்திருக்கிறது.

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : யாரோ பத்திரிகையில் போட்டால் அதற்கு நாங்களா பொறுப்பு? (ஆளுங்கட்சித் தரப்பில் ஆரவாரம்) எதிர்க்கட்சித் தலைவர் ரொம்ப மட்டமாக இருக்கிறார் என்று பொதுக் கூட்டத்தில், அதுவும் என் தொகுதியில் பேசினால், என்னை ஒன்றும் செய்துவிட முடியாது. அவரைப்பற்றித்தான் சொல்லுகிறேன் என்று நினைத்துக்கொண்டு அவர்கள் குறுக்கிடு செய்கிறார்கள். சங்ககிரித் தேர்தலில் மாண்புமிகு கருணாநிதி அவர்கள் பேசினதாகத்தான் பத்திரிகையில் வந்திருக்கிறது. என்ன பேசினார்கள்? “அண்ணா அவர்கள் மன்ரிப்புக் கேட்டதாக எதிர்க்கட்சித் தலைவர் சொல்லுகிறார். அதை அவர் நிரூபிப்பாரா? கருத்திருமன் அவர்களுக்குத் தாய் இருக்குமானால், தந்தை

1968 பிப்ரவரி 20] [திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன்]

இருக்குமானால், குழந்தைகள் இருக்குமானால், ஆணையிட்டுச் சொல்லட்டும்” என்று பேசியிருக்கிறார்கள். பேசினது மட்டுமல்ல, ராஜீமமா செய்துவிடுகிறேன் என்றும் பேசியிருக்கிறார். பத்திரிகையைக் கொண்டுவந்து வேண்டுமானால் காட்டுகிறேன். அவர் அப்படிச் சொல்லவில்லையென்றால், ரொம்ப சந்தோஷம்.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : தலைவர் அவர்களே, பாயின்ட் ஆஃப் பர்ஸனல் எக்ஸ்ப்ளனேஷன். “அண்ணா அவர்கள் மன்னிப்புக் கேட்கவில்லை” என்றுதான் நான் சொன்னேன். “முதல் அமைச்சர் அவர்கள், தந்த தகவல் சரியானதாக இல்லை என்பதைப் பெருந்தன்மையோடு ஒப்புக்கொண்டு, தவறான கருத்தைத் தந்ததற்காக வருந்துகிறேன் என்று சொன்னால், அந்தப் பெருந்தன்மையைக் கருத்திருமன் அவர்கள், ‘அண்ணாதுரை அவர்கள் மன்னிப்புக் கேட்டார்கள்’ என்று பேசியது தவறு” என்று நான் சொன்னேன். ஆகவேதான், “தாய்-தந்தை மீது ஆணையிட்டுச் சொல்வானால் அவர் சொல்லட்டும், அண்ணா அவர்கள் மன்னிப்புக் கேட்டார்கள் என்று சொல்லி நிரூபிக்க முடியுமா?” என்று கேட்டேன். இப்பொழுதும் அதையேதான் கேட்கிறேன். (ஆளுங்கட்சித் தரப்பில் ஆரவாரம்).

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : சொல்லியிருக்கிறார். அதையே நான் சொல்கிறேன். அவர் கொடுத்த ஸ்டேட்மென்டைப் படித்து விட்டு, பிறகு, ‘கன்ஸைஸ் ஆக்சுபோர்டு டிக்ஷனரியில்’ பொருளைப் பார்க்கட்டும். ‘மன்னிப்பு’ என்று சொல்வதில் தவறில்லை. ‘Regret’ என்றால் ‘apology’ என்று concise Oxford Dictionary இல் பொருள் குறிப்பிடப் பட்டிருக்கிறது. என்னைக்குறித்து கிழாகப் பேசியதற்காகத்தான் குறிப்பிட்டேன். தவறைத் திருத்திக்கொள்ளுவதும், வாபஸ் பெறுவதும், வருத்தம் தெரிவிப்பதும், மன்னிப்புக் கோருவதும் எல்லாம் ஒன்றுதான். ‘I regret that I have given a wrong information’ என்றால், ‘I apologise that I have given a wrong information to the House’ என்றுதான் பொருள். ‘F.G. Fowler’s Dictionary’ ஐப் பார்க்கலாம்.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : “ஆயிரம் முறை என்னிடம் மன்னிப்புக் கேட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்; ஆகவே, இப்படி மன்னிப்புக் கேட்ட முதலமைச்சரைத் தமிழ்நாட்டிலேதவிர, உலக சரித்திரத்தில் எங்கு, பார்த்ததில்லை” என்று கருத்திருமன் அவர்கள் சொன்னார்கள்.

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : விஷயத்தை விட்டுவிட்டு, வேறொன்றைப் பேசுகிறார். இந்த விஷயத்திலே அவர் மன்னிப்புக் கேட்டது உண்டா? இல்லையா? என்பதல்ல பிரச்சினை. மன்னிப்புக் கேட்டார் என்பதை நான் பெருமையாகவோ, தவறாகவோ நினைக்கவில்லை. ஆனால், “இதை நிரூபிப்பார்களா? தந்தை இருக்குமானால், தாய் இருக்குமானால் ஆணையிட்டுச் சொல்லட்டும். அவர் ராஜீமமா செய்வாரா? பாவம் ராஜீமமாச் செய்தால்

[திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன்] [1968 பிப்ரவரி 20]

திரும்பி வரமாட்டார்” என்று சொல்லியிருக்கிறார். இவ்வாறு பத்திரிகையில் வந்தது என்று வருத்தத்தோடு தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். இதைக் குற்றச்சாட்டாகத் தயவு செய்து நினைக்க வேண்டாம். “ஆயிரம் தடவை மன்னிப்புக் கேட்டார்” என்று நான் சொல்லவும் கிடையாது, சொல்லப் போவதும் கிடையாது.

மாண்புமிகு திரு. சி. என். அண்ணாதுரை : அவைத் தலைவர் அவர்களே, அவையிலே நான் ஒரு விளக்கம் அளித்து வருத்தம் தெரிவித்தது, மன்னிப்புக் கேட்பதாகும் என்று எதிர்க் கட்சித் தலைவர் அவர்கள் கருதுகிறார்கள். அதோடு கூட, அது பெருமையே தவிர, சிறுமை அல்ல என்றும் சொல்லுகிறார்கள். அந்தப் பெருமைபடத்தக்க விஷயத்தைப் பெருமைக்குரிய விஷயம் என்ற முறையில், அவர்கள் சங்ககிரித் தேர்தலில் அதைப்பற்றிப் பேசினாரா என்று நான் தெரிந்துகொள்ள விரும்புகிறேன்.

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : பெருமைக்குரிய விஷயம், பெருந்தன்மையோடு நடந்துகொள்வது எல்லாம் இருக்கட்டும். “எதிர்க் கட்சித் தலைவர் பொறுப்பற்ற முறையில் நடந்துகொள்ளுகிறார்கள்” என்று முதல் அமைச்சர் கொடுத்த சர்ட்டிபிகேட் என்னுடைய நலையில் நான் பேசியிருக்கிறேன் என்று நினைத்தால் நினைத்துக்கொள்ளட்டும். ஆனால், நான் கண்ணியமான முறையில்தான் தெரிவித்திருக்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. சி. என். அண்ணாதுரை : நான் அவையிலே சொன்னது பாராட்டுதலுக்கு உரியது, பெருந்தன்மைக்கு உரியது என்பதை எடுத்துச் சொல்லிவிட்டு, “ஆனால் அவர்களுக்கு ஓட்டுப் போடாதே” என்று தொடர்ந்து வந்திருக்காது. ஆகையால், அவர்கள் அதைப்பற்றி அந்த இடைத்தேர்தல் நேரத்தில் எந்த நோக்கத்தோடு குறிப்பிட்டார்கள் என்பதை அவர்கள் விளக்கவேண்டும்.

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : அதைத்தான் சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறேன். இடைத்தேர்தலில் நான் குறிப்பிட்ட விஷயம் எல்லாம் எதற்காக என்று பார்க்கவேண்டும். உங்கள் அமைச்சர்கள் இங்கே சபையிலே சொல்லக்கூடாத வார்த்தைகளை அங்கே சொன்னார்கள். மல்லசமுத்திரத்தில் திரு. சி. சுப்பிரமணியம் அவர்கள் வந்திருந்த கூட்டத்திலே நான் பேசினேன். எதற்காகச் சொல்லுகிறேன் என்றால், இதுமாதிரிப் பேச்சுக்களை அமைச்சர்களோ, நாங்களோ, மற்றவர்களோ, யாருமே பேச வேண்டாம் என்பதற்காகத்தான் சொல்லுகிறேன். நான் சொல்வது தவறு என்றால், திருத்திக் கொள்ள நான் முற்படுவேன் என்பதையும் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். அதைக்கூடச் சொன்னேன். இப்படியெல்லாம் பேசிக்கொண்டிருக்கிறதன் காரணமாக, முதல் அமைச்சர்கூடப் பேசிக்கொண்டிருக்கிறதன் காரணமாக, அவர்களே விளக்கம் கொடுத்திருந்தால் நன்றாக இருக்கும். தாய் இருக்குமானால், தந்தை இருக்குமானால் ஆணையிட்டுச் சொல்லட்டும் என்ற நிலையில் என்னைக் குறிச்

1968 பிப்ரவரி 20] [திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன்]

சொன்னதுதான் எனக்கு வருத்தத்தைக் கொடுக்கிறது. அந்தப் பத்திரிகையை முதல் அமைச்சர் அவர்களிடம் காட்டுகிறேன். அதை விட்டுவிடுவோம். பொறுப்பற்ற முறையில் . . .

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : பொறுப்பற்ற முறையில் சொல்லி இருந்தால் திருத்திக்கொள்ளுகிறேன் என்று திரு. கருத்திருமன் சொல்லுகிறார்கள். பட்டுக்கோட்டைத் தேர்தலில், பணியனைப் போட்டுக்கொண்டு ஊரெல்லாம் போய், உதய சூரியன் சின்னத்தைக் காட்டி, ஆட்சியைப் பிடித்ததாகச் சொன்னார்கள். ஆரம்பத்தில், 1947-ம் ஆண்டில், காங்கிரஸ் ஆட்சியிலேயே, உதய சூரியன் சின்னத்தைப் போட்டுக் கொண்டிருந்திருக்கிறார்கள் என்று சொன்னேன். திருத்திக் கொண்டு, குற்றத்தை ஒப்புக்கொண்டு, வருத்தம் தெரிவித்திருக்கிறாரா?

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : இப்பொழுது நீங்கள் வருத்தம் தெரிவித்துக்கொண்டீர்களா? அதைப்போலத்தான். சின்னத்தை அப்போதே போட்டிருக்கலாம். கருப்பு சிவப்புக் கட்சிச் சின்னம் இருந்ததைச் சுட்டிக் காட்டினேன் என்று சொல்லுகிறார்கள். இன்னும் ஆயிரம் இடத்தில் காட்டுவேன்.

இன்னொரு விஷயம். காங்கிரஸ் ஆட்சியில்தான் சுட்டுக் கொலை செய்யப்பட்டார்கள், துப்பாக்கிச் சூடு நடந்தது என்று சொன்னார்கள். நீங்கள் போட்ட உத்தரவின் காரணமாக நூற்றுக் கணக்கான மக்கள் வார்னிஷ் குடித்துச் செத்தார்களே, அதற்குப் பொறுப்பு யார்? நாங்கரா குடிக்கச்சொல்லி அவர்களைச் சாகச் சொன்னோம்? அந்தப் பிரச்சினை ஏன் வந்தது? வார்னிஷ் குடித்துச் சாகும் நிலை வந்தது, ஏன்? வார்னிஷில் . . .

மாண்புமிகு திரு. சி. என். அண்ணாதுரை : வார்னிஷைப்பற்றிய கேள்விகள் எல்லாம் இங்கே விவாதிக்கப்பட்டன. சர்க்கார் போட்ட உத்தரவுக்கும் வார்னிஷ் குடித்ததற்கும் சம்பந்தம் இல்லை என்றும், அந்த வார்னிஷில் என்ன என்ன பொருள்கள் கலக்கப் படலாம் என்று சர்க்கார் உத்தரவு போட்டதோ, அந்தப் பொருள்கள் விஷப் பொருள்கள் அல்ல என்றும் நிபுணர்களே தெரிவித்து விட்டார்கள் என்பதை எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : அந்த நிபுணர்கள் சொன்னதை வைத்துத்தான் நான் சொல்கிறேன். இப்பொழுது எப்படி உத்தரவு போட்டிருக்கிறார்களோ தெரியாது. 'caoutchoucine' என்ற பொருள் இருந்ததால் செத்தார்கள்.

மாண்புமிகு திரு. சி. என். அண்ணாதுரை : அந்தப் பொருளினுடைய பெயர் சரியாக நினைவுக்கு வராததால், அந்தப் பொருளின் பெயரைச் சொல்லவில்லை. நண்பர் எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் சொன்ன அந்தப் பொருள் விஷப்பொருள் அல்ல என்று நிபுணர்கள் அறிவித்தாகிவிட்டது.

[1968 பிப்ரவரி 20]

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : பத்திரிகையில் வந்ததே, அதை வைத்துச் சொல்லுகிறேன். செத்ததற்குக் காரணம் என்ன? நீங்கள் போட்ட உத்தரவுதானே? இல்லையென்றால், வார்னிஷ் குடித்து, 150, 200 பேர்கள் இறப்பானே? அதற்குக் காரணம் தான் என்ன? இது காங்கிரஸ்காரர் போட்ட உத்தரவா? இல்லையே. அப்படியானால், காங்கிரஸ் ஆட்சிக் காலத்தில் அத்தனை பேர் சாகவில்லையே. உங்கள் ஆட்சியில்தானே செத்திருக்கிறார்கள்? ஜூலை 27-ந் தேதி இவர்கள் கையெழுத்துப் போட்டிருக்கிறார்கள், தி.மு.க. ஆட்சி வந்தபிறகு என்ன காரணம் என்று தெரியவில்லை. நாங்கள் உத்தரவு போட்ட காலத்தில் சாகவில்லையே. பத்திரிகையில் வந்ததை வைத்துச் சொல்லுகிறேன். இல்லையென்றால், திருத்திக்கொள்ளுவதற்கு நான் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். 150 பேர்கள், 200 பேர்கள் செத்தார்களே, அதற்குக் காரணம்தான் என்ன?

மாண்புமிகு திரு. சி. என். அண்ணாதுரை : அதைப்பற்றி முழு விவரம் பொது மக்களுக்குத் தெரிவித்துவிடுவது நல்லது. இந்த வார்னிஷ் சம்பந்தமாக, தமிழக அரசை நாங்கள் ஏற்றுக்கொண்டதற்குப் பிறகு, புதிதாக எந்த உத்தரவும் போடவில்லை. ஏற்கனவே இருந்த உத்தரவு, மூன்று மாதங்களுக்கு ஒரு தடவை புதுப் பிக்கப்படுகிற முறையில், அந்தப் பழைய உத்தரவு புதுப்பிக்கப்பட்டது. அப்படிப் புதுப்பிக்கப்பட்ட பழைய உத்தரவில், எந்தெந்தப் பொருள்கள் சேர்க்கப்படலாம் என்று குறிப்பிடப்பட்டிருக்கின்றனவோ அந்தப் பொருள்கள், சேர்த்துக்கொள்ளப்படலாம் என்று ஏற்கனவே அறிவிக்கப்பட்ட அந்தப் பொருள்கள், அப்படி அறிவிக்கப்பட்ட பொருள்கள்பற்றி ஆராய்ச்சி நடத்தப்பட்டு, அவை சாவுக்குக் காரணம் அல்ல, அவை விஷப் பொருள்கள் அல்ல என்று நிபுணர்களால் விளக்கப்பட்டுவிட்டது.

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : அதே நேரத்திலே மக்களின் சாவுக்குக் காரணம் என்ன என்று தெரிந்துகொண்டீர்களா? அப்படி மக்கள் சாகவில்லையென்று சொல்ல முடியுமா?

மாண்புமிகு திரு. சி. என். அண்ணாதுரை : அந்தப் பொருளினால் சாகவில்லையென்று நிபுணர்கள் நிரூபித்துவிட்டார்கள். சில குறிப்பிட்ட கம்பெனிகள் அதைத் தயாரித்த முறையில் சில கெடுதல்கள் ஏற்பட்டுவிட்டன என்று கூறியிருக்கிறார்கள். இது திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு ஏற்படுத்திய நிலை அல்ல. அண்மையில் மேற்கு வங்காளத்தில் காங்கிரஸ் அரசு பொறுப்பு ஏற்றுக்கொண்ட பிறகு ஒரே நாளில் 90 பேர்கள் இதே காரணத்திற்காக இறந்திருக்கிறார்கள்.

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : எந்தச் சர்க்காராக இருந்தாலும் அதனால் மக்கள் செத்திருந்தால் தப்பு தப்புதான். இந்தப் பொறுப்பை ஏற்றுக் கொள்ளும் நிலைமையிலே நீங்கள் இருக்கிறீர்கள் என்று நாங்கள் சொல்லுகிறோம். எந்த விவகாரம் எடுத்தாலும் அவற்றிற்கெல்லாம் காங்கிரஸ் தான் காரணம், காங்கிரஸ்தான் காரணம் என்று குற்றம் சாட்டாதீர்கள்.

1968 பிப்ரவரி 20]

மாண்புமிகு திரு. சி. என். அண்ணாதுரை : காங்கிரஸைப்பற்றி நான் குறிப்பிட்டிருக்க மாட்டேன். 'எங்கள் ஆட்சியில் யாரும் சாகவில்லை; உங்கள் ஆட்சியில் ஏன் செத்தார்கள்?' என்று நீங்கள் கேட்டதற்குத்தான் பதில் கொடுக்க முனைந்தேன்.

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : இவ்வளவு நாட்கள் கழித்து வாரினிஷ் விவகாரம்பற்றிச் சொன்னீர்கள். அண்மையில் ஜூலை மாதத்தில் பல தீ விபத்துக்கள் ஏற்பட்டன. 1,400 குடிசைகளுக்குமேல் எரிந்துவிட்டன. இதற்கெல்லாம் யார் காரணம்? என்ன நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப்பட்டன? கிருஷ்ணசாமி ரிப்போர்ட்டை ஏன் வெளியிடவில்லை?

மாண்புமிகு திரு. சி. என். அண்ணாதுரை : கனம் எதிர்க்கட்சித் தலைவருக்கு ஒரு சட்டப் பிரச்சினை தெரிந்திருக்க வேண்டும். குற்றவாளிகள்மீது வழக்குத் தொடரப்பட்டு, நீதி மன்றத்தில் இருக்கும்போது, அந்த அறிக்கையை வெளியிடுவது கோர்ட்டை அவமதிப்பது ஆகும்.

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : காரணம் என்ன, யார் என்று தெரிவிக்காததால் சில பத்திரிகைகளில் ஏதேதோ செய்திகள் வருகின்றன. சமூக விரோத சக்திகள், தீய சக்திகள் எல்லாம் இதைச் செய்துவிட்டு காங்கிரஸ்காரர்கள்தான் செய்தார்கள் என்று சொல்லப்பட்டு வருகின்றது. அண்மையில் நடந்த கலவரங்களுக்கெல்லாம் காரணம் என்ன? சில பத்திரிகைகள் கட்சியை ஆதரிக்கும் நிலைமையில் இருக்கின்றன. ஒவ்வொரு பத்திரிகையும் ஒவ்வொரு கட்சியை ஆதரிக்கின்றது. தலைவர்களுடைய பேச்சுக்களையெல்லாம் இந்தப் பத்திரிகைகள் விமர்சிக்கின்றன. 'இந்தக் காரியத்தை இப்படிச் செய்யுங்கள், அப்படிச் செய்யுங்கள்' என்று தூண்டுதல்கள் செய்கின்றன.

மாண்புமிகு திரு. சி. என். அண்ணாதுரை : எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் வேறு விஷயத்திற்கு போகிறார்கள். கிருஷ்ணசாமியினுடைய அறிக்கை வெளியாகாததற்குக் காரணம், வழக்கு இன்னும் நீதி மன்றத்தில் இருப்பதால்தான் வெளியிட முடியவில்லை என்று சொல்கிறேன்.

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : இந்த ஒரு கேஸ் விஷயத்தில் சொல்லாமல் இருக்கலாம். பொதுவான கருத்து அந்த அறிக்கையில் என்ன காணப்படுகிறது?

மாண்புமிகு திரு. சி. என். அண்ணாதுரை : பொதுவாக அறிக்கையை வெளியிடுவதன்மூலம் குறிப்பிட்ட அந்த வழக்குக்குச் சாதகமோ, பாதகமோ ஏற்படக்கூடும்.

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : பல தீ விபத்துக்கள் ஏற்பட்டன. இவைகள் எல்லாம் ஒரே நாளில் ஏற்பட்டிருந்தால் அதைப்பற்றிக் கவலை இல்லை பத்து நாட்களாக வரிசையாகத் தொடர்ந்து

[திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன்] [1968 பிப்ரவரி 20]

நடந்து வந்ததால் யாரோ திட்டமிட்டுத்தான் இதைச் செய்திருக்கிறார்கள் என்று கருத இடமிருக்கிறது. ஆகவே அதை மட்டும் விட்டுவிட்டு மற்ற கருத்தைச் சொல்லலாம். நீங்கள் எதையும் சொல்லவில்லை. நான் மிகுந்த வருத்தத்துடன் அதை ஏற்றுக் கொள்கிறேன். இந்த மாதிரியான வன்முறைகள் எல்லாம் நடந்து கொண்டிருக்கும் நேரத்தில், சில பத்திரிகைகள் மக்களைத் தூண்டும் வகையில் செய்திகளை வெளியிட்டன. பொள்ளாச்சியில் நடந்தது திண்டுக்கல்லிலும் நடந்தது. நானேந்து நாட்களாக மாணவர்கள் கிளர்ச்சி என்ற பெயரில் சமூக விரோத சக்திகள் பொள்ளாச்சியிலும் திண்டுக்கல்லிலும் கிளர்ச்சிகளில் ஈடுபட்டன. கற்கள் லாரிகளில் கொண்டு வரப்பட்டன. இந்த வன்முறைகளை யெல்லாம் தூண்டும் முறையில் இரண்டு பத்திரிகைகள் எழுதி வந்தன. ஒன்று தினத்தந்தி, இரண்டாவது மாலைமூரசு. 'சுப்பிரமணியம்' அவர்களுக்குக் கறுப்புக்கொடி காட்டியது தெரிந்ததே. மாணவர்களுக்கும் காங்கிரஸ்காரர்களுக்கும் மோதல், பொள்ளாச்சியில் கறுப்புக்கொடி காட்டிய மாணவர்களைக் காங்கிரஸ்காரர்கள் அடித்தார்கள். நிலைமை கொந்தளிப்பாக இருக்கிறது' என்றெல்லாம் ஆதாரமற்ற செய்திகளை பிரசுரித்து இருந்தன. 'கோயம்புத்தூரிலே மாணவர்கள் அடிக்கப்பட்டார்கள். திண்டுக்கல்லிலே நீங்கள் தயாராக இருங்கள், நெல்லையிலே, மாணவர்களே தயாராக இருங்கள்' என்று அந்தந்த ஊர்களில் இருக்கும் மாணவர்களைத் தூண்டிப்படியான நிலையில் செய்திகளைப் போட்டு வந்தன. இதற்கெல்லாம் சர்க்கார் என்ன நடவடிக்கை எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள்? நேற்றைக்கு திரு. சி. சுப்பிரமணியம் 'அவர்கள் மாணவர்களுக்கு அறிவுரை சொல்லும்படியான நிலையில் பழனியிலே பேசியிருக்கிறார்கள். அதை அந்தப் பத்திரிகைகள் போட்டுவிட்டிருந்தால் நன்றாக இருக்கும். மத்திய அமைச்சர் திரு. கே. எஸ். ராமசாமி அவர்கள் அடிபட்டதற்குப் பின்னாலே யாரோ காங்கிரஸ்காரர்கள் மதுரையிலே கைது செய்யப்பட்டார்கள், மதுரையிலே கலவரம் என்று காரணம் சொல்லி செய்திகளைப் போடுகிறார்கள். கட்சி சார்பற்ற முறையில் பிரசுரிப்பதற்குப் பதிலாக, காங்கிரஸ்காரர்கள் செய்தார்கள், காங்கிரஸ்காரர்கள் செய்தார்கள் என்றுதான் போட்டுக்கொண்டு வருகின்றன. நேற்றைக்குக்கூட ஒரு பத்திரிகையிலே ஒரு படம் வெளியாகியிருக்கிறது. அதில் மாணவர் ஒருவர் ஒரு தடி எடுத்து வைத்துக் கொண்டு இருப்பதுபோலவும், திரு. சி. சுப்பிரமணியம் அவர்கள் 'அடிபணிந்து இருப்பதுபோலவும் ஒரு படம் வந்திருக்கிறது. நடந்த விஷயங்களைப் போடுவதில் தவறு இல்லை. அதிலும் ஒரு முறை இருக்க வேண்டாமா? 'காங்கிரஸ்காரர்களுக்கும் மாணவர்களுக்கும் போட்டி' என்று பத்திரிகைகளில் போடுகிறார்கள். இது தூண்டுதல் செய்தியாகத்தானே இருக்கிறது? அரசு இதைக் கவனத்தில் வைத்துக்கொள்ள வேண்டும்.

தமிழகத்தில் உள்ள மாணவர்களின் முன்னேற்றத்திற்கு திரு. சி. சுப்பிரமணியம் அவர்களுடைய கல்வித் திட்டம்தான் காரணம். அதற்காக மாணவர்கள் அவருக்கு நன்றிசெலுத்தக்

1968 பிப்ரவரி 20] [திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன்]

கடமைப்பட்டிருக்கிறார்கள். திரு. சி. சுப்பிரமணியம் அவர்கள் ஒரு நல்ல கல்வித் திட்டத்தைக் கொண்டுவந்து, பல கோடிக்கணக்கான ரூபாய்களைச் செலவழித்து, உயர்நிலைப் பள்ளிகள், கல்லூரிகள் முதலியவற்றை ஆரம்பித்து வைத்தார்கள். இதை மாணவர்கள் தங்கள் வீடுகளில் இருக்கும்போதாவது கொஞ்சம் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். இலவசக் கல்வி, மதிய உணவுத் திட்டம் போன்ற திட்டங்களின் மூலமாக மாணவர்களின் முன்னேற்றத்திற்கு அவர் மிக அதிகமாகப் பாடுபட்டிருக்கிறார். அவர் மாணவர்களைப்பற்றிக் கூறியதெல்லாம், மாணவர்களுக்கு அறிவுரை கூறியதெல்லாம், தந்தை தன் மகனைக் கண்டிப்பது போல்தான் சொல்லியிருக்கலாம். வேறு முறையில் அல்ல என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இப்போது நடைபெற்று வருவதெல்லாம் மாணவர்களுடைய இயக்கம் அல்ல. மாணவர்களை முன்வைத்து ஏதோ ஒரு தீய சக்தி பிள்ளை இருந்து கொண்டு தூண்டிக்கொண்டிருக்கிறது என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். நாட்டில் தற்போது எங்கே. பார்த்தாலும் சட்டம், ஒழுங்கு, அமைதி இவைகள் எல்லாம் சீர்துலையிட்டுவிட்டிருக்கின்றன.

அண்மையிலே தாம்பரத்திலே இரண்டு மூன்று நாட்கள் வரும் போது சிலர் கத்தியைக் காட்டினார்கள். அவர்களை மிரட்டினார்கள் என்றெல்லாம் செய்தி வருகிறது. சர்க்காரே இவற்றிற்கெல்லாம் பூரண பொறுப்பு என்று குற்றம் சாட்டினிலை. சர்க்கார் இவற்றிற்கெல்லாம் உடனடியாக தீவிரமான நடவடிக்கை எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார்களா என்று பார்த்தால், இல்லையென்றே தோன்றுகிறது. லாரியிலே பொதுக்கூட்டம் நடக்கும் இடங்களுக்குக் கல் கொண்டுவரப்படுகிறதென்றால் அது போலீசார்களுக்குத் தெரிந்திருக்காதா? போலீஸ் லாரியைத் தடுத்திருக்கக் கூடாதா? ஏன் இவர்கள் எல்லாம் தங்களுடைய கடமையிலிருந்து தவறுகிறார்கள்? என்பதையெல்லாம் கொஞ்சம் யோசித்துப்பார்க்க வேண்டும். இதேமாதிரி போய்க்கொண்டிருந்தால் நாடு என்ன ஆவது?

மாண்புமிகு திரு. சி. என். அண்ணாதுரை : நம்முடைய நண்பர் அவர்களுக்கு ஒய்வு கொடுப்பதற்காகத்தான் நான் அடிக்கடி குறுக்கிடுகிறேன், மறுப்பதற்கு அல்ல. சில பத்திரிகைகளில் செய்திகள் துண்டிவிடக்கூடிய முறையில் வருகின்றன என்று தன்னுடைய வருத்தத்தைத் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். அவர் குறிப்பிட்ட சில பத்திரிகைகளில் தவிர வேறு பத்திரிகைகளில் மாணவர்கள் கிளர்ச்சியை விமர்சிக்கும்போது, 'திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசால் துண்டிவிடப்பட்ட மாணவர்கள்' என்று செய்தி வருகின்றதே, அதை, எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் தன்னுடைய செல்வாக்கைப் பயன்படுத்தித் தடுத்து நிறுத்துவார்களா?

[1968 பிப்ரவரி 20]

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : தவறு என்று யார் சொன்னாலும் தவறுதான். அது எங்கள் சார்பில் இருந்தாலும் தவறுதான். எங்கள் சார்பில் அம்மாதிரி தவறு நடந்தால் தவறு செய்பவர்களை நாங்கள் கண்டிக்கிறோம், தடுத்து நிறுத்துகிறோம். உங்கள் சார்பில் நடந்தால் நீங்கள் அதைத் தடுத்து நிறுத்த வேண்டும். ஒரு பத்திரிகை என்னைப்பற்றிக் குறிப்பிட்டு எழுதும்போது, 'டேய் கருத்திருமா' என்று எழுதுகிறார்கள். இன்னும் என்ன என்னமோ எழுதுகிறார்கள். நான் குறிப்பாக ஒன்றிரண்டு பத்திரிகைகளின் பெயரைச் சொன்னேன். கண்ணியத்தையும், கட்டுப்பாட்டையும் கொண்டு சிறந்த அரசியல் நாம் நடத்த வேண்டுமே தவிர, இப்படிக்கீழான முறையில் நம்முடைய தரம் இருக்கக் கூடாது என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இம் மாதிரியான போக்குகளையெல்லாம் தடுக்கவேண்டுமென்று கூறிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

அண்மையில் நடந்த வன்முறைகளையெல்லாம் நாம் பார்ப்போமானால் ஜனநாயகம் நன்றாக நடைபெற முடியுமா என்ற ஐயம் தான் எழுகிறது.

ஒரு போஸ்டர் போட்டார்கள். இந்த மொழித் தீர்மானத்தை இங்கே நிறைவேற்றியவுடனே இந்தியை ஒழித்துவிட்டோம், அண்ணா ஆட்சியில் இந்தி ஒழிந்தது என்பதாகப் போஸ்டர் போட்டார்கள். அதைப் பார்த்தவுடன் பற்பல எண்ணங்கள் வந்தன. ஆட்சிக்கு வருவது எல்லாவற்றையும் வளர்ப்பதற்காகவே தவிர ஒழிப்பதற்காக அல்ல. இந்தியை வேண்டாம் என்று சொல்வதைப் பற்றி என்னுடைய கருத்து எப்படி வேண்டுமானாலும் இருக்கட்டும். இந்தி வேண்டும் என்பவர்களுக்கு இந்தி பயில் வாய்ப்பு இருக்க வேண்டும். இந்தியை ஒழித்துவிட்டோம் என்றால் ஒழித்துவிட்டார்கள். பற்பல ஆயிரக் கணக்கான ஊழியர்களுக்கு இருந்த வேலை வாய்ப்புகளை ஒழித்து விட்டார்கள், ஊந்து கோடி ரூபாயை உணவு மான்யம் என்ற வகையில் ஒழித்து இருக்கிறார்கள். வருடா வருடம் பள்ளிகளையும், கல்லூரிகளையும் காங்கிரஸ் ஆட்சி வளர்த்துக்கொண்டே வந்திருக்கிறது. முந்திய ஆண்டுகூட 267 பள்ளிகளைத் திறந்து இருக்கிறார்கள் என்றால் நீங்கள் 67 பள்ளிகளை மட்டும் திறந்து விட்டு 200 பள்ளிகளை ஒழித்துவிட்டார்கள். படித்த பட்டம் பெற்ற 3,000 என்ஜினியர்களுக்கு வேலையில்லாமல் வேலை வாய்ப்பை ஒழித்துவிட்டிருக்கிறார்கள்.

மாண்புமிகு திரு. சி. என். அண்ணாதுரை : எதை எதை ஒழித்துவிட்டோம் என்பதற்கு மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் நீண்ட பட்டியலைக் கொடுத்துக்கொண்டு போகிறார்கள். அதில் சேர்த்துக்கொள்ளப்படவேண்டிய ஒன்று, இருபது வருடமாக ஆட்சிப் பொறுப்பில் இருந்து வந்த காங்கிரஸ் ஆட்சியையும் ஒழித்து இருக்கிறோம்.

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : இருபது வருட காங்கிரஸ் ஆட்சியை ஒழித்து இருக்கிறார்கள். ஆனால் இருபது வருட காங்கிரஸ் ஆட்சியில் காங்கிரஸ்காரர்கள் எதை எதை வளர்த்து

1968 பிப்ரவரி 20] [திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன்]

இருக்கிறார்கள். மூன்று ஐந்தாண்டுத் திட்டங்களைப் போட்டு எந்த எந்த வகையில் நாட்டில் வளத்தைப் பெருக்கியிருக்கிறார்கள் என்பதை, எதையாவது ஒழித்தார்களா என்பதை சொல்ல வேண்டும். மனச்சாட்சி இருக்குமானால் நீங்கள் சொல்லுங்கள். மக்கள் அதைப் பார்ப்பார்கள். கவர்னருடைய உரையிலே நீங்கள் உங்கள் கட்சியின் கொள்கைகளைத்தான் புகுத்தியிருக்கிறீர்களே தவிர வேறு ஒன்றும் கிடையாது. வருடா வருடம் காங்கிரஸ் ஆட்சியில் தினமும் 3 தொழிற்சாலைகளை ஏற்படுத்தி, உற்பத்தியைப் பெருக்கினோம். நீங்கள் என்ன செய்தீர்கள்? வாதத்திற்காக வேண்டுமானால் அரக்கோணத்தில் திறந்தோம் என்கிறீர்கள். காங்கிரஸ் கட்சி திட்டமிட்டு, கட்டடம் எல்லாம் கட்டி ஆரம்பிக்கும் நிலையில் வைத்துள்ளனவற்றை நீங்கள் திறந்து வைத்திருக்கிறீர்கள். இல்லை என்று சொல்லவில்லை. நாங்கள் செய்து வைத்த சாரியங்களை நீங்கள் திறந்து வைத்து பெருமை கொள்ளுங்கள். நாங்கள் எதையாவது ஒழித்தோமா? எங்கள் ஆட்சியில் எந்தெந்த வகையில் எல்லாத் துறைகளும் வளர்க்கப்பட்டிருக்கின்றன என்பதை கனம் முதல் அமைச்சர் அவர்கள் இந்த மேசையில் ஓர் அறிக்கையாக வைக்க வேண்டும்.

நீங்கள் எதிர்க்கட்சியில் இருக்கும்போது என்ன என்னவோ சொன்னீர்களே, காங்கிரஸ் அமைச்சர்கள் தங்கள் சொந்த சொத்தின் மதிப்பைக் கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டீர்களே, நீங்கள் உங்களது சொத்தின் மதிப்பு என்ன என்பதை இதுவரை கொடுத்திருக்கிறீர்களா? நாங்கள் சொத்தக் காரர்களைத்தான் பயன்படுத்தப்போகிறோம், அருவசியமாக சர்க்கார் பணத்தை எங்களுக்குக் கார் வாங்குவதற்காகப் பயன்படுத்திக்கொள்ளப் போவதில்லை என்று சொன்னீர்களே, 2 லட்சத்திற்கு கார் வாங்கினதாக சப்ளி மெண்டரி பட்ஜெட்டில் மாயியக் கோரிக்கை வந்திருக்கிறது. லட்சத்து தொண்ணூக்கோராயிரத்திற்குக் கார் வாங்கினால் ஆடம்பர வாழ்க்கைதானே.

அதே மாதிரி நிதி வசூல் பற்றி உலகத் தமிழ் மகாநாட்டுக்கு நிதி வசூல் நடைபெற்றது. இதுவரை இன்னமும் கணக்குகள் பூராவும் கொடுக்கப்படவில்லை என்றால் அதன்மீது பல பிரச்சினைகள் எழுகின்றன. “நீங்கள் கணக்குக் கொடுத்தீர்களோ?” என்கிறார்கள். நாங்கள் கொடுக்கவில்லை. நாங்கள் ஒவ்வொரு மூறையும் அடிட்டர்கள் போட்டு கணக்கை பரிசீலனை செய்தே வந்திருக்கிறோம். நீங்களே பெருமையாகச் சொல்லிக்கொள்ளும்போது இத்தனை வசூலாயிற்று, அத்தனை வசூலாயிற்று என்று சொல்லிக் கொள்கிறீர்கள். இதால்தானே இத்தனை லட்சம், அத்தனை லட்சம் வசூலாகியிருக்கவேண்டும் என்கிற பிரச்சினையே எழுகிறது. இதுவரை என் கணக்குகள் கொடுக்கப்படவில்லை?

சிலை வைக்கும் விஷயமாகவும் சில பிரச்சினைகள் எழுப்பப்பட்டிருக்கின்றன. கம்பர் பெருமானுக்கும் சிலை வைக்கவேண்டுமென்று நாங்கள் முதல் அமைச்சரைக் கேட்டுக்கொண்டோம். அவர்கள் ஏற்றுக்கொண்டார்கள். ஆனால் அதற்காகும் செலவு பொது மக்க

[திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன்] [1968 பிப்ரவரி 20]

ளிடமிருந்து வசூலிக்கப்படும் நன்கொடையாகத்தான் இருக்க வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். சென்னை நகர கார்ப்பரேஷனில் ஒரு தீர்மானம் போடப்பட்டது. பாரதியார், பாரதிதாசன், வ. உ. சி., கம்பர் ஆகியவர்களுக்குச் சிலை வைக்கவேண்டுமென்று தீர்மானம் போடப்பட்டு நிறைவேற்றப்பட்டிருக்கிறது. இப்படி நான்கு சிலைகள் வைப்பதற்குப் பணம் இருக்கிறது, நகரசபையே பணம் கொடுக்கலாம் என்பதாக நகரசபை காங்கிரஸ் கட்சி உறுப்பினர் திரு. வினாயகமூர்த்தி அவர்கள் சொல்லி தீர்மானம் நிறைவேற்றப்பட்டிருக்கிறது.

என்னுடைய கட்சியைச் சேர்ந்தவரும், கோயம்பத்தூர் ஜில்லாவில் நிதி வசூல் கமிட்டி அங்கத்தினருமாக இருக்கும் படியான திரு. கோதண்டராமன், எம்.எல்.சி. அவர்கள் கம்பர் சிலையை பொது மக்களுடைய சார்பாக வைத்துவிடுவோம், நீங்கள் என்ன சொல்கிறீர்கள் என்று என்னிடம் கேட்டார். அவர்கள் கருத்தை ஏற்றுக்கொள்வதில் எனக்கு எந்தவிதமான ஆட்சேபமும் இல்லை என்று நான் சொன்னேன். அவர்களுடைய கூட்டத்திற்கு வரவேண்டும் என்று என்னை அழைத்தார். எங்கோ செலக்ட் கமிட்டிக்குச் சென்றிருந்த நான் போன இடத்தில் அங்கும் சென்றேன். எனக்கும் இந்தக் கமிட்டிக்கும் சம்பந்தம் கிடையாது. திரு. கோதண்டராமன், எம்.எல்.சி. அவர்கள் உறுப்பினர். விவாதம் நடந்தது. 50 ஆயிரம் வேண்டும் என்றதற்கு பொது மக்களிடமிருந்து 50 ஆயிரம் முடியாது, 25 ஆயிரம் வசூல் செய்து கொடுக்கலாம் என்று சொன்னார்கள். அது சம்பந்தப்பட்ட திரு. பெருமாள் முதலியார் எழுதிவிடுகிறேன் என்று சொன்னார்கள். நான் இதில் தலையிட்டு, கலெக்டரிடத்தில் செல்வாக்கை உபயோகப்படுத்தி ஒன்றையும் செய்தேன் என்கிற நிலை இல்லை. கலெக்டரிடத்தில் பேசும்படியான செல்வாக்கும் கிடையாது. வியட்நாம் வீடு நாடகத்திற்கு வந்திருந்தபோது கலெக்டர், அமைச்சரிடத்தில் பேசியிருக்கலாம். பொது மக்களுடைய வரிப்பணத்தில் இருந்து இல்லை என்றால் பாக்கிச் சிலைகளுக்கு எல்லாம் நகரசபை பொது மக்களுடைய வரிப் பணத்தில் இருந்தே கொடுத்திருக்கிறது. கம்பர் சிலையையும் சேர்த்து நான்கு சிலைகளுக்கு பண உதவி அளிப்பது என்று நகரசபையில் தீர்மானமே போடப்பட்டிருக்கிறது. மற்றபடி நடந்தது Non-Official Committee செய்த தீர்மானம். இதைப்பற்றி பேச்சு வந்தது பற்றி வருந்துகிறேன். எனக்கும் இதற்கும் சம்பந்தமே கிடையாது.

நிதி வசூல் என்றால் அதிகாரிகளை அனுப்பி வசூல் செய்கிற போது பல தவறுகள்தான் வருகின்றன. பொரிக்கடைக்கார னிடத்தில்கூட “உனக்கு இவ்வளவு மூட்டை வேண்டுமென்றால், இவ்வளவு நன்கொடை கொடுக்க வேண்டும்” என்பதாக எல்லாம் வசூல் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. மாண்புமிகு திரு. ராமசாமி கவுண்டர் அவர்கள் கூறியதுபோல,

1968 பிப்ரவரி 20] [திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன்]

“ வேலோடு நின்றான் இடுவென்றது போலும்
கோலோடு நின்றான் இரவு ”

என்பதுபோல நடுவழியில் கையில் வேலை வைத்துக்கொண்டு ஒருவன் யாசித்துக்கொண்டு நிற்பது போல (மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி :—இடு என்பதற்கு யாசிப்பது என்று பொருளா?) கொடு, இடு, பிச்சை கேட்பது எல்லாம் ஒன்றுதான். தன்னிடத்தில் வேல் போன்ற அதிகாரங்களை வைத்திருக்கும் அதிகாரிகள் நிதி வசூல், யாசகம் என்று போவது இருக்கிறதே தவிர வேறு ஒன்றும் இல்லை. இதனால்தான் பல தவறுகள் நடக்கின்றன.

அடுத்து காங்கிரஸ் சர்க்கார் கடன் வைத்துவிட்டுப்போய் விட்டார்கள் என்று சொல்கிறீர்களே தவிர எவ்வளவு ஒவ்வொன்றிலும் முதலீடு செய்திருக்கிறார்கள் என்று எங்கே சொல்கிறீர்கள்? நான் சென்ற முறையே குறிப்பிட்டேன். ஒரு கிராம அதிகாரியின் மீது குறிப்பிட்ட தொகையை ஒரு நிதிக்காக ஏன் வசூல் செய்யவில்லை, உங்களுடைய நடவடிக்கை எடுத்தால் என்ன என்று அதிகாரி பிறப்பித்த நோட்டீசைக் காட்டினேன். இப்படி அதிகாரிகள் மக்களை வற்புறுத்தி கொடுமைக்கு உள்ளாக்குகிறார்களே தவிர அவர்களுக்கு சுபீட்ச நிலை உண்டாக வழிசெய்வதில்லை. கவர்னர் அவர்கள் இறுதியாக தமிழில் பேசினார்கள். நானும் பெருமைப்படுகிறேன். ஆனால் அவர் சொல்லும்படியான நிலையா தமிழகத்தில் இருக்கிறது? இன்றைக்கு உறு பசி இருக்கிறது, பிணி இருக்கிறது. பகை என்று எடுத்துக்கொண்டால் சாதாரண பகையா? இல்லை. கூட்டங்கள் கூட்டி தங்களுடைய கருத்தைக்கூட எடுத்துச்சொல்ல முடியாத அரசியல் உட்பகை வளர்ந்திருக்கிறது. இவற்றைப் போக்குவதற்கு இந்த அரசு வழிவகை செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு முடித்துக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. சி. என். அண்ணாதுரை : சட்ட மன்றத் தலைவர் அவர்களே, கவர்னர் அவர்களுடைய பேருரைக்கு நன்றி தெரிவிக்கும் தீர்மானத்தின் பேரில் இந்த அவையினுடைய உறுப்பினர்கள் பலரும் தத்தமது கருத்துக்களை மிக விளக்கமாக எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இறுதியாகப் பேசிய மதிப்புமிக்க நண்பர் எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் சிறிதளவு ஆத்திரத்தோடு பேசினார்கள். அவர்களுடைய ஆத்திரத்தை என்னால் புரிந்து கொள்ள முடிகிறது. புரிந்துகொள்ள முடிவது மட்டுமல்ல. அவர்கள் இறுதியிலே எடுத்துக்காட்டிய திருக்குறள் நிலைக்கு நாடு வந்துவிட்டதா என்று கேட்டு, பசி இருக்கிறது, பிணி இருக்கிறது, பகை இருக்கிறது என்றெல்லாம் குறிப்பிட்டார்கள். நம்முடைய நாட்டிலே பசி, பிணி, பகைமை இவை இன்னமும் இருப்பதை நான் ஒத்துக்கொள்கிறேன். அதிலே அவர்கள் குறிப்பிட்டபடி பகை இருப்பது மட்டுமல்லாமல் அது இன்னும் கொழுந்து விட்டெரிகின்ற அளவுக்குச் சென்றுகொண்டிருப்பதை நான் உணருகிறேன். இங்கே பேசப்படுகின்ற பேச்சுகளிலும்

[திரு. சி. என். அண்ணாதுரை] [1968 பிப்ரவரி 20]

பகைமை குறைக்கப்படவேண்டுமென்பதிலே நான் மிகுந்த கவலை கொண்டவனாக இருக்கிறேன். எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்களுடைய பேச்சு பகையை ஒழிப்பதற்குப் பதிலாக பகையை வளர்ப்பதற்குத்தான் பெரிதும் பயன்படுகிறது என்பதைச் சொல்வதற்கு நான் வருத்தப்படுகிறேன். பத்திரிகைச் செய்திகளிலே இருக்கின்ற தவறுகளாக இருந்தாலும், கூட்டங்களில் நடக்கின்ற கலவரங்களாக இருந்தாலும் அவற்றை நீக்குவதற்கும் போக்குவதற்கும் எல்லா அரசியல் கட்சித் தலைவர்களும் இதழ் ஆசிரியர்களும் ஒன்றுகூடி ஒருமித்த கருத்துக்கு வந்து என்ன என்ன முறையிலே செய்திகளை வெளியிடுவது, கூட்டங்களை நடத்துகின்றபொழுது என்ன என்ன ஒழுங்குபடுத்தப்பட வேண்டுமென்பதிலே அவர்கள் ஒத்த கருத்துக்கு வருவார்களானால் நான் மெத்தவும் போற்றி வரவேற்பேன். மதுரையில் எல்லாக் கட்சித் தலைவர்களும் ஒன்றுகூடி சமரச ஏற்பாட்டுக்கு வந்ததாகப் பத்திரிகையில் பார்த்தேன். அது எந்த அளவுக்கு வெற்றிபெற்றது என்பதைப்பற்றிய முழுத் தகவல் கிடைக்கவில்லை. அந்த முயற்சி வரவேற்கத்தகுந்த முயற்சி என்பதால் பாராட்டுகிறேன்.

அரசியல் கட்சித் தலைவர்களும் இதழாசிரியர்களும் பகையை வளர்ப்பதிலே நாட்டம் கொள்ளாமல் இருக்கக்கூடிய முறையில் அப்படிப்பட்ட முயற்சியிலே எதிர்க்கட்சித் தலைவர் ஈடுபடுவாரானால் நான் அவருக்குத் துணை நிற்பேன் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். நம்முடைய பேச்சுக்களும் நடவடிக்கைகளும் பகையை ஒழிப்பதற்கு ஏதுவாக இல்லாமல் இருப்பதற்கு ஒரு பெரிய காரணம் இருக்கிறது. திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் அரசை ஏற்றுக்கொண்டதை இன்னமும் காங்கிரஸ்காரர்களாலே தாங்கிக்கொள்ள முடியவில்லை. நிமிடத்திற்கு நிமிடம் அந்த எண்ணத்திலிருந்து அவர்கள் தங்களை விடுவித்துக்கொள்ள முடியவில்லை. அதற்கும் காரணம் இருக்கிறது. இந்த இருபது வருடங்களாக இருக்கின்ற அரசியல் தொடர்பில் காங்கிரஸ் கட்சி அல்லது காங்கிரஸ் கட்சியில் உள்ளவர்களிடையே மதிப்பு வைத்து நாங்கள் பழகுகிறோம். காங்கிரஸ் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் மதிப்பு வைத்து முன்னேற்றக் கழகத்தை அணுகிப் பழக்கமே இல்லை. துவக்கத்திலிருந்து இது ஒரு கட்சியா என்று விவாதித்துக்கொண்டிருந்தார்கள். இது மழையிலே தோன்றிய காளானைப் போல் அழிந்துவிடும் என்று தங்களைத் தாங்களே ஏமாற்றிக் கொண்டார்கள். அதற்குப் பொது மக்கள் ஆதரவு வராது என்று நம்பினார்கள், அந்த நம்பிக்கையைப் பொதுமக்கள் முறியடித்த பிறகு கூட இப்பொழுதும் கூட அவர்கள், ஏமாற்று வித்தையினாலே ஆட்சிக்கு வந்துவிட்டார்கள் என்றுதான் நினைக்கிறார்களே தவிர, அவர்கள், ஆளுவதற்கு லாயக்கு உள்ளவர்கள் என்று நினைக்கவில்லை. “இன்னும் எத்தனை நாளைக்கு?” என்ற பேச்சை நாங்கள் பதவியேற்ற நாளிலிருந்து அவர்கள் தங்களுடைய பேச்சின் முன்னுரையாகவே பேசிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். மார்ச் மாதம் 5-ஆம் தேதி அல்லது 6-ம் தேதி நாங்கள் பதவியேற்றோம் என்றால்.

1968 பிப்ரவரி 20] [திரு. சி. என். அண்ணாதுரை]

அன்று முதல் அவர்கள் 'இன்னும் எத்தனை நாளைக்கு?' 'இன்னும் எத்தனை நாளைக்கு' என்றுதான் பேச்சை ஆரம்பிக்கிறார்கள். திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் ஆட்சிப்பொறுப்பை ஏற்றுக் கொண்டதை அவர்களாலே தாங்கிக்கொள்ள முடியவில்லை. மேற்கு வங்காளத்திலே காங்கிரஸ் அல்லாத அரசையும், பாஞ்சாலத்திலே காங்கிரஸ் அல்லாத அரசையும், வேறு சில இடங்களிலே காங்கிரஸ் அல்லாத அரசையும் வரைமுறையில்லாத வழிகளில் எல்லாம் சென்று கவிழ்க்க முயற்சிசெய்ததற்குப் பிறகு ஒரு புலி ஒரு முறை ரத்தத்தைக் குடித்துவிட்டால், அதைப் புலி என்று சொல்லாமல் மனிதனைக் கொல்லுகின்ற பிராணி அல்லது 'மேன் ஈட்டர்' என்ற நிலைக்கு வந்துவிட்டதாகச் சொல்லுகிறோம். காங்கிரஸ் இல்லாத ஆட்சிகளையெல்லாம் கவிழ்த்துவிட்ட பிறகு தமிழக அரசை எப்படிச் கவிழ்ப்பது என்ற நிலைக்கு வந்திருக்கிறார்கள் என்பது நிச்சயமாகத் தெரிகிறது. அகில இந்தியக் காங்கிரஸ் தலைவர் திரு. நிஜலிங்கப்பா அவர்களே காங்கிரஸ் மாநாட்டிலே வெளிப்படையாகப் பேசினார்கள் (திரு. கே. வினாயகம் : அப்படியில்லை) திரு. வினாயகம் அவர்கள் சொல்கிறார்கள் எனக்கு, 'அப்படியில்லை' என்று. அவர்கள் சொல்வதை நான் உணர்கிறேன். அவருக்கு இருக்கிற பாதுகாப்பு இந்த அரசு இருப்பதால்; இந்த அரசு இல்லாவிட்டால் காங்கிரசிலே அவருடைய இடம் என்ன என்பது எனக்குத் தெரியாது.

THIRU K. VINAYAKAM: That serves no purpose. அதுமாதிரி யாராவது ஒருவர் சொன்னால் அவர் அப்படிச் சொன்னார், இப்படிச் சொன்னார் என்றெல்லாம் ரசனைக்காகச் சொல்லலாம். ஆனால் சென்னையைப் பொறுத்தவரையில் தமிழ்நாடு காங்கிரஸ் கமிட்டி கவிழ்ப்பதற்கு முயற்சிக்கிறார்கள் என்று ஆதாரப் பூர்வமாகச் சொல்லுவார்களா? அங்கே இருப்பவர்கள் எல்லாம் அப்படிச் சொல்கிறார்கள் என்று காட்டுவதெல்லாம் பயனற்றது.

மாண்புமிகு திரு. சி. என். அண்ணாதுரை : நாட்டுப் பிரிவினையை விட்டுவிட்ட எங்களுக்கு நண்பர் வினாயகம் அவர்கள் அகில இந்தியக் காங்கிரசிலே இருந்து விலகிக்கொள்வது ஆச்சரியமாக இருக்கிறது. நான் அந்த மனப்பான்மையைத்தான் விளக்கினேன். அந்த மனப்பான்மையானதான் பகையை வளர்ப்பதற்குக் காரணமாக இருக்கிறதே தவிர, பகையை மூட்டிவிடுவதற்கான எந்த நடவடிக்கையையும் நாங்கள் எடுக்கவில்லை. நாங்கள் ஆட்சிக்கு வந்ததைத் தாங்கிக்கொள்ள முடியாததால்தான் எடுத்ததற்கெல்லாம் இந்த ஆட்சியைப்பற்றியும் ஆட்சியினிடத்திலேயும் பகையுணர்ச்சி உங்களுக்கு இருக்கிறது. இந்த ஆட்சியை நாங்கள் கவிழ்ப்பதற்குச் சதி செய்தோமா என்று பேசினார்கள். நாங்கள் 138 பேர்களாக இல்லாமல் ஐந்தாறு வோட்டு வித்தியாசத்தில் இருந்தால் என்ன என்ன செய்திருப்பீர்கள் என்பதை ஊகித்துக்கொள்ள முடியும். என்ன என்ன நடைபெற்றிருக்கிறது என்பது தெரியும். திருத்தத்தில்கூட கூட்டுச் சேரமாட்டோம் என்று சொன்ன அகில இந்தியக் காங்கிரஸ் கட்சி 17 பேர்கள்

[திரு. சி. என். அண்ணாதுரை] [1963 பிப்ரவரி 20]

கொண்ட ஒரு கட்சியை அரசாளவிட்டு அவர்களுக்குத் துணை செல்வதைப்போல் காங்கிரஸ் கட்சிக்கு கேவலமான ஒரு நிலைமை இருக்கமுடியாது என்பதை நிச்சயமாகச் சொல்லமுடியும். 17 பேர்கள் எங்களை ஆதரிக்கிறார்களா என்று கேட்பதற்கு இல்லாமல் 17 பேர்கள் ஆளுங்கள் நாங்கள் பக்கத்துணையாக செல்கிறோம் என்று இருப்பது, பத்மினி நடனத்திற்கு புலிவேடக்காரன் தாளம் போடுவதற்கு ஒத்ததாகத்தான் இருக்கும்.

THIRU K. VINAYAKAM: We are now talking about the Governor's Address delivered in this House. Is it fair that this Government run by a party which has nothing to do with outside the State should criticise the other Governments in West Bengal and the Punjab? Is it just to level charges of that nature? I want a ruling from the Chair; I do not want an explanation from the Chief Minister. It is most unjust and unfair.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : இங்கே இருக்கின்ற கட்சிக்கும் அங்கே இருக்கின்ற கட்சிக்கும் ஒத்த தொடர்பு இருக்கின்ற காரணத்தால் கட்சி அளவில் பேசப்படுகின்ற நிலையில் அகில இந்தியக் காங்கிரஸ் கட்சியைப் பற்றிப் பேசுவது முறையானதுதான்.

THIRU K. VINAYAKAM: On a point of information Sir, Is the Chair aware of the fact that the High Court of West Bengal has given a ruling that the Government that is functioning in West Bengal is a legally constituted and competent Government? Are we going against that ruling?

THE HON. THIRU C. N. ANNADURAI: The Hon. Member is free to hold his opinion. I am talking about the parties in power and not about the Governments.

நான் எடுத்துச் சொல்லி வந்ததெல்லாம் காங்கிரஸ் அல்லாத அரசுகளை எப்படியாவது கவிழ்க்கலாம் என்பதிலே காங்கிரஸ் கட்சிக்குள்ள விருப்பத்தைக் குறிப்பிட சில உதாரணங்களைச் சொன்னேன். அதைப் பற்றிச் சொல்லும்போது காங்கிரஸ் கட்சி உறுப்பினராக இருக்கும் திரு. வினாயகம் அவர்களுக்குக் கொஞ்சம் வெட்கமாக இருக்கிறது. அதற்குக் காரணம் அவர் இன்னும் காங்கிரசிலே அதிகமாக ஈடுபடாததன் காரணமாக அந்த உணர்ச்சி கொஞ்சம் இருக்கிறது என்று கருதுகிறேன். எங்களுக்கு இருக்கிற சங்கடமெல்லாம், 17 பேரைக் கொண்ட ஒரு கட்சியைக் கூப்பிட்டு, 'நீங்கள் அரசு அமையுங்கள், நாங்கள் அதைப் பார்த்துக் கொள்கிறோம்' என்று சொல்வது ஒரு கட்சியின் இலக்கணத்திற்கோ, அரசியலுக்கோ ஒத்ததாக எங்களுக்குத் தெரியவில்லை என்றாலும் அது காங்கிரசின் மரபுக்கு ஒத்ததாக இருக்கிறது. ஏனென்றால், கோளத்தில் பட்டம் தாணுப்பிள்ளை யிடத்தில் குறைவான எண்ணிக்கையுள்ள உறுப்பினர்கள் இருந்த நேரத்தில் 'நீங்கள் முதலமைச்சராக இருங்கள்; நாங்கள் வெறும் அமைச்சர்களாக இருக்கிறோம்; நம்புதிரிபாத் அமைச்சரவை

1968 பிப்ரவரி 20] [திரு. சி. என். அண்ணாதுரை]

இல்லாமல் இருந்தால் அதுவே போதும்' என்று சொன்ன மரபு அவர்களுக்கு இருக்கிறது. நான் மரபு என்றுதான் குறிப்பிட்டேனே தவிர, அது சரியான மரபா, சரியில்லாத மரபா என்று சொல்லவில்லை. அந்த மரபின்படி தமிழகத்திலே ஏற்பட்டிருக்கின்ற திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசை அவர்களால் சாங்கிக் கொள்ள முடியாததால்தான் இந்தப் பகை உணர்ச்சியெல்லாம் வருகிறது என்பதை முதலில் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். இந்தப் பகையுணர்ச்சியை நீக்குவதற்கு எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் என்ன விதமான யோசனைகள் மேற்கொள்வதாக இருந்தாலும் அதற்கு நண்பகை நானும் பக்கத்திலே இருப்பதை அவர்கள் பார்க்க முடியும் என்ற உறுதியை அளிக்க விரும்புகிறேன்.

ஐந்தாண்டுத் திட்டங்களில் வேளாண்மைத் துறையைப் புறக்கணித்ததன் விளைவாகத்தான் இந்த நிலைமை ஏற்பட்டது என்று கவர்னர் அவர்கள் தம்முடைய உரையிலே குறிப்பிட்டிருப்பது சரியானது அல்ல; நாங்கள் வேளாண்மைத் துறையிலே இன்னின்ன அளவுக்கு வெற்றி கண்டிருக்கிறோம் என்று குறிப்பிட்டுச் சொன்னார்கள். ஒரு விஷயத்திலே வெற்றியா, தோல்வியா என்று பார்ப்பதற்கு மூன்று அம்சங்கள் அதிலே இருக்க வேண்டும். அதற்காக எடுத்துக் கொள்ளப்பட்ட முயற்சி; அதற்காகச் செலவழிக்கப்பட்ட பணம்; அதைக் கொண்டு எதிர்பார்க்கப்பட்ட எதிர்பார்ப்புக்கள். இந்த மூன்றுக்கும் ஒத்து வந்தால் தான் வெற்றி என்று கூறமுடியும்; அல்லது தோல்வி என்று கூற முடியும். நான்கு பேர் சேர்ந்து ஓட்டப் பந்தயத்திற்குப் போகின்ற போது அதிலே கலக்காத ஒருவன், எல்லாம் முடிந்த பிறகு, நானும்தான் ஓட்டப் பந்தயத்தில் வெற்றி பெற்றேன் என்று சொல்வதைப் போல் நீங்கள் 'விவசாயத்தில் வெற்றி பெற்று விட்டோம்' என்று சொல்வது இருக்கிறது. ஆனால் அப்போது எங்கள் ஒவ்வொருவரும், பொருளாதார வல்லுநர்கள் ஒவ்வொருவரும், ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திற்காகச் செலவழிக்கப்பட்ட பணம், அதற்காகத் திட்டப்பட்ட திட்டங்கள், அதை நிறைவேற்றிய முறைகள் இவைகளை எல்லாம் கணக்கெடுத்துப் பார்க்கின்ற போது ஐந்தாண்டுத் திட்டங்களில் வேளாண்மைத்துறையில் தோல்வி ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பதை ஒப்புக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அதைத் தான் இங்கே கவர்னர் அவர்கள் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்களே தவிர, ஐந்தாண்டுத் திட்டங்களில் எதுவுமே நடைபெறவில்லை என்று கூறவில்லை. சவலைக் குழந்தைக்கும், திடகாத்திரமான குழந்தைக்கும் இடையே வித்தியாசம் பார்ப்பதற்கு முன்னால், எத்தனை மாதக் குழந்தை என்று கேட்டு, பத்து மாதக் குழந்தை என்று பதில் சொல்லிய பிறகு, 10 மாதக் குழந்தைக்கு உள்ள வளர்ச்சி இல்லையே, இது சவலைக் குழந்தையாக இருக்கிறதே என்று கூறுவது உலக வாடிக்கை. முன்னாலே சுண்டு விரல் $1\frac{1}{4}$ அங்குலம் இருந்தது; இப்போது $1\frac{1}{4}$ அங்குலம் இருக்கிறது—அவயத்திலேயே நாகரிகமான அவயத்தைக் குறிப்பிட்டேன்—என்ற முறையில் விவசாயம் வெற்றி பெற்றிருக்கிறது, வளர்ந்திருக்கிறது என்று சொல்வது தங்களுடைய தோல்வியை

[திரு. சி. என். அண்ணாதுரை] [1968 பிப்ரவரி 20]

மறைப்பதற்காகத்தான். இதைப் பற்றி உரையிலே சொன்னதைப் பற்றிக் கூட, நாங்கள் சொல்லி, கவர்னர் அவர்கள் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள் என்ற அரசியல் பிரச்சினையைக் கிளப்பினார்கள். அப்படியே வைத்துக் கொண்டாலும் கூட, முன்னாலே அகில இந்திய காங்கிரஸ் கமிட்டியின் தலைவராக இருந்த திரு. சஞ்சீவையா அவர்கள் ஐந்தாண்டுத் திட்டங்களைப் பற்றிக் கொடுத்திருக்கிற விமரிசனங்களைப் படித்துப் பார்க்க வேண்டும். ரொம்பத் தொலைவில் உள்ளவர் கூறியதைப் படித்துப் பார்க்க மாட்டோம் என்று கூறினால், அவருக்கும் எனக்கும் மிக நெருங்கிய நண்பரான திரு. சுப்பிரமணியம் அவர்கள் 'ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தால் ஏற்பட்ட பலன்கள் ஏழை மக்களுக்குப் போய்ச் சேரவில்லை' என்ற கோபத்திலேதான் காங்கிரசைத் தோற்கடித்து விட்டிருக்கிறார்கள்' என்று சில திங்களுக்கு முன்னால் கோவையில் பேசியதன் பொருளை மறந்து விட மாட்டார்கள் என்று கருதுகிறேன். ஆகவே, ஐந்தாண்டுத் திட்டங்களினால் வேளாண்மைத் துறை சரியான அளவு முன்னேற்றவில்லை என்பதை எல்லோரும் ஒப்புக்கொண்டாகி விட்டது. அதை நாங்கள் எடுத்துச் சொல்வதால் நண்பருக்கு ஆத்திரம் வருகிறது. சில மனைவிமார்கள் பற்றிக் கதை சொல்வார்கள். 'அவர் அடித்தது அவ்வளவாக வலிக்கவில்லை; அண்டை வீட்டுக்காரன் சிரித்தானே' அதுதான் தாங்க முடியவில்லை' என்பதைப் போல, ஐந்தாண்டுத் திட்டங்களால் வேளாண்மைத் துறை வெற்றி பெற முடியவில்லை என்பது. ஆனால் இதை அண்ணாதுரை சொல்கின்றபோது 'ஆத்திரம் ஆத்திரமாக வருகிறது என்ற கதைப் போக்கில் பேசுகிறார்களே தவிர, அவர்களுக்கே அது தெரியும்.

திரு. வ. ஜார்ஜ் : அவைத் தலைவர் அவர்களே, இதற்கு முன்னால் ஆற்றிய ஆளுநர் உரையிலே இவ்வாறு கூறவில்லை. ஓரளவு விவசாயத்துறை வெற்றிகரமாக இருக்கிறது; முந்திய சர்க்கார் நல்ல முறையில் பணியாற்றியது என்று கூறிவிட்டு . . .

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : இது பாயிண்ட் ஆப் ஆர்டர் அல்ல.

திரு. வ. ஜார்ஜ் : நான் ஒரு கிளாரிபிகேஷன் என்ற முறையிலேதான் கேட்கிறேன். முன்னாலே நிகழ்த்திய கவர்னர் உரையிலே இதைப்பற்றிக் குறிப்பிடாமல் இப்போது குறிப்பிடுவதற்கு என்ன காரணம் என்று முதலமைச்சர் அவர்கள் விளக்க வேண்டும்.

மாண்புமிகு திரு. சி. என். அண்ணாதுரை : எடுத்த எடுப்பிலேயே கோபப்படுத்த வேண்டாமென்று போன தடவை சொல்லாமல் இருந்திருக்கலாம். கட்சிகளை மறந்து இந்த விஷயத்தைச் சுற்று ஆராய வேண்டும். ஐந்தாண்டுத் திட்டங்களில் வேளாண்மைத் துறையில் போதுமான அளவு வெற்றி பெறவில்லை என்பது இந்தியா முழுவதும், வெளிநாடுகளிலும் நிபுணர்களின் கருத்தாகும். அதைத்தான் கவர்னர் அவர்கள் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள்.

1968 பிப்ரவரி 20]

[திரு. சி. என். அண்ணாதுரை]

‘ஏ.டி.டி. 27 ஏது தெரியுமா? நண்பர் சுப்பிரமணியம் அவர்கள் கொண்டு வந்தது’ என்று எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் சொன்னார்கள். சுப்பிரமணியம் அவர்கள் என்னுடைய நண்பர் என்று சொல்லக்கூடிய உரிமை கூட எனக்கு இருக்கிறது. அது அவர்கள் கண்டு பிடித்தது என்று பெருமையோடு சொல்வார்களானால் நானும் கூட வரவேற்பேன். 1950-ம் ஆண்டு எல்பி.ஏ.ஓ-வில்—உலக நாடுகள் சபையில் விவசாயப் பிரிவுக்காக ஏற்படுத்திய இடத்தில், போகூர் என்ற இடத்தில் முதன்முதலாக மாநாடு கூடி புதிய சக நெல் விதைகளைத் தயாரிக்க வேண்டுமென்ற நோக்கத்துடன் ஒரு அமைப்பு ஆரம்பிக்கப்பட்டு, இரண்டாவதாக ஜகார்தாவில் கூடிப் பேசப்பட்டு, அதற்கு அடுத்த வருஷத்தில் பாங்காக்கில் கூடி அங்கும் பேசப்பட்டு, அதை நிறைவேற்றிக் கொடுக்கிற பொறுப்பு ஆடுதறைக்கு அளிக்கப்பட்டது. இதற்குப் பாத்தியதை கொண்டாட வேண்டுமென்று சொன்னால் நண்பர் கருத்திருமன் அவர்கள் ரொம்ப தொலைவு போக வேண்டும். நண்பர் சுப்பிரமணியம்தான் கண்டு பிடித்ததாகச் சொன்னாலும்—நம்முடைய தமிழ்நாட்டிலே ஒரு பழமொழி உண்டு. பெற்றவர் களைக் காட்டிலும் வளர்த்தவர்களுக்குப் பெருமை அதிகம் கிடைக்கும்; பெற்றுப் போட்டுவிடலாம்; வளர்ப்பதிலேதான் பெருமை இருக்கிறது; நன்மை கிடைக்க முடியும்—நாங்கள் அதை நல்லமுறையில் வளர்த்திருக்கிறோம் என்ற முறையில் நண்பர் அவர்கள் பாராட்டுவார்கள் என்று கருதுகிறேன்.

மற்றும் ஒன்றைச் சொல்லுகின்றபோது அவர் தான் கொள்முதலுக்கு விரோதி அல்ல என்று குறிப்பிட்டார்கள். அதை நான் மிகவும் பாராட்டுவதோடு, வரவேற்கிறேன். கொள்முதலுக்கு விரோதி அல்ல என்பது மட்டுமல்லாமல், கொள்முதலை எப்படி இலகுவாகச் செய்யலாம் என்பதுபற்றியும் பல முறை யோசனை சொல்லிக்கொண்டு வருகிறார்கள். அந்த யோசனைகளைப்பற்றி அதிகாரிகளிடத்தில் கலந்து பேசுகின்றபோது அதை அவர்கள் சரியானது என்று ஒத்துக்கொள்ளாததால் விவாத நிலையில் இருக்கிறதே தவிர, அவர் சொல்கின்ற யோசனைகள் புறக்கணிக்கப் பட்டுவிட்டன என்று மனத்தாங்கல் கொள்ளத் தேவையில்லை; இன்னும் ஆராய்ந்து பார்த்துக் கொண்டதான் இருக்கிறேன்.

இன்னொன்று அவர்கள் சொன்னார்கள். நீங்கள் நெல் விலையை அதிகப்படுத்துங்கள், நான் மத்திய அரசை ஒரு கை பார்க்கிறேன் என்று அவர்கள் சொன்னார்கள். ஒரு கை பார்க்கிறேன், ஒரு கை பார்க்கிறேன் என்பது தமிழகத்தில் தவறாக வந்துவிட்ட ஒரு பழமொழி. இரண்டு கைகளையும் வைத்துக்கொண்டு பார்க்கலாமே. ஒரு கை ஒரு காரியத்திற்கும் இன்னொரு கை இன்னொரு காரியத் திற்கும் என்று இருக்கத் தேவையில்லை. ஆனால் மத்திய அரசு இதுபற்றி ஆராய்ந்து பார்த்து அவர்கள் கொடுத்திருக்கிற காரணத்தை நாங்கள் ஆதாரமாக வைத்துக்கொண்டிருக்கிறோமே தவிர அதையொட்டித்தான் நாங்கள் நடந்து கொள்கிறோம் என்று நான் சொல்லவில்லை. புதுரக நெல் வந்திருப்பதை எதிர்க்கட்சித்

[திரு. சி. என். அண்ணாதுரை] [1968 பிப்ரவரி 20]

தலைவர் அவர்கள் ஒத்துக்கொண்ட பிறகு, அந்தப் புதுரக நெல்லால் விளைச்சல் அதிகமாகிறது என்பதை ஒத்துக்கொண்ட பிறகு, ஒரு குறிப்பிட்ட அளவு நிலத்தில் அதிக நெல் கிடைக்கும் போது, ஒரு ஏக்கர் நிலத்தில் கிடைக்கக்கூடிய வருவாய் இயற்கையாகவே அதிகரித்திருக்கும்போது, அதிக விலை கூடக் கொடுக்காமல் அவர்களுக்கு ஆதாயம் அதிகமாகிறது என்பது சாதாரணக் கணக்கு. அப்படியிருப்பதில் போளஸ் மூன்று ரூபாய்கூட விலையோடு கூட்டி 48 ரூபாய் அளவிற்கு இன்றையதினம் கொடுத்துக்கொண்டு வருகிறார்கள். ஆகவே கொள்முதல் விலையை அதிகப்படுத்தத் தேவையில்லை என்பதற்கு எங்களுக்குத் தெரிந்த நியாயமும் இருக்கிறது, அந்த நியாயத்தை ஆதரிக்கும் முறையில் மத்திய அரசிலும் எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். மத்திய அரசு சொன்னது மட்டுமல்ல. திட்டக் கமிஷன் தலைவர் அவர்களும் எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஆகவே, கொள்முதல் விலையை அதிகப்படுத்தவில்லை, அதிகப்படுத்தவில்லை என்ற பேச்சை எவ்வளவுக்கெவ்வளவு குறைத்துக் கொள்ளுகிறோமோ அவ்வளவுக் கவ்வளவு நல்லது என்று கருதுகிறேன். இன்னொரு வகையில் பார்த்தால் இவர்கள் நெல்லுக்கு அதிகவிலை வாங்கிக் கொடுக்க வேண்டும் என்ற நல்லெண்ணத்தோடுகூடப் பேசுவதாகத் தெரிய வில்லை. எப்படியாவது இந்தச் சர்க்காருக்கு ஒரு பொருளாதார நெருக்கடியை உண்டாக்கலாமா என்பதுதான். அதனால்தான் அவர்கள் ரூபாய்க்கு ஒரு படி அரிசி இங்கு மட்டும் போடுகிறீர்களே, மற்றையிடங்களுக்கு ஏன் போடவில்லை, எல்லையிடங்களுக்கும் போடுங்கள் என்று கூறி, நெல்லுக்கு அதிகவிலை கொடுத்து வாங்குங்கள், அதிகவிலை கொடுத்து வாங்கி எல்லையிடங்களுக்கும் ரூபாய்க்கு ஒரு படி அரிசி போட்டு வரவு-செலவுத் திட்டத்தைச் சரிக்கட்ட முடியாமல் நீங்கள் திண்டாடுங்கள், அதைப் பார்த்து நாங்கள் வேடிக்கை பார்க்கிறோம், வேடிக்கை பார்த்து மத்திய அரசிடம் சொல்கிறோம் இவர்களுக்கு வரவு-செலவுத் திட்டத்தைச் சரிக்கட்ட முடியவில்லை ஆகவே, திண்டாடுகிறார்கள் என்று எடுத்துச்சொல்லி அதற்கு ஏதாவது இந்திய அரசியல் சட்டத்தில் ஒரு வழியிருக்குமானால் அவர்களை நீக்க முயற்சிக்கிறோம் என்ற அந்த பழைய இடத்திற்குத்தான் போகிறார்கள். நான் கூட வேடிக்கையாகச் செய்வதானால் இப்போது எல்லையிடங்களிலும் ரூபாய்க்கு ஒரு படி அரிசி என்று உத்தரவு இட்டுவிட்டு இருக்கிற அரிசியை எல்லையிடங்களுக்கும் அளந்து போடச்சொல்லி ஒரு மூன்று மாத காலத்தில் வரவு-செலவுத் திட்டத்தைச் சரிக்கட்ட முடியாது என்பதைச் சொல்லிவிட்டு நாங்கள் பொறுப்பில் இருந்து விலகிக் கொள்கிறோம் என்று நான் சொல்லிவிடுவேனானால் அடுத்த ஆறு மாதங்களுக்கு வேண்டுமானால் உங்களுக்கு சற்று நிம்மதியிருக்கலாம், ப்ரசிடென்ட் ஈஸ் இருக்கிறபோது. ஆனால், மறுபடியும் பொதுமக்களிடம் போகிறபோது இதைத்தான் உங்களிடம் கேட்பார்கள். அண்ணாதுரை விலகுவதற்கு முன்னால் ரூபாய்க்கு படி அரிசி என்று எல்லையிடத்திற்கும் போட்டானே நீங்கள் போடுவீர்களா, போடமாட்டீர்கள், ஆகவே அப்படிப்

1968 பிப்ரவரி 20] [திரு. சி. என். அண்ணாதுரை]

போடாத உங்களுக்கு நாங்கள் ஏன் வோட்டு போடவேண்டும் என்ற கேள்வியைத்தான் கேட்பார்கள். ஒன்று உங்களிடம் திட்டவட்டமாகச் சொல்கிறேன். மக்களுக்கு நன்மை செய்ய முடியாது என்று திட்டவட்டமாக எனக்குத் தெரிந்தால் தெரிந்த மறுகணமே நான் ஆட்சிப்பொறுப்பில் இருக்கமாட்டேன். அப்படி ஆட்சிப் பொறுப்பில் நான் இல்லாத நேரத்தில் மறுபடியும் நீங்கள் வெகு காலத்தில் உள்ளே வருகிறபடி வழியை வைத்து விடுவேன் என்று நீங்கள் கருதவேண்டாம். நான் விலகி விட்டால் நீங்கள் உடனே வந்துவிடலாம் என்ற எண்ணத்தை வைத்துக்கொண்டு இந்தக் காரியத்தில் ஈடுபடவேண்டாம். மேற்கு வங்காளத்தில் என்ன பாடுபடுகிறது என்பது பத்திரிகையைப் பார்த்தால் தெரிகிறது. எங்களை நீக்கவேண்டும், இந்த ஆட்சியைக் கவிழ்க்கவேண்டும் என்று நாங்கள் சதி செய்கிறோமா என்று வினாயகம் அவர்கள் கேட்டார்கள். சதி என்றால் வெளியே தெரியாது. இதில் சதியே தேவையில்லை. அங்கத்தினர்கள் பேசுவதிலிருந்தே அது உங்களது எண்ணமாகயிருக்கிறது, திட்டமாகயிருக்கிறது என்பது தெரிகிறது. அதில் நஷ்டம் அடையக் கூடியவர்கள் நிச்சயமாக நாங்கள் அல்ல. நஷ்டம் அடையக் கூடியவர்கள் இந்த நாட்டு மக்களாக இருப்பார்கள் அல்லது ஜனநாயகமாக இருக்குமேதவிர நாங்களாக இருக்கமாட்டோம் என்பதைத் தெளிவுபடுத்த விரும்புகிறேன். இந்த ஆட்சிப் பொறுப்பை ஏற்றுக்கொண்டு இந்தச் சட்டமன்றத்தில் நான் பேசுகிறபோது ஒவ்வொரு நாளும் இதுதான் கடைசிப் பேச்சாக இருக்கலாம் என்ற எண்ணத்தோடுதான் நான் பேசிக்கொண்டு வருகிறேனேதவிர அப்படியே குச்சி அடித்து இங்கேயே உட்கார்ந்து இருக்கவேண்டுமென்ற எண்ணத்தோடு அல்ல என்பதை எங்களைக் கவிழ்க்கலாமா, இந்த அரசை நீக்கலாமா என்ற எண்ணம் கொண்டுள்ளவர்களுக்குத் தெளிவுபடுத்த விரும்புகிறேன்.

வேளாண்மைத் துறையில் இவர்கள் ஒன்றும் செய்யவில்லை என்பது மட்டுமல்ல, நாங்கள் எவ்வளவோ தொழிற்சாலைகள் ஆரம்பித்து வைத்தோம், இவர்கள் வந்து தொழிற்சாலைகளை எல்லாம் மூடிவிட்டார்கள் என்று சொன்னார்கள். இந்தப் பொதுத் தேர்தலுக்குப் பிறகு நடைபெற்றுக்கொண்டு வருகிற காங்கிரஸ் ஆட்சியில் என்னென்ன புதுத் தொழில்கள் எந்தெந்த அரசால் ஆரம்பிக்கப்பட்டிருக்கின்றன என்பதை நம்மோடு ஒப்பிட்டுப் பார்க்கும்போது நாம் மகிழ்ச்சி அடையக் காரணம் இருக்கிறதா 'அல்லது வெட்கப்பட காரணம் இருக்கிறதா என்று நான் தெரிந்து கொள்வதற்காக சில புள்ளிவிவரங்களைக் கேட்டேன். ஆந்திராவில் காங்கிரஸ் அரசாளுகிறது. அங்கு மார்ச் 1967-ல் இருந்து செப்டம்பர் 67 வரை புதிதாக ஆரம்பிக்கப்படுவதற்காக லைசென்ஸ் தரப்பட்டு இருக்கிற தொழில்கள் 6. ஆரம்பிக்கப்படுவதற்காக வந்திருக்கிற கடிதங்கள் 2. கேரளாவில் புதிதாக ஆரம்பிக்கப் படுவதற்காக லைசென்ஸ் கொடுத்திருக்கிற தொழில்கள் 5. கடிதம் வந்திருப்பது 2. சென்னையில் புதிதாக ஆரம்பிக்கப்படுவதற்காக

[திரு. சி. என். அண்ணாதுரை]

[1968 பிப்ரவரி 20]

லைசென்ஸ் கொடுக்கப்பட்ட தொழில்கள் 10. புதிதாக தேவை என்று கடிதங்கள் வந்திருப்பது 6. ஆகவே நாங்கள் வந்தபிறகு தொழில்கள் எல்லாம் மூடப்பட்டுவிட்டன என்று சொல்வது உண்மைக்கு மாறானது என்பது மட்டுமல்ல, காங்கிரஸ் அரசாளும் இடங்களைவிட ஒரு படி அதிகமாக இங்கு தொழில்கள் வளர்ந்திருக்கின்றனவே தவிர இங்கு குறையவில்லை. பலயிடங்களில் தொழிற்சாலைகள் எல்லாம் மூடப்பட்டுவிட்டதாக அவர்கள் சொல்கிறார்கள். அது பெப்ரவரி-மார்ச்சை கணக்கில் வைத்து பேசுகிறார்கள் என்று கருதுகிறேன். கடைசியாக திரு. பக்த வத்சலம் அவர்கள் முதல் அமைச்சராக இருந்தபோது கோயம்புத்தூரில் பல ஆலைகள் மூடப்பட்டு, பல ஆலைகள் மூடப்பட்ட நிலையில் அவர்களை அணுகி ஆலைத் தொழிலாளர்கள் இதைத் திறக்கவேண்டுமென்று கேட்ட நேரத்தில் ஆலை முதலாளிகள் மூடிவிட்டதற்கு நான் எப்படிப் பொறுப்பாவேன், நான் அதைத் திறப்பதற்கில்லை என்று சுருக்கமான பதிலை முதல் அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள்.

நான் ஆட்சிப் பொறுப்பிற்கு வந்தபிறகு ஆலை முதலாளிகள், ஆலைகளில் வேலை செய்கிற தொழிலாளர்கள், தொழிலாளர்கள் தலைவர்கள், பொருளாதார நிபுணர்கள் இவர்களைக்கொண்ட ஒரு முக்கூட்டு மாநாடு கூட்டி அந்த முக்கூட்டு மாநாட்டில் ஏன் இந்த ஆலைகள் மூடப்பட்டிருக்கின்றன என்பதைக் கண்டறியும்படி பொருளாதார நிபுணர் டாக்டர் லோகநாதன் அவர்களைக் கேட்டுக் கொண்டு அவர்கள் ஒரு அறிக்கை வெளியிட்டதற்கிணங்க, ஆலைகளுக்கு சர்க்கார் உத்தரவாதம் கொடுத்து பாங்கில் கடன் கொடுப்பார்களானால் அந்த ஆலைகள் மறுபடியும் திறக்கப்படலாம் என்று அவர்கள் பரிந்துரை தந்ததையொட்டி இதுவரையில் பல ஆலைகள் இன்றையதினம் திறக்கப்பட்டு வேலைகள் நடந்து கொண்டிருக்கின்றன.

நண்பர் கருத்திருமன் அவர்கள், நீங்கள் கோயம்புத்தூருக்குப் போய் ஒரு ஒப்பந்தத்தில் கையெழுத்து போட்டுவிட்டு வந்தீர்களே என்று சொன்னார்கள். வார்த்தைக்கு வார்த்தை நிஜமாக இருக்க வேண்டுமென்பதற்காக அதைத் திருத்துகிறேன். அந்த ஒப்பந்தம் கோயம்புத்தூரில் போய் செய்ததல்ல. அந்த ஒப்பந்தம் செய்யப்பட்ட இடம் சென்னை. இன்னும் சொல்லவேண்டுமென்றால் திருச்சி. திருச்சியில்கூட ஒப்பந்தம் செய்யப்பட்டதென்றால் ஆலை முதலாளிகள் ஒரு பக்கத்திலும், ஆலைத் தொழிலாளர்கள் ஒரு பக்கத்திலும், நான் ஒருபக்கத்திலும் என்றல்ல. ஒரு பொது வேலைநிறுத்தம் நடைபெற்றது. அப்போது நான் குற்றாலத்தில் இருந்தேன். அங்கிருந்து திரும்பி நான் சென்னைக்கு வருகிற வழியில் திருச்சியில் தங்கியிருந்து தொழிலாளர்கள் தலைவர்கள் எல்லாம் திருச்சிக்கு வரவேண்டுமென்று அன்போடு அழைத் திருந்தேன். அவர்களும் பெருந்தன்மையோடு திருச்சிக்கு வந்திருந்தார்கள். அவர்களிடம் கலந்து பேசியபோது ஒரு ஆலை மூடப்பட்டுப்போய்விட்டால் அதை எடுத்துக் கொள்வதற்கு

1968 பிப்ரவரி 20] [திரு. சி. என். அண்ணாதுரை]

சட்டத்தில் இடமிருக்கிறதா என்று அவர்களிடத்தில் விவாதித் தேன். நமக்கு சட்டத்தில் அதற்கு இடமில்லை. ஒரு ஆலை மூடப் பட்டுப் போகிறது என்றால் ஒன்று அதை லிகண்டேஷனுக்குக் கொண்டு வரலாம். அதை ஏலத்திற்குக் கொண்டு வரலாம். சர்க்காரே ஏற்றுக் கொள்வதாகயிருந்தால் முதலில் மத்திய சர்க்காரிடம் தெரிவித்து மத்திய சர்க்கார் ஒரு கமிஷன் போட்டு அந்தக் கமிஷன் விசாரணைசெய்து அந்த விசாரணைக்குப்பிறகு தான் அந்த ஆலையை எடுத்துக்கொள்ளலாமா, வேண்டாமா என்று முடிவு கட்டமுடியும். இதை நம் எதிர்க்கட்சித் தலைவர் உணர்ந்து கொள்ளாமல் நான் ஏதோ ஒப்பந்தம் செய்துவிட்டதாக அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். மத்திய அரசாங்கத்திற்கு இதில் குறுக்கிடுவதற்கு உரிமை இருக்கிறது, அவர்களுக்குத்தான் வலிமை இருக்கிறது. அவர்களுக்குத்தான் பொறுப்பு இருக்கிறது. ஆனால் இடையில் தொழிலாளர்கள் ஆலைகள் மூடப்படுவதால் வேலை இல்லாமல் கஷ்டப்படுகிறார்கள் என்பதினால் அவர்களுக்கு ஏதாவது உதவி தரவேண்டாமா, ஏதாவது காப்பாற்றல் வேண்டாமா என்று பேசிப் பார்க்கிற நேரத்தில், நிச்சயமாக சட்டத்தில் அதற்கு இடமில்லை என்றாலும் அன்எம்ப்ளாய்மென்ட் இன்ஷூரன்ஸ் என்ற சட்டமோ அல்லது வேலை இழந்தோருக்கு டோல்ஸ், பணம் தருவது என்ற சட்டமோ நம்மிடம் இல்லாத காரணத்தால் வேறு ஏதாவது வகையில் இதற்கு வழிசெய்யமுடியுமா என்று நான் ஆராய்ந்து பார்க்கிறேன் என்று அவர்களிடம் சொல்லி அதுவும் தொழிற்சங்கத் தலைவர்களோடு கலந்துபேசி ஒரு முடிவிற்கு வரலாம் என்று நான் குறிப்பிட்டு தொழிற்சங்கத் தலைவர்கள் எல்லாம் இங்கு கூடி அதுபற்றி பேசிய நேரத்தில் மூன்று வகையாக நாங்கள் அதில் பேசினோம்.

ஒன்று, மூடப்பட்டிருக்கின்ற ஆலைகள் மறுபடியும் திறக்கப் படுவதற்கு முழு முயற்சி எடுத்துக் கொள்ளுவது; இரண்டாவது, சில ஆலைகள் திறக்கப்படமுடியாமற்போனால், வேலையிழந்தவர்களுக்கு திறந்திருக்கிற ஆலைகளில் மாற்றுவேலை கொடுக்க முயற்சி எடுத்துக்கொள்ளுவது; திறந்திருக்கிற ஆலைகளில் வேலை கொடுக்க முடியாமற்போனால், வேறு ஏதாகிலும் தொழிலில் அவர்களை ஈடுபடுத்துவது; வேறு எதிலும் ஈடுபடுத்த முடியவில்லை என்றால், அவர்களுக்கு நிவாரணம் அளிப்பதற்கு ஆலை முதலாளிகள், ஆலைத் தொழிலாளிகள், பொதுமக்கள், அரசு ஆகியோர் எல்லாம் சேர்ந்து நிதி திரட்டுவது—இந்த முறையில்தான் அந்த ஒப்பந்தம் ஏற்பட்டது. அதன்படி முதலமைச்சர் நிவாரண நிதியிலிருந்து ரூ. 2 லட்சம் நிதி தரப்பட்டது. நாங்கள் ரூ. 2 லட்சம் தருவதற்கு முன்னாலே, கோவையில் உள்ள வேலையில் ஈடுபட்டிருக்கிற தொழிலாளர்கள் ஒரு ஞாயிற்றுக்கிழமை வேலை செய்து ரூ. 2 லட்சத்திற்கு மேல் நிதி திரட்டி, இரண்டையும் சேர்த்து தரப்பட்டது. இதுதான் எங்களுக்குள் ஏற்பட்ட ஒப்பந்தம். 'கோயம்புத்தாருக்குப் போய் ஒப்பந்தம் செய்துவிட்டு

மு.11.
1-00

[திரு. சி. என். அண்ணாதுரை] [1968 பிப்ரவரி 20]

வந்துவிட்டாய், ஆனால், ஒன்றும் நிறைவேற்றப்படவில்லை' என்று எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் சொன்னார்கள். இதிலே ஒப்பந்தம் செய்து கொள்ளவேண்டும் என்ற அளவுக்கு தொழிலாளர் விஷயத்தில் எங்களுக்கு நல்லெண்ணம் இருப்பதை அவர்கள் பாராட்ட வேண்டுமென்று கருதுகிறேன். அவர்களது அரசு இருந்த காலத்தில், 'ஆலை முதலாளிகள் மூடிவிட்டால் நாங்கள் பொறுப்பாளி அல்ல' என்று அவர்கள் கை கழுவிவிட்டது போல நாங்கள் கை கழுவவில்லை என்பதால் அதைப் பெருந்தன்மையோடு அவர்கள் பாராட்ட வேண்டுமென்று எதிர்பார்க்கிறேன். அப்படிப்பட்ட நிவாரண வேலைகளில் ஒரு கட்சிக்கோ அல்லது ஒரு கட்சியினால் நடத்தப்படுகிற அரசுக்கோ அல்லாமல் எல்லோருக்கும் பங்கு இருக்கிறது என்பதையும் நான் குறிப்பிட்டுச் சொல்ல விரும்புகிறேன். ஆகையினால், அவர்கள் சொன்ன படி தொழில்களெல்லாம் மூடப்பட்டுக் கிடக்கின்றன என்று சொல்லுவது பொருத்தமானதல்ல என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். தொழில்கள் ஆரம்பிக்கவில்லை என்று சொன்னதற்கும் நான் இந்தப் புள்ளிவிவரத்தை அவர்களிடத்தில் எடுத்துச் சொன்னேன்.

வேளாண்மைத் துறையும், தொழில் துறையும் இந்த முறையில் தீர்க்கப்பட்டான பிறகு, மீதம் இருக்கிற மிக முக்கிய பிரச்சனை மொழிப் பிரச்சனையாகும். நம்முடைய நண்பர் எதிர்க் கட்சித் தலைவர் அவர்கள் சொன்னார்கள். 'இந்தியை ஒழித்து விட்டோம், இந்தியை ஒழித்து விட்டோம்' என்று பேசிக் கொள்கிறீர்களே, எங்கே ஒழித்து விட்டீர்கள்? ' என்று கேட்டார்கள். எங்களால் ஒழிக்கக் கூடிய இடத்தில் ஒழித்தோம். எங்கள் அரசு நடக்கிற இடத்தில், இந்தி பாட மொழியாக இருப்பதை ஒழித்தோம். மத்திய அரசு, இப்போது நடைபெற்றுக்கொண்டிருக்கிற தொடர்க் கூட்டத்தில்கூட இப்படிச் செய்தது அரசியல் சட்டத்திற்கு விரோதம் என்றோ, நடைமுறைக்குத் தவறு என்றோ யாரும் சொல்லவில்லை. ஏனென்றால், கல்வி என்பது மாநில அரசுக்குச் சொந்தமானது. அதிலே எந்தவிதமான மாறுதலும் செய்ய இந்த அரசுக்கு உரிமை இருக்கிறது. அப்படிச் செய்கிற நேரத்தில் மத்திய அரசு குறுக்கிடக் கூடாது என்பது மட்டுமல்ல; இந்தத் துறையிலே கூட அடிக்கடி அவர்கள் ஆல் இண்டியா சர்வீஸ், ஆல் இண்டியா சர்வீஸ் என்று ஆல் இண்டியா எஜுகேஷனல் சர்வீஸ், ஆல் இண்டியா என்ஜினியரிங் சர்வீஸ், ஆல் இண்டியா மெடிக்கல் சர்வீஸ், ஆல் இண்டியா ஃபாரஸ்ட் சர்வீஸ் என்று வந்த நேரத்திலெல்லாம், முன்பு இருந்த காங்கிரஸ் அரசு அவைகளை ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறது. நாங்கள் வந்த பிறகு அப்படிப்பட்ட ஆல் இண்டியா சர்வீஸ்களை ஏற்றுக்கொள்ள முடியாது என்று தெரிவித்திருக்கிறோம். ஆகையால் இந்த மாநில அரசின் உரிமைகளைப் பாதுகாக்க வேண்டுமென்பதில் நாங்கள் மிகத் தீவிரமாக இருக்கிறோம் என்பதை வெளிப்படையாக ஒத்துக்கொள்ள எந்தவிதத் தயக்கமும் இல்லை. குற்றச்சாட்டு என்று எண்ணிக்கொண்டு நண்பர்

1968 பிப்ரவரி 20] [திரு. சி. என். அண்ணாதுரை]

கருத்திருமன் அவர்கள் சொன்னதைப் பாராட்டுதல் என்று எடுத்துக்கொள்ளுகிறேன். குற்றச்சாட்டு என்று எதைச் சொன்னார் என்றால், இந்த கவர்னர் உரையில் முழுக்க முழுக்க முன்னேற்றக் கழகத்தின் கொள்கைதான் இருக்கிறது என்று குற்றச்சாட்டாகச் சொன்னார்; அதை நான் பாராட்டுதலாக எடுத்துக்கொள்கிறேன். அரசை நடத்துகிற கட்சிக்காரர்கள் எந்தக் கொள்கை நிறைவேற்றப்படவேண்டும் என்று கருதுகிறார்களோ அவர்களுக்கு அதை நிறைவேற்றுவதில் நாட்டம் இருக்கிறது. இருக்கவேண்டுமென்று தான் ஆட்சிப் பொறுப்பை ஏற்றுக்கொள்ளுவது. ஆட்சிப் பொறுப்பை நாங்கள் ஏற்றுக்கொண்டு வேறு கட்சியின் திட்டங்களை நிறைவேற்றுவோம் என்று எதிர்பார்த்தால், அவர்கள் கணக்குப் போட்டிருப்பதை விட மிகப் பெரிய ஏமாளிகள் என்று தான் பொருள்படும்.

கவர்னர் அவர்களுடைய உரையில் மத்திய அரசு மாநில அரசு தொடர்பு நிலை திருத்தி அமைக்கப்படவேண்டுமென்ற கருத்தைத் திட்டவாட்டமாக வைத்திருக்கிறார். கவர்னர் உரையில் நல்ல முறையில் சுட்டிக்காட்டியிருக்கிறார்கள் என்பதால் இந்த உரைக்கு எங்களுடைய கட்சியினுடைய உறுப்பினர்கள் நன்றி தெரிவித்துக் கொண்டது முறையாகும். அதை எடுத்துக் கொண்டு பேசுவது, அதனால் ஒருமைப்பாடு கெட்டுவிடும் என்று வாதாடினால், நான் வெளிப்படையாகச் சொல்லுகிறேன், ஒருமைப்பாடு மூடி மறைத்தால்தான் கெடுமே தவிர, இப்படி இப்படி கூடி வாழலாம், இப்படி இப்படி அதிகாரங்களைப் பங்கிட்டுக் கொள்ளலாம் என்பதில் வெளிப்படையான கருத்து ஏற்பட்டாலொழிய, மூடி மறைப்பதன் மூலம், திருக்குறளில் வருகிறபடி ஒரு குடத்திற்குள் பாம்பை விட்டு குடியிருப்பது எவ்வளவு கடினமோ, நமக்குள் இருக்கிற அதிகாரத் தொடர்புகளைப் பற்றி விவாதித்துத் திருத்திக் கொள்ளாமல் ஒருமைப்பாட்டைப் பற்றி பேசுவது நல்லது அல்ல, பலனும் தராது. அதை அடிப்படையாகக் கொண்டு மொழிப் பிரச்சனைபற்றி தீர்மானம் வந்தபோது திரு. ம. பொ. சி. அவர்கள், மத்திய அரசில் குவிந்திருக்கிற அத்தனை அதிகாரங்களும் பரவலாக்கப்படும் அளவுக்கு நிலைமை இருந்தால் இந்தப் பிரச்சனை தீரும் என்று விளக்கினார்கள். கவர்னர் அவர்களுடைய உரையிலே மாநில அரசுக்கும் மத்திய அரசுக்கும் இருக்கிற தொடர்புகள் திருத்தி அமைக்கப்படவேண்டும், அதற்காக அரசியல் சுட்டத் தைக்கூட ஆராய்ந்து பார்க்கவேண்டும் என்று குறிப்பிட்டார்கள். அது முழுக்க முழுக்க இந்த அரசின் கொள்கை ஆகும். இந்த அரசு திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் கொள்கையை ஏற்றுக் கொண்டு செய்திருக்கிறது. இதில் ஒளிவு மறைவு இல்லை: வெட்கப் பட, தயக்கப்பட ஒன்றும் இல்லை. ஆனால் இது எங்களுக்கு மட்டும் சொந்தம் அல்ல. திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் அரசுப் பொறுப்பில் இல்லாத பல இடங்களிலும் இந்தக் கோரிக்கை வந்து கொண்டிருக்கிறது. திரு. நம்புதிரிபாத் அவர்கள் முதலமைச்சராக இருக்கும் கேரள மாநிலத்தில் இந்தக் கோரிக்கை வெகு வேகமாக

[திரு. சி. என். அண்ணாதுரை] [1968 பிப்ரவரி 20]

வளர்த்துகொண்டிருக்கிறது. முதலமைச்சர்கள் மாநாடு இரண்டு திங்களுக்கு முன் நடைபெற்றபோது, பொருளாதாரத்தில் இப்படி இப்படி அதிகாரங்களைப் பரவலாக்கலாம் என்ற ஒரு புத்தகத்தை திரு. நம்பூதிரிபாத் அவர்கள் வெளியிட்டு, அதை முதலமைச்சர்கள் மாநாட்டின் பரிசீலனைக்கு வைத்தார்கள். அதைப் போலவே வேறு பல இடங்களிலும், வேறு பல மாநிலங்களிலும் அந்த எண்ணம் பரவிக்கொண்டு வருகிறது. எனக்குத் தெரிந்த வரையிலும், அடுத்த 10 வருஷத்தில் மிக முக்கிய பிரச்சனையாக, எல்லா மக்கள் மனத்திலும் மேலோங்கி நிற்க இருப்பது இந்தப் பிரச்சனை தான் என்று நிச்சயமாக உணருகிறேன். அப்படி நான் உணருகிற காரணத்தினால், உணர்ச்சியை முன் வைப்பவன் என்று மிக்க மகிழ்ச்சி அடைகிறேன். அப்படிப் பரவலாக்கவேண்டும் என்று கவர்னர் உரையில் இருப்பதை வலிவாக்க, இந்தி மொழி ஆட்சி மொழியாக இருக்க வேண்டுமென்று சொல்லப்படுகிற கருத்தை இந்த அரசு மறுத்திருக்கிறது. அதுவும் கவர்னர் பேருரையில் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. ஒரு தவறான கருத்து, ஆனால் வலிவோடு பலரால் பின்பற்றப்படுகிறது. ஆங்கிலத்தில் சொல்லுவதானால் 'தி இனெஸிட்ட பிலிட்டி ஆஃப் இந்தி'—இந்தி எப்படியும் வந்தே தீரும், இந்தி தவிர்க்க முடியாதது என்ற எண்ணத்தை தாமதமாக வளர்த்துக் கொண்டிருக்கிறோம். 'இனெஸிட்ட பிலிட்டி ஆஃப் இந்தி'—இந்தி எப்படியும் வந்தே தீரும் என்ற பீதியை திராவிட முன்னேற்றக் கழகமும், அதனால் நடத்தப்படுகிற அரசும் ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை. பொது மொழி தேவை என்று வாதாடப் படுமானால், அது யாருக்குப் பொது மொழி? எதற்காகப் பொது மொழி? என்பதும் விளக்கப்பட வேண்டும். எனக்குத் தமிழ் தாய் மொழி, என் நண்பர் ஹாண்டே அவர்களுக்குத் கன்னடம் தாய் மொழி, என் நண்பர் வினாயகம் அவர்களுக்குத் தெலுங்கு தாய் மொழி, என் இருக்குமானால், புன்று பேர்களுக்கும் சேர்ந்த ஒரு மொழி கன்னடமாகவோ, கமிழாகவோ, டே லுங்காகவோ இருக்க முடியாது.

திரு. கே. வினாயகம் : என்னுடைய ரம்மொழி தமிழ் தெலுங்கும் தெரியும், அதுதான் அங்கேயிருக்கிற கோளாறு.

மாண்புமிகு திரு. சி. என். அண்ணாதுரை : சரி, இந்த இடத்தில் திரு. கருத்திருமன் என்று வைத்துக்கொண்டு கன்னடத்தை வைத்துக்கொள்ளுங்கள். இந்த மூன்று மொழிப் பிரிவினாருக்கும் பொதுவான மொழி இந்த மூன்று மொழிகளிலேயே நன்றி இடைக்காது. இந்த மூன்று மொழிகளுக்கும் பற்றாப் பட்ட மொழிதான் பொது மொழியாக இருக்கும். அப்பாற்பட்ட மொழி என்று சொல்லும் பொழுது ஆங்கிலம் அந்த இடத்திற்கு வருகிறது என்று தமிழக அரசு கருதுகிறது. இணைப்பு மொழியாக ஒன்று இருக்க வேண்டாமா? என்கிறார்கள். ஸ்விட்ஜர்லாந்திலே 5 மொழிகள் ஆட்சி மொழிகளாக இருக்கின்றன. இந்த ஐந்து மொழிகளில் எந்த மொழியையும் இணைப்பு மொழி என்று அவர்கள் வைத்

1968 பிப்ரவரி 20] [திரு. சி. என். அண்ணாதுரை]

திருக்கவில்லை. சின்ன நாடாகிய அங்கேயே அப்படி வைத்திருக்கிறார்கள் என்றால் இங்கு முடியாதா என்பதுதான் தவிர வேறென்றும் இல்லை. தென்னாப்பிரிக்காவில் 3 மொழிகள் ஆட்சிமொழிகள், ஆனால் இணைப்பு மொழி என்று அவர்கள் எதையும் ஏற்றுக் கொள்ளவில்லை. இணைப்பு மொழி என்று நாமாக தருவித்துக் கொண்டு இருக்கிறோம். இன்றைய தினம் ஏகாதசி என்று நினைத்துக்கொண்டு பட்டினி கிடக்கிறேன், ஏகாதசி தினத்தன்று பட்டினி கிடப்பதற்குச் சமம் என்று சொல்லிக்கொண்டு ஏகாதசி அல்லாத நாளில் விரதம் இருந்தால் அதில் பொருள் இருக்காது. அவ்வாறு ஏகாதசி அல்லாத நாளில் இன்று ஏகாதசி நாள் என்று நினைத்துக் கொண்டு நான் சாப்பிட மாட்டேன் என்று சொல்கிற வாதத்தை ஏற்றுக்கொள்ள முடியாது. அதுபோல் நமக்கு இணைப்பு மொழி தேவை என்று ஏற்றுக்கொண்டு அந்த இணைப்புமொழி இந்தியாகத்தான் இருக்க முடியும் என்று வாதிடுவது சரியான வாதம் அல்ல. ஆகையால், இணைப்பு மொழி, பொது மொழி என்ற காரணத்தைக் காட்டி இந்தியப் பிரதேச மொழிகளில் ஏதாவது ஒரு மொழியை அந்த இடத்திற்குக் கொண்டு வந்தால் மற்ற மொழிப்பிரிவினர் சந்தேகிப்பார்கள், சஞ்சலப்படுவார்கள், சங்கடப்படுவார்கள். வேறு வகையான தொல்லைகள் ஏற்படும் என்று கவர்னர் அவர்கள் நம் பேருரையில் குறிப்பிட்டிருக்க காட்டியிருக்கிறார்கள். நம்மையும் அறியாமல் ஒரு விஷயத்தில் எல்லாக்கட்சிக்காரர்களும் ஒருமித்த கருத்துக்கு வந்திருக்கிறோம். அதாவது டெல்லியில் நிறைவேற்றப்பட்ட மொழித்திருத்தச் சட்டத்தோடு நிறைவேற்றப்பட்ட தீர்மானத்தைப் பொறுத்தவரையில் எல்லா அரசியல் கட்சிகளும், அவ்வாறு நிறைவேற்றப்பட்டதன் விளைவாக நம் நாட்டு மக்கள் பாதிக்கப்படப் போகிறார்கள், நம் நாட்டிலிருந்து வேலைக்குச் செல்கிறவர்களுக்குப் புதிய பளு ஏற்படுகிறது என்று எல்லோரும் ஏற்றுக் கொள்கிறார்கள். நமக்குள் ஒரு சமரசம் ஏற்பட்டு நாம் ஒரு முனையிலிருந்து வேலை செய்ய முடியுமா என்றால் இந்த முனையிலேயிருந்துதான் வேலை செய்ய முடியும். இந்தத் தீர்மானத்தை ரத்து செய்வது, இந்தத் தீர்மானத்தை நிறைவேற்றாமல் விட்டு வைப்பது, அல்லது இந்தத் தீர்மானத்தை அடியோடு எடுத்து விடுவது என்ற இந்த ஒரு இடத்திலே எல்லா அரசியல் கட்சிகளும் பணியாற்றலாம். ஆனால் அதோடு நின்று விடுமா என்றால் நிற்கவில்லை. அது உடனடியாக வரக்கூடிய அபத்தை நீக்குகிறது. அதற்கடுத்து எந்த மொழி ஆட்சிமொழியாக ஆகவேண்டும், எந்த மொழி இணைப்பு மொழியாக ஆகவேண்டும் என்ற பிரச்சினை வருகிறது. இதை கவர்னர் பேருரைக்கு நன்றி தெரிவிக்கும் தீர்மானத்தின்மேல் பேசும் பொழுது நான் பிர் அசைத்தப்பி அவர்கள் குறிப்பிட்டதைப்போல மத்தலில் நாம் இருக்கிற இடம் ஒரு நாடுதான் என்பதைக் கொஞ்சம் மனதை தைரியப்படுத்தித் கொண்டு பார்க்க வேண்டும். அதில் தவறு ஒன்றுமில்லை. ஏனென்றால் எத்தனையோ இடத்தில் பல்லேறு நாடுகளை ஒன்றாக இணைத்து ஒரு நாடாக ஆக்கியிருக்கிறார்கள். அமெரிக்காவில் பல்லேறு ராஜ்யங்களாக

[திரு. சி. என். அண்ணாதுரை] [1968 பிப்ரவரி 20]

இருந்தன, அதற்குப்பிறகு அவைகளை இணைத்து 'யுனெடெட் ஸ்டேட்ஸ் ஆப் அமெரிக்கா' என்று ஒன்றுபடுத்தியிருக்கிறார்கள். ஆகையால், நாம் இருக்கிற இடம் ஒரு நாடுதான் என்று நான் கேட்டவுடன் ஏதோ இவன் நாட்டுப்பிரிவினையைப் பற்றிச் சொல்கிறான் என்று யாரும் அருவருக்கத் தேவையில்லை, அச்சப்படத் தேவையில்லை. நாம் ஒருநாட்டு உணர்ச்சிக்கு நம்மைப் பக்குவப்படுத்திக் கொண்டு வருகிறோம். ஆனால் ஒருநாட்டு உணர்ச்சியை நாம் இன்னமும் பெற்றுவிடவில்லை. இந்த இரண்டு உண்மைகளையும் மறுப்பது ஒருமைப்பாட்டுக்கு நல்லது அல்ல. இரயிலிலே சென்ற இரண்டு நண்பர்கள் விளக்கு அணைந்ததும் ஒருவர்கரத்தை ஒருவர் பற்றிக்கொண்டார்கள் என்று சிறு கதைகளிலே வரும். இரயிலோ ஓடிக்கொண்டிருக்கிறது, விளக்கோ அணைந்து விட்டது, ஆகையால் என்ன நேருமோ என்ற எண்ணத்தில் ஒருவர் கரத்தை மற்றொருவர் பற்றிக்கொண்டு தெலுங்கில் கூறிக் கொள்வதாக அந்தக் கதையில் வரும். அதுபோல் இப்பொழுதிருக்கிற ஒருமைப்பாடு ஏறக்குறைய நாமெல்லாம் ஒன்று அல்லவா என்ற அளவிலே இருக்கிறதே தவிர, நாம் அனைவரும் ஒன்று என்று உணரத்தக்க அளவுக்கு இன்னமும் பக்குவம் பெறவில்லை. ஒருமைப்பாடு பெறலாமா என்று கேட்டால் பெறலாம் என்கிறேன். பெற முடியுமா என்று கேட்டால் நம் மனம் பக்குவப்பட்டு விட்டால் பெறலாம் என்று சொல்கிறேன். பெற்று விட்டோமா என்று கேட்டால் பெறவில்லை என்பதைத்திட்டவாட்டமாகச் சொல்கிறேன். வருஷத்திலே இரண்டு நாட்கள் பெறுகிறோம். ஆகஸ்டு 15-இலேயும், ஜனவரி 26-இலேயும் பெறுகிறோம். நாமெல்லாம் ஒன்று என்ற ஒருமைப்பாட்டை தேசியக் கவி ஶராதியார் தெற்கு முன்னாலே முப்பது கோடி மகாமடையாள் என்றும், ஒரே ஒரு பன மடையாள் என்றும் சொன்னார். இன்றும் சொன்னார். "அயிரம் உண்டிக்கு சாதி, எனில் அந்நியர் வந்து புகல் என்ன நீதி" என்று. இவைகளெல்லாம் உள்ளத்துக்கு ஊட்டும் உணர்ச்சியே தவிர நடைமுறைக்கு அது சரியாக இருந்ததா என்றால் இல்லை. இப்பொழுது கூட வடக்கேயுள்ள பெருந்தலைவர்களின் பெயரால் தமிழகத்திலே மட்டும் அல்ல. தென்னாட்டு மாநிலங்களிலே பூங்காக்களைப் பார்க்கிறோம், சதுக்கங்களைப் பார்க்கிறோம், அங்காடிகளைப் பார்க்கிறோம். படிப்பகங்களைப் பார்க்கிறோம். ஆனால் தென்னாட்டு பெரியவர்களின் பெயராலே வடக்கே ஒரு சதுக்கத்துக்குப் பெயர், ஒரு அங்காடிக்குப் பெயர், அல்லது வேறு பலவகையான சின்னத்திற்குப் பெயர் இல்லை என்பதை நாம் பார்க்கிறோம். நம்முடைய கருத்திருமன் அவர்கள் சொல்வார்கள், எங்களுக்கு இதிலே நம்பிக்கை இல்லை என்று. அது நல்ல வாதம். ஆனால், யாரோ உங்கள் பெயரை வைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுவிட்டு, அதெல்லாம் வேண்டாமென்று சொல்லியிருந்தால் அது பெருந்தன்மையாகச் சொல்லி விட்டோம் என்ற அர்த்தத்தைக் கொடுக்கும். ஆனால் கல்யாண விட்டில் கல்யாணச் சாப்பாட்டிற்கு அழைக்கப்படாத ஒருவன் நான் கல்யாணச் சாப்பாடு என்றாலே சாப்பிடுவதில்லை என்று பக்கத்துத் தெருவிலே நின்று பேசிக்கொண்டால் எப்படி.

1968 பிப்ரவரி 20] [திரு. சி. என். அண்ணாதுரை]

யிருக்கும்? ஆதலால்தான் சொன்னேன், ஒருமைப்பாடு என்பது "It can only be a two-way traffic" என்று. இரண்டு பக்கத்திலேயும் நடக்க வேண்டும். It cannot be an one-way traffic". ஒருபக்கத்திலே எல்லா தியாகங்களும் இருக்கும், ஒரு பக்கத்திலே தியாகமே இருக்காது என்ற நிலை நாட்டின் ஒருமைப்பாட்டை வளர்க்காது. இப்பொழுது ஒருமைப்பாடு அல்லது இணைப்பு மொழி என்ற இந்தப் பிரச்சினையை யோசிப்பதற்குக் கூட, முதலிலே இந்தத் தீர்மானத்தை ரத்து செய்வதன் மூலம் அதற்கேற்ற சூழ்நிலை ஏற்படும். இதை நான் சொல்கிற நேரத்தில் மாணவர்களின் பிரச்சினை முந்தி வருகிறது. சில பத்திரிகைகளில் மாணவர்களைத் தூண்டிவிடுவது போல் எழுதுகிறார்கள் என்று நம்முடைய நண்பர் எதிர்க் கட்சித் தலைவரவர்கள் சொன்னார்கள். தூண்டிவிடும்படி எந்தப் பத்திரிகையில் எழுதினாலும் நான் வரவேற்கவில்லை. அவர்கள் சில பத்திரிகைகளைக் குறிப்பிட்டுக் காட்டினால், நான் சில பத்திரிகைகளைக் குறிப்பிட்டுக் காட்ட முடியும் அவரே கூட பேசும்பொழுது சொன்னார்கள், இது மாணவர்களின் கிளர்ச்சி அல்ல, வேறு யாரோ தூண்டிவிடுகிற கிளர்ச்சி என்று. நேற்று கோவையிலே இந்திய அரசியல்சட்டப் பிரிவைக் கொளுத்தினார்கள். அதைக்கூடவா நாங்களே தூண்டிவிட்டோம்? நாங்கள் தான் தூண்டிவிடுகிறோம், தூண்டிவிடுகிறோம் என்று அவர்கள் எங்கள் பேரில் குற்றம் சொல்வதும், காங்கிரஸ்தான் மாணவர்களைத் தூண்டிவிடுகிறது என்று நாங்கள் சொல்வதும் ஆகிய இரண்டுமே முழு உண்மை அல்ல. காங்கிரசை ஆதரிக்கும் மாணவர்களும் இருக்கிறார்கள், திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தை ஆதரிக்கும் மாணவர்களும் இருக்கிறார்கள். ஆனால் இந்த இரண்டு மாணவர்களின் எண்ணிக்கையைவிட அதிக எண்ணிக்கை உள்ள மாணவர்கள் இந்தி விஷயத்தில் மிகத் தீவிரமான கருத்தோடு இருக்கிறார்கள். அந்தக் கருத்து ஏற்படுவதற்கு நியாயம் இருக்கிறது. ஏனென்றால் நண்பர் கருத்திருமன் அவர்கள் வருத்தப்பட்ட மாட்டார்கள் என்று கருதுகிறேன், நானும் நண்பர் வினாயகம் அவர்களும், நானும் நண்பர் கருத்திருமன் அவர்களும் இந்தப் பூலோகத்தில் எவ்வளவு காலம் இருக்கப் போகிறோமோ அதை விடச் சற்று அதிக காலம் இருக்கப் போகிறவர்கள் மாணவர்கள். ஆகையால்தான் இந்த விஷயத்தில் அவர்களுக்குத் தீவிர எண்ணம் இருக்கிறது. அவர்கள் நம்மவரிட நீண்ட காலத்திற்கு இருக்கப் போகிற காரணத்தால் அவர்கள் இந்த விஷயங்களில் மிகத் தீவிரமாகக் கருத்தைச் செலுத்துகிறார்கள். அப்படிச் செலுத்தும் நேரத்தில் நடந்துகொள்ளும் சில முறைகள் தவறாகப் போகிற பொழுது கண்டிக்க வேண்டாமா என்று நண்பர் கருத்திருமன் அவர்கள் சொல்கிறார்கள். நாங்கள் கண்டிக்கத் தவறினோமா என்பதை அவர்கள்தான் சொல்ல வேண்டும். நானே சொன்னேன்; கோயம்புத்தூரிலே கிளர்ச்சியிலும், தி எரிப்பிலும், மற்றவைகளிலேயும் ஈடுபட்டதன் காரணமாக இப்படிப்பட்ட அம்சிகள் ஏற்பட்டபோது நான் வெளியிட்டுள்ள அறிக்கையில் என்னுடைய வருத்தத்தைத் தெரிவித்ததோடு மட்டுமல்ல, நான் அனைத்தையும்

[திரு. சி. என். அண்ணாதுரை] [1968 பிப்ரவரி 20]

கண்டித்தேன்.

"I feel sick when I read such things"

என்று சொன்னேன். அது வெறும் எழுத்து மட்டும் அல்ல; உண்மையிலேயே நான் நோய்வாய்ப்பட்டேன். ஏனென்றால் இது போன்ற கிளர்ச்சிகளை ஒரு துளியும் நான் விரும்பவில்லை. விரும்பாத்து மட்டுமல்ல; அவைகளைத் தூண்டி விடுகின்ற அளவுக்கு இழிவான அரசியல் முறையும் எனக்கு வராது. ஆனால் ஒன்றை நாம் உணர வேண்டும். நாம் சொல்லுவதைக் கேட்கக் கூடிய மாணவர்கள் காங்கிரசிலே இருக்கலாம், நாம் சொல்லுவதைக் கேட்கக் கூடிய மாணவர்கள் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்திலே இருக்கலாம். ஆனால் இந்த இரண்டு மாணவர்களின் எண்ணிக்கையைவிட அதிக எண்ணிக்கை உள்ள மாணவர்கள், உண்மையிலேயே தாங்கள் பாதிக்கப்படுகிறோம், பெரியவர்கள் தங்களை சரியாகக் காப்பாற்றவில்லை என்று கருதுகிறார்கள். கருதுகிற காரணத்தாலேதான் இந்தக் கிளர்ச்சிகள் எல்லாம் டுடைபெறுகின்றன. அதை ஒரு பொழுதுபோக்காகவோ, விளையாட்டாகவோ அவர்கள் செய்வதாக நான் கருதவில்லை. இதே மாணவர்கள்தான் அணிவகுத்து நின்றார்கள் சீனப் படையெடுப்பின்போது; இதே மாணவர்கள்தான் நிதி திரட்டிக் கொடுத்தார்கள் பாகிஸ்தான் படையெடுப்பின்போது; இதே மாணவர்கள் தான் ஹோம் காட்டிலே இருக்கிறார்கள்; இதே மாணவர்கள்தான் என்.சி.சி.யிலே இருக்கிறார்கள்; இதே மாணவர்கள்தான் நாடு ஒன்றாக இருக்க வேண்டுமென்று நாட்டு ஒற்றுமைப் பத்திரத்தைப் படிக்கிறார்கள். அந்த மாணவர்கள் கெட்டுப் போய் விட்டார்கள்; அல்லது இன்னொரால் கெடுக்கப்பட்டார்கள் என்று சொல்லி நம்மை நாமே ஏமாற்றிக்கொள்ளுவதைவிட, அவர்களுடைய உணர்வுகளை, அடிவாரத்தில் ஏற்பட்டிருக்கிற அச்சத்தை நீக்குவதற்கு நம்மாலே முடிகிறதா? என்று ஒவ்வொரு அரசியல் கட்சியும் எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். இதை நாங்கள் கவர்னர் உரையிலே குறிப்பிட்டிருப்பது மட்டுமல்லாமல், நிறைவேற்றியிருக்கிற தீர்மானத்திலே நமது பிரதமர் அவர்கள் எல்லாக் கட்சித் தலைவர்களையும் அழைத்துப் பேச வேண்டும், ஒரு உயர்ந்த ரக மாநாடு நடத்த வேண்டுமென்று குறிப்பிட்டோம். அதை கவர்னர் உரையிலே வெளியிட்டிருப்பதைச் சுட்டிக்காட்டி, நண்பர் ஆசைத்தம்பி அவர்கள் தம்முடைய பாராட்டுதலைத் தெரிவித்தார்கள். அதற்காகவாவது பாராட்டுவார்கள் என்று பார்த்தேன். ஏனென்றால் தீர்மானத்திலே இணைக்கப்பட்டிருப்பது முழுக்க முழுக்கக் காங்கிரசினுடைய கருத்து. அதற்காகவாவது பாராட்டலாம் என்று அவர்கள் எண்ணுவார்களா என்று பார்த்தேன். அதைக் கூட அவர்கள் பாராட்ட வில்லை என்றாலும் அப்படி ஒரு கலந்து உரையாடல் நடைபெற வேண்டுமென்றாலும் அந்தக் கலந்து உரையாடல் நடைபெறுவதற்கு முன்னாலே எல்லாக் கட்சிகளும் சேர்ந்து இந்த தீர்மான விஷயத்தில் ஒன்றுபட்ட கருத்தைத் தெரிவித்திருப்பதாலே முதலில் இந்தியப் பேரரசு, அவர்கள் தீர்மானத்தைத் திரும்பப் பெற வேண்டும். அந்தத் தீர்மானத்தைத் திரும்பப் பெற்றுக் கொண்டால்தான் ஒன்றுகூடிப் பேசுவதற்குக் கூட ஒரு நல்ல

1968 பிப்ரவரி 20] [திரு. சி. என். அண்ணாதுரை]

சமூகமான நிலைமை ஏற்படும். இலையிலே எல்லாவற்றையும் வைத்துவிட்டு, கையிலே கட்டுப் போட்டுவிட்டு உனக்கு இஷ்டமானதை சாப்பிட்டுக்கொள் என்று சொன்னால் எப்படி நடக்காதோ அது போல் தான் இருக்கிறது இது. கைக் கட்டை அவிழ்த்து விட்டு இலையிலே உள்ளவற்றை எடுத்துக் கொள் என்றால் எடுத்துக்கொள்ள முடியும். அதை விட்டுவிட்டு கையைக் கட்டிவிட்டு இலையிலே எல்லாவற்றையும் போட்டுவிட்டு எடுத்துக் கொள் என்றால் எப்படி முடியாதோ அதைப் போல இந்த ரெசலூஷன் நம்முடைய கரங்களைக் கட்டுப்படுத்தி விடுகிறது. அந்தக் கட்டுக்களை அவிழ்த்து விட்டுவிட்டு இலையிலே வைத்திருப்பதில் உங்களுக்கு எது வேண்டும், உங்களுக்கு எது வேண்டுமென்று கேட்டால்தான்—கையிலே உள்ள கட்டு நீங்கினால்தான்—கருத்தை இதிலே சொல்ல முடியும். ஆகையினால் இந்த சமத்துவத்தில் இந்தியப் பேரரசு ஈடுபட வேண்டுமென்று நான் இந்த அவையின் சார்பிலும் அரசின் சார்பிலும் கேட்டுக்கொள்கிறேன். காங்கிரஸ் சார்பிலே என்று சொல்லவில்லை. காங்கிரஸ் சார்பிலே என்று சொல்ல எனக்கு மெத்த ஆவல் தான்; ஆனால் எனக்கு அவர்கள் அந்த உரிமையை அளிக்காததாலே அதை நான் சொல்லவில்லை. அவர்கள் தனியாகக் கூட அதைச் சொல்லிக் கொள்ளலாம்.

மாணவர் கிளர்ச்சிகள் நடக்கிற நேரத்தில் நடவடிக்கைகள் எடுத்திருக்கிறா என்று நம்முடைய நண்பர் எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் கேட்டார்கள். என்னுடைய சபாவத்தையும் நான் நடத்துகின்ற அரசினுடைய இயல்பையும் கொஞ்சம் விளக்க வேண்டுமென்று நான் ஆசைப்படுகிறேன். நான் எண்ணிக் கொண்டிருப்பது எல்லாம், பொருள் நடத்தத்தை விட, உயிர் நடத்தத்தைக் கூடுமானவரையில் தவிர்க்க வேண்டுமென்பதுதான். அதைத் தான் என்னுடைய சபாவமாக வைத்திருக்கிறேன். இந்த அரசினுடைய கொள்கையாக வைத்திருக்கிறேன். இப்பொழுது பெங்களூரிலே மாணவர்கள் எல்லாம் கிளர்ச்சி நடத்தினார்கள். சாதாரணக் கிளர்ச்சி அல்ல; சாதாரண நடட்டும் ஏற்படவில்லை. ஒரே நாளில் பல லட்சம் ரூபாய்கள் நடட்டம் ஆயிற்று என்று சொன்னார்கள். பொருள் நடட்டம் அடைந்தது மாத்திரம் அல்ல, பெரிய அமனியே நடந்ததாகப் பத்திரிகையிலே பார்த்தேன். அமனியை நடந்தது மாத்திரம் அல்ல; பல இன்னுயிர்கள் பாதிக்கப்பட்டன; கட்டுக் கொல்லப்பட்டார்கள் என்றும் பார்த்தேன். ஆந்திராவிலே அதைப்போல் பெருத்த கலவரம் நடக்கப்பெற்றதையும் நடைபெற்றுக்கொண்டிருப்பதையும் நான் பார்த்தேன். சமீபத்திலே நான் குண்டூருக்கும் தெனலிக்கும் சென்றபோது நானே கூட ஆச்சரியப் பட்டேன். அந்தக் குண்டூரிலும் தெனலியிலும் ரூந்துக்குக் கூட ஒரு இந்தி எழுத்து இல்லை. அது ரயில்வே நிலை மானாலும் சரி, தபால் தந்தி நிலையமானாலும் சரி, அல்லது வேறு எந்த நிலையமானாலும் சரி, எந்த இடத்திலேயும் ஒரு இந்தி எழுத்தும் இல்லை. அதுவும் எப்படிப்பட்ட இடத்தில்? இந்தியைக் கட்டாயப்பாடமாகப் பள்ளிகளில் படிக்கிற ஆந்திராவில். அங்கே, கட்டாயப்பாடமாகப் படிக்கிற ஆந்திராவிலும், கர்நாடகத்திலும் ஒரு எழுத்துக்

[திரு. சி. என். அண்ணாதுரை] [1968 பிப்ரவரி 20]

கூட இந்தி எழுத்து இல்லாமல் அழிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்றால் அது முன்னேற்றக் கழகம் திட்டமிட்டுச் செய்திருக்கிறது என்று நீங்கள் சொல்வீர்களானால் எங்களாலே தாங்கிக் கொள்ள முடியாத அளவுக்கு நீங்கள் பெருமையைத் தருகிறீர்கள் என்று தான் நாங்கள் சொல்லிக்கொள்ள முடியும். உள்ளபடியே அந்த அளவுக்கு எங்களுக்குத் திறமை இல்லை. எங்களுக்கு இல்லை என்பது மட்டும் அல்ல; நான் குண்டுருக்குப் போன உடனே பத்திரிகையிலே சொன்னேன்.

“Etiquette demands that the Chief Minister of a particular State should not create controversy in a neighbouring State. Therefore I am not going to enter into a controversy with the Chief Minister of Andhra Pradesh as regards the language issue.” என்று சொல்லி விட்டுத் தான் நான் மற்றவைகளைப் பேசினேன். என்னை நம்முடைய நண்பர் கருத்திருமன் போன்றவர்கள் நன்றாக அறிவார்கள். ஏறக்குறைய இந்த அரசியலில் கொஞ்சம் மெதுவாகச் செல்லக் கூடிய எண்ணத்தில் கொஞ்சம் அதிகமாகப் பற்றுதல் கொண்டவன் நான். ஆங்கிலத்திலே ‘மாடரேட்’ என்று சொல்லுவார்கள். அந்த மாடரேட் என்ற கொள்கை ‘ஸ்டெபிலிட்டி’-க்கு உதவும்—நிலைத்திருக்க உதவும் என்பதில் நான் சற்றுப் பற்றுக் கொண்டவன். வீணாக விவரங்களை நான் தெரிந்து கொள்வதும் இல்லை; வீணாக விவாதங்களில் நான் ஈடுபடுவதும் இல்லை; அப்படி ஈடுபடுவதில் நஷ்டமே இல்லை. எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் எத்தனையோ விஷயங்களில் நான் ஈடுபட முடியுமென்று பட்டியல் விடுத்தார். நான் அவைகளிலெல்லாம் ஈடுபட்டுக் கொண்டிருந்தால் 3, 4 மணி ஆகும். அத்தனை விஷயங்களும் நான் ஈடுபடக்கூடிய விஷயங்கள் தான். நம்முடைய உணவு அமைச்சர் அவரைக் கேட்டார், “உங்களுக்கு விளைந்த விளைச்சல் எவ்வளவு? கொள்முதலுக்கு நீங்கள் கொடுத்து எவ்வளவு? அதில் வந்த வருவாய் எவ்வளவு? குடும்பத்திற்கு மட்டும் தேவையானது எவ்வளவு?” என்று. கடைசி வரையில் ஒன்றுக்குக் கூட அவர் பதில் சொல்லவில்லை. நான் விரும்பி இருந்தால், திருப்பித் திருப்பி, ஜார்ஜைக் கேட்டதைப் போல கருத்திருமன் இதற்குப் பதில் சொல்லுங்கள் என்று கேட்கலாம். ஆனால் ஏன் கேட்கவில்லை என்றால் அப்படிக் கேட்டு ஒரு திருப்தி கொள்ளுவதில் நமக்கு எந்தவிதமான லாபமும் இல்லை. ஆகவே, அவர்கள் இப்பொழுது மொழிப் பிரச்சினையிலே மற்ற மாணவர்களை நீங்கள் தூண்டிவிடுகிறீர்கள் அல்லது கறுப்புக்கொடி காட்டுவதற்கு நீங்கள் துணையாக இருக்கிறீர்கள் என்று சொல்வாரானால் அவரை நான் ஒன்று கேட்கிறேன். தேர்தல் நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கிற நேரத்தில் நான் உடுமலைப்பேட்டைக்கு பிரசாரத்திற்காகச் சென்றேன். உடுமலைப்பேட்டையில் போட்டியிலே தேர்தலுக்கு அப்பொழுது நின்ற சாதிக் பாட்சா அவர்கள் வெற்றி பெறப் போகிறார்கள், அமைச்சராகப் போகிறார்கள் என்று ஜோதிடர் கூடச் சொன்னதில்லை. அப்படிப்பட்ட நேரம், நான் உடுமலைப்பேட்டைக்குப் பக்கத்திலே ஒரு சிறுநாருக்குச் செல்கிற

1968 பிப்ரவரி 20] [திரு. சி. என். அண்ணாதுரை]

பொழுது நான் போனதற்கு முன்னாலே சென்ற ஒரு கார் அடித்து நொறுக்கப்பட்டது. அதற்குப் பிறகு ஒரு வார்த்தை. ஒரு ஆறுதல் சொல் சொல்லிற்று? ஒரு நீதி விசாரணை அப்பொழுதிருந்த காங்கிரஸ் அரசு நடத்திற்று? எனக்குச் சொல்ல வேண்டாம். நான் மிகச் சாமானியமானவன். அவருடைய உள்ளத்திற்கே அவர் சொல்லிக் கொள்ளட்டும், அது மட்டும் அல்ல; நான் சாதிக் பாட்சா விட்டிலேயிருந்து உள்ளூர் போலீஸ் ஸ்டேஷனுக்கு ஆள் அனுப்பி, நான் இந்தக் கிராமத்திற்குப் போக வேண்டும், உயர்தர போலீஸ் அதிகாரியைக் கேட்டுவிட்டு வாருங்கள் போகலாமா என்று கேட்டனுப்பியதற்கு, அந்தப் போலீஸ் ஸ்டேஷனில் ஒரு உயர்தர போலீஸ் அதிகாரி கூட இல்லை என்று திரும்பி வந்து சொன்னார். ஆனால் எங்களுடைய அரசில் நடந்தது எல்லாம் சரி என்று நான் சொல்லவில்லை. நம்முடைய நண்பர் சுப்பிரமணியம் அவர்களுக்கு ஒரு புறத்திலே டி. எஸ். பி. யும் இன்னொரு புறத்திலே கலெக்டரும் அவர் செல்லுகின்ற ஒவ்வொரு இடத்திற்கும் செல்ல வேண்டுமென்று இப்பொழுது கட்டளை போடப்பட்ட பொழுது, அவர்கள் செல்லுகின்ற ஒவ்வொரு இடத்திலேயும் உயர்தர அதிகாரிகள் இருக்க வேண்டுமென்ற நிலை ஏற்பட்டபொழுது எனக்குத் துணைக்கு ஒரு ஹெட் கான்ஸ்டபிளையாவது அனுப்பியிருப்பார்களா என்று நான் கேட்கவில்லை. மறுபடியும் நாங்கள் பதவியை இழந்து எதிர்க்கட்சியாக மாறுகிற நேரத்திலே கூட நான் ஹெட் கான்ஸ்டபிளையாவது கொடுங்கள் என்று கேட்டுத் திருப்தி அடைய மாட்டேன். எனக்குத் தனிப்பட்ட முறையில் சுப்பிரமணியம் அவர்களுடன் உள்ள நட்பை விளக்குவதற்காக மட்டும் அல்ல நான் இதைக் குறிப்பிடுவது. இந்த அரசுப் பொறுப்பை ஏற்றுக் கொண்ட பிறகு சூழ்நிலை என்னென்ன, நடவடிக்கை எதற்கு வேண்டுமோ அவைகளுக்கு எல்லாம் எடுத்திருக்கிறோம் என்பதைச் சுட்டிக்காட்டுவதற்காகத் தான் குறிப்பிட்டேன்.

சரி, திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் தான் திட்டமிட்டு மாணவர்களைத் தூண்டிவிட்டு, கறுப்புக் கொடி காட்டிற்று, கல் எறிந்தது என்று நண்பர்கள் சொல்கிறார்களே, அது உண்மை என்றே வாதத்திற்கு வைத்துக்கொள்ளலாம். பகை குறைக்கப்படவேண்டுமென்றால், மறு நாள் காங்கிரஸ் ஊர்வலம் திராவிட முன்னேற்றக் கழகப் பகுதிகளுக்குச் சென்று, கொடிகளை இறக்குவதினால் பகை குறையும் என்று எதிர்க்கட்சித் தலைவர் கருதுகிறார்களா? அங்குள்ள படிப்பகங்களைத் தாக்குவதனால் பகை குறைந்துவிடும் என்று எதிர்க் கட்சித் தலைவர் அவர்கள் கருதுகிறார்களா? சினிமா கோட்டைகளில் வைக்கப்பட்டிருக்கும் எம். ஜி. ஆர். படங்களை நொறுக்குவதன் மூலம் அந்தப் பகை நீங்கிவிடும் என்று கருதுகிறார்களா? இல்லையே, பகை வளர்வதற்குத் தானே வழி செய்யும்? காங்கிரஸ் எதிர்க்கட்சித் தலைவராக உள்ள நண்பர் கருத்திருமன் அவர்கள் அப்படியெல்லாம் காங்கிரஸ் செய்யத் தேவையில்லை என்று ஏதாகிலும் அறிக்கை விட்டாரா? யோசனை சொன்னாரா? அல்லது அவருடைய தலைவர்கள் அந்த இடத்தைப் பற்றி சிந்தித்தார்களா என்றால், இல்லை.

[திரு. சி. என். அண்ணாதுரை] [1968 பிப்ரவரி 20]

ஆக, பகை வளரவேண்டும் என்பதிலே பலருக்கு நாட்டம் இருக்கிறது. பகை வளரவேண்டும் என்பதிலே பலருக்கு நாட்டம் இருப்பதினால், சிறு சிறு கலவரங்களெல்லாம் கூட பயங்கரமான அளவுக்குச் செல்லக்கூடும். அது இந்த நாட்டிற்கு மட்டும், இந்த மாநிலத்திற்கு மட்டுமே உரித்தானது என்று கருதத் தேவையில்லை. இந்தியா முழுவதிலும் இன்றையதினம் அந்த மனப்பான்மை இருக்கிறது. கௌஹத்தியில் ஃபான்சி பெசார் என்ற கடை வீதியே இன்றையதினம் இருக்கும் இடமே தெரியாமல் அழிக்கப்பட்டு விட்டது. அங்கு பிரிவினாவாதிகளாகிய நாங்களா இருக்கிறோம்? அங்கு பிளவு வாதிகளாகிய நாங்களா இருக்கிறோம்? அங்கு விவரம் தெரியாதவர்களாகிய நாங்களா இருக்கிறோம்? அங்கு அரசாளுவது காங்கிரஸ் கட்சி. இவ்வளவெல்லாம் நடந்ததே, என்ன நடவடிக்கை எடுத்தீர்கள் என்று நண்பர் கருத்திருமன் அவர்கள் கேட்டார்கள். ஒரு ஃபான்சி பெசார் கொளுத்தப்பட்டு, கோடிக்கணக்கான ரூபாய் கௌஹத்தியில் நஷ்டம் ஏற்பட்டு, அங்கே இருந்த ராணஸ்தான் மக்கள் ஊருக்கு திரும்பவேண்டிய அளவுக்கு வந்ததே என்ன நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டது? நான், என்ன நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டது என்று, லிம்புக்காகக் கேட்க வில்லை. உடனாக்குடன் இப்படிப்பட்ட விஷயங்களில் நடவடிக்கை எடுக்க இயலாது. ஒரு கட்டத்தில் ஒரு கலவரம் நடைபெறுகின்ற பொழுது, இன்னார்தான் இதைச் செய்தார்கள் என்று கண்டறிவது என்பது எவ்விதான காரியம் அல்ல. உகையால், கௌஹத்தியில் நடந்ததற்கு இன்னமும் எந்தவிதமான நடவடிக்கையும் எடுக்கப் படாமல், ராணஸ்தான் மகல் அமைச்சரும், அன்ஸார் நாட்டு முதல் அமைச்சரும் பேசிக்கொண்டிருப்பதிலே தான் இருக்கிறது. ஒரு கடைவீதி மூடவதும் கொளுத்தப்பட்டது. அதைத் தவிரி விடுங்கள். ரான்சியில் நடைபெற்றதே, என்ன நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டது? பிலாயில் நடைபெற்றதே, என்ன நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டது? கலவரங்கள் நடைபெற்ற ஒவ்வொரு நேரத்திலும் காங்கிரஸ் அரசு என்ன கிட்டவாட்டமான நடவடிக்கை எடுத்தது? நம்முடைய நண்பர் யாரோ மூன்று நாட்கள் கந்தியால் சூத்தப் பட்டதாகச் சொன்னார்கள். உள்ளமையே ரொம்பப் பிரகாசப்படுகிறேன். அலை, டெல்லி மாநகரத்தில் ஒரு அன்னிய நாட்டின் அம்பாசிடர் மனைசி வீதியிலே நடந்து செல்லுகின்ற நேரத்தில் அடையையே பறித்தார்களாம். பாரதக் கையைப் பமத்துப் பழக்கம் என்று கருதுகிறேன். அடையைப் பறித்தார்கள் என்றும், இன்னொரு நாளில் டெல்லியில் ஒரு இளமங்கை தாறுமாற்று நடத்தப்பட்டு, அடைகளெல்லாம் கழையப்பட்டு, பாதை ஓரத்தில் கிடத்தப்பட்டதாகவும் பத்திரிகையில் பார்த்தேன். என்ன நடவடிக்கை எடுக்க முடிந்தது சர்வ வல்லமை பொருந்திய டெல்லி அரசினால்? (திரு. கே. வினாயகம்: நம்முடைய கோட்டையிலே நடந்தது) நம்முடைய கோட்டையிலே நடந்தது என்று கிட்டவாட்டமாகச் சொல்கிறார்கள். இந்த இரண்டு பேர்களில் யாரோ ஒருவர் அவ

1968 பிப்ரவரி 20] [திரு. சி. என் அண்ணாதுரை]

ருக்கு நண்பராக இருக்கக்கூடும் என்பது என்னால் புரிந்து கொள்ள முடிகிறது. எனக்கு அது திட்டவாட்டமாகத் தெரியவில்லை. (ஆரவாரம்)

கலகம் செய்கின்றவர்களைப் பற்றிக் கூட விட்டுவிடுங்கள். சவான் உள்துறை அமைச்சராக இருக்கும் டெல்லியில் போலீஸ் காரர்கள் கிளர்ச்சி நடந்ததே, என்ன செய்ய முடிந்தது? சவான் வீட்டிற்கு எதிரில் மறியல் நடந்ததே, என்ன செய்ய முடிந்தது? போலீஸ்காரர்கள் கைது செய்யப்பட்டார்களே, என்ன நடவடிக்கை மேற்கொண்டு எடுக்க முடிந்தது? ஒரு சமரசத்துக்குத் தான் கொண்டு வர முடிந்ததே தவிர, என்ன செய்ய முடிந்தது? நானும், என்னுடைய நண்பர் கருத்தினுமன் அவர்களும் டெல்லி நாடாளுமன்றத்தில் இருந்தபொழுது தான் ஐன சங்கத்தைச் சேர்ந்த ஒரு சாமியார் 'நாடாளுமன்றத்தில் பாவம் மலிந்து விட்டது. நான் யாகம் நடத்தப்போகிறேன்' என்று சொல்லி சமீபத்தை எடுத்துக்கொண்டு வந்து, நாடாளுமன்றத்தில் போட்டு கொளுத்த ஆரம்பித்தபொழுது அங்கே இருந்த காங்கிரஸ் உறுப்பினர்கள் உள்பட அவர்களை நீக்குவதற்குப் பயப்பட்டார்கள். கருத்தினுமனும் நானும் என்று நினைக்கிறேன். நாங்கள் சேர்ந்து கொண்டு 'உங்களால் நீக்கமுடியாவிட்டால் நாங்கள் நீக்குகிறோம்' என்று நாங்கள் தான் சொன்னோம்.

ஆக, கல்வாங்கள் நடைபெறுகிறபொழுது உடனுக்குடன் ஏதோ நடவடிக்கை அவர்கள் எடுத்துவிட்டதைப் போலவும், நாங்கள் கல்வாங்கள் நடக்கட்டும் என்று விட்டுவிட்டதைப் போலவும் கயவா செய்து தப்ப எண்ணத்தைக் கொள்ளவேண்டாம். ஒரு பெரிய கூட்டம் கூட, ஒரு கல்வாம் நடைபெறுகிறபொழுது, வெகு சுலபத்தில் அதைக் கண்டுபிடிப்பது என்பது, நடவடிக்கை எடுப்பது என்பது முடிகின்ற காரியம் அல்ல. என்னுடைய வார்த்தைகளை அவர்கள் நம்பினாலும், நம்பாவிட்டாலும் தெளிவாக, திட்டவாட்டமாகச் சொல்கிறேன். எந்தக் திராவிடக் கமுக உறுப்பினராகிவார் இந்தக் கல்வாத்தில் பங்கு கொண்டார் என்று எனக்கு நினைக்கப்பட்டவடன் முதல் நடவடிக்கையாக அவரையே கிராபி மன்னேற்றக் கமுகத்திலிருந்து நீக்கி வைக்கின்ற அதிகாரமும், நீக்கி வைக்கின்ற பக்கவாபம் எனக்கு இருக்கிறது என்பதை நான் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். என்னெனில், கவர்னர் உரையில் ஹெசியில் கூறிப்பட்டப்படி பகை நீங்கிலொபிய லெயியம் நீங்காது பரியம் நீங்காது. அந்தப் பகை நீக்கப்பட்டு விட வேண்டிமானால் மமக்கள்ளே இருக்கக்கூடிய சங்கேக உணர்ச்சிகள் நீக்கப்பட்டாலொபிய பகை நீங்குவதற்கு வழியில்லை.

நம்முடைய நண்பர் திரு. சி. சுப்பிரமணியம் அவர்கள் மருத்துவ மனையில் என்னைப் பார்த்தார்கள். வேடிக்கையாக சிரித்துக் கொண்டு கேட்டார்கள். என்ன உடம்புக்கென்று. நான் அவர்களுக்குச் சொன்னேன் 'பாதி உடம்பால், பாதி உன்னை வந்த வினை தான்' என்று சொன்னேன். 'எனக்கு அப்பொழுதே தெரியும்'

[திரு. சி. என் அண்ணாதுரை] [1968 பிப்ரவரி 20]

என்று அவர்கள் சொன்னார்கள். இவைகளெல்லாம் நடைபெற வேண்டும் என்று விரும்பக்கூடியவன் அல்ல நான். நடைபெறுவது நாட்டிற்கு நல்லது என்ற எண்ணம் கொண்டவன் அல்ல நான். இவைகளை நடத்த வேண்டுமென்ற எண்ணத்தில் உள்ளதல்ல நான் சார்ந்திருக்கக் கூடிய கழகம். காங்கிரசிலே அந்த அளவுக்கு இருக்கிறார்களா என்பதை அவர்கள் ஒவ்வொரு நடவடிக்கையையும் ஆராய்ந்து பார்த்துத் தான் ஒரு முடிவுக்கு வரவேண்டும்.

அதவே, பசி நீங்க உணவை அதிகப்படுத்தியிருக்கிறோம், பிணி நீங்க முன்னாலே செய்யப்பட்டிருப்பதைவிட ஓரளவுக்கு அதிக அளவுக்கு மருத்துவத் துறையில் கவனம் செலுத்துகிறோம். பதை நீங்கப்படுவதற்கு, பகையை உண்டாக்குகின்ற இந்த மொழியையே அடியோடு நீக்கியிருக்கிறோம். இந்தியை நீக்கியிருக்கிறோம் என்றபொழுது நண்பர் கருத்திருமன் அவர்களுக்கு ரொம்பக்கோபம். 'இதை மட்டுமா மெய்க்கிறீர்கள் அதை ஒழித்தீர்கள். இதை மெய்க்கிறீர்கள்' என்று சொன்னார்கள். அவர் கோபத்தை அதிகப்படுத்த வேண்டியதற்குச் சொன்னேன். இருப்பது வருஷங்களாக இருந்த காங்கிரஸ் வட்சியையும் மெய்க்கோம். அதையும் சேர்த்துக் கொள்ளவேண்டும் என்று சொன்னது என்ன அக்கிரம் வந்தது? அப்பொழுது தான் பார்த்தேன், நேன். அவர்களுக்கு அப்பொழுது என்ன அக்கிரம் வந்தது? அப்பொழுது தான் பார்த்தேன். அதா. மெய்க்கு விட்டார்களே என்று எண்ணுகின்ற நோக்கில் எப்பொழுதோ வந்த சிரங்கின் பேரில் ஏதாவது ஒரு பொருள் பட்டுவிட்டால் 6 மாதங்களுக்குப் பிறகு கூட சரீர் என்று ஒரு எரிச்சல் வரும் வருகிறது அதா. மெய்க்குவிட்டார்களே என்று ரொம்ப அக்கிரமமாகப் பேசினார்கள். உள்ளமையே அவ்வளவு அக்கிரப்படுவார்கள் என்று தெரிந்திருந்தால், மெய்க்கிற காரியத்தில் நான் உள்ளமையே சுடுபட்டிருக்க மாட்டேன். உள்ளமையே குறைந்தது 20 வருஷ காலத்திற்கு இருந்தார்கள். அவர்களுக்குக் கூட சலிக்குக் கூட போயிருக்கும். ஹந்தா வருஷங்களுக்கு வேறு யாராவது பார்க்கட்டும் என்று கூட இருப்பார்கள் என்று நான் நினைத்தேன். அவர்கள் ராமாயணம் படித்தவர்கள். ஐனகருடைய துறவு மனப்பான்மை அவர்களுக்கு இருக்கலாம் என்று எண்ணினேன். உணல் ராமாயணத்தில் வருகிற விகவாமித்திரர் சுபாவம்தான் அவர்களுக்கு இருக்கிறதாகத் தெரிகிறதே சுவிர வேறு கதா பாத்திரங்களை அவர் பின்பற்றுவதாகத் தெரியவில்லை. உகையால் அவர்களுக்கு நான் சொல்ல விரும்புகிறேன். நாங்கள் இருப்பது பிடிக்கவில்லை என்று சொன்னால், நீங்கள் 49 பேர்கள் இருக்கிறீர்கள் தனியாக என்சிப் வந்து சொல்லுங்கள் 'நீங்கள் இருப்பது பிடிக்கவில்லை விலகிவிடு' என்று சொல்லுங்கள். விலகத் தயாராக இருக்கிறேன். எனக்கு இன்றைக்கு இருந்ததான் தீரவேண்டும் என்ற கிரியங்க நிலைமையில் இல்லை. நான் இந்தே இருப்பதிலே எவ்வளவு கட்டுகிட்டங்களுக்கு, அடங்கி இருக்க வேண்டியிருக்கிறது என்பதையும் நான் உணர்கிறேன். மார்ச்சு 5-ம் தேதி எனக்கு இருந்த வலிவு மார்ச்சு

[1968 பிப்ரவரி 20] [திரு. சி. என் அண்ணாதுரை]

6-ம் தேதி குறைந்திருப்பது எனக்கு மிக நன்றாகத் தெரிகிறது. நாங்கள் இருப்பதே உங்களுக்கு பிடிக்கவில்லை என்றிருந்தால், நீங்கள் சொல்வதானாலும் சரி, அல்லது எங்களுக்கு வாக்களித்த மக்கள் எங்களுக்குத் தெரிவிப்பதானாலும் சரி, அல்லது இதற்காக ஒரு ரெஃபரண்டம் வைத்து, இந்த ஆட்சி நீடிப்பதா, வேண்டாமா என்று நடத்துவதாக இருந்தாலும் சரி, நாங்கள் தயாராக இருக்கிறோம்.

ஏனென்றால், நாங்கள் ஆட்சிப் பொறுப்பில் இருப்பதன் மூலம் பெரிய போக போக்கியத்தை அனுபவிக்க வேண்டும் என்று எங்களில் யாரும் இல்லை. பலபேர் போக போக்கியத்தை அனுபவிக்க முடியா வயதிற்கு வந்தவர்கள். சிலர் இந்தப் பதவிகள் இல்லாமலேயே, போக போக்கியத்தை அனுபவிக்கக் கூடிய திறமையும், இடமும் பெற்றிருக்கிறார்கள். இங்கே இருந்து கொண்டதான் போக போக்கியத்தை அனுபவிக்க வேண்டும் என்ற கட்டாயம் இல்லை. நாங்கள் ஐந்து வருஷம் இருப்பதன் மூலம் நாட்டிற்கு நன்மை செய்யமுடியும் என்று நம்புகிறோம். அதற்கு நீங்கள் வாய்ப்பு அளித்தால் இருக்கிறோம். நாங்கள் இருப்பதை உங்களால் சகித்துக் கொள்ள முடியவில்லை என்றால், நண்பர்கள் அதைச் சொல்வதானாலும், கேட்டுக் கொள்ளத்தயாராக இருக்கிறோம்.

எதை எடுத்தாலும் நீங்கள் என்ன செய்தீர்கள், என்ன செய்தீர்கள் என்பது சரியாகாது. ஒரு போகத்தை இரு போகமாகக் கிளேம் என்றால், நீங்கள் செய்யவில்லை என்கிறார்கள். நீங்கள் அப்பொழுது சொல்லவில்லையா? மணிமுத்தாள் அணையைக் கட்டினோம், சாத்தனூர் அணையைக் கட்டினோம் என்று சொல்லவில்லையா? அன்றைக்கு திரு. பக்தவத்சலம் இந்த மன்றத்திலே எழுந்து சொல்லவில்லையா, சாத்தனூர் அணையைக் கட்டினோம் என்று. பக்தவத்சலம் அணையைக் கட்டினோம் என்று சொன்னால் அவரே சாந்து அமைத்துக் கொடுத்தாரா, செங்கல் எடுத்துக் கொடுத்தாரா, அல்லது அளந்து பார்த்தார்களா? அப்படியா அர்த்தம்? உற்பத்தியைப் பெருக்கியிருக்கிறோம் என்றால், நாங்களே ஏர் உழுதோம் என்று சொல்கிறோம் என்ற பொருள்? நான் ஒரு விவசாயி, நான் விவசாயி என்று நண்பர் கருத்திருமன் சொல்லுகிறார்களே அவர்களுக்கே தெரியாதா, தான் ஒரு விவசாயி அல்லவென்று? நகத்தில், சொரிந்ததால் அழுக்கு இருக்குமே ஒழிய, நகத்தில் ஏர் உழுத அழுக்கு இருக்கிறதா? விவசாயி என்றால் நகத்தில் அழுக்கு இருக்க வேண்டுமே. (குறுக்கீடு) சரி, நான் சொல்கிறேன் என்பதற்காக வேண்டுமானால் அவர்கள் ஒரு நாள் ஏர் பிடிக்கலாம். அதனால் நிலத்திற்குத்தான் நஷ்டம். நாட்டிற்கு லாபமே வராது. (பலத்த ஆரவாரம்). நாணும்; அவரும் ஏர் உழுதால் மாடு போகும் பக்கத்தில்தான் நாங்கள் போகவேண்டும், நாங்கள் போகும் பக்கத்தில், போக வேண்டிய பக்கத்திற்கு மாடுகள் வராது. வார்த்தைக்குச் சொல்கிறோம்; நாணும் ஒரு விவசாயி என்று நம்முடைய கம்ப்யூனிஸ்ட் நண்பர்கள் வருத்தத்தோடு கேட்டுக் கொள்கிறார்கள் என்றாலும்,

[திரு. சி. என் அண்ணாதுரை] [1968 பிப்ரவரி 20]

ஏற்பட்டுவிட்ட பாவனை என்ற முறையில் எல்லோரும் விவசாயிகள் என்று சொல்லிக் கொள்கிறோம். எல்லோரும் இந்தாட்டு மன்னர்கள் என்று பாரதியார் சொல்லவில்லையா? அதே போலத் தான் நாமும் விவசாயி என்று சொல்லிக் கொள்கிறோம். அந்த முறையை ஏற்றுக்கொள்வார்களானால், எங்களுக்கும் உணவு உற்பத்தியில் ஒரு பங்கு உண்டு.

ஏ. டி. டி. 27 நாங்கள் கண்டு பிடிக்கவில்லை, வேறு யாரோ கண்டுபிடித்தார்கள் என்றாலும், அதை விரிவான முறையில் நாங்கள் அதிகப்படுத்தியிருக்கிறோம். அதிகப்படுத்தியிருக்கிறோம் என்பது மட்டுமல்லாமல், (குறுக்கீடு) மற்றதையெல்லாம் விட்டு விட விரும்புகிறேன், ஒன்றை மட்டும் சொல்லவிரும்புகிறேன். முன்னால் ஒரு முறை சொல்லியிருக்கிறேன். மறுபடியும் வலியுறுத்திச் சொல்ல விரும்புகிறேன், சென்ற அரசு நடைபெற்றதை விட இந்த அரசு நல்ல முறையில் நடைபெறுகிறது; அவர்கள் உழவிற் குக்கொண்டு வந்த நிலப்பரப்பை விட எங்களால் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது அதிகம்; ஒரு போகமாக இருந்த நிலம் இரு போகமாக ஆக்கப்பட்டிருப்பது அதிகம்; வீளைச்சலும் முந்தி இருந்ததை விட இப்பொழுது அதிகம். இந்த மூன்றும் உணவு உற்பத்தித் துறையில் பெருக்கத்தை ஏற்படுத்தத் துணை செய்திருக்கிறது. இப்படி நடக்கின்ற இடத்தில் நாங்கள் இருந்தோம் என்பதில் எங்களுக்கு மகிழ்ச்சி. நண்பர் கருத்திருமன் சொல்லுவார், நாங்கள் செய்ததற்கெல்லாம் பெருமைப்பட்டுக் கொள்கிறீர்கள் என்று. நாங்கள் பெருமைப்பட்டுக் கொள்கிறோம் என்று சொல்லவில்லை. பெருமைப்பட்டுக் கொள்ள வேண்டுமென்றால், பசி நீங்கி விட்டது, பிணி நீங்கிவிட்டது, பகை நீங்கிவிட்டது என்று சொல்லக்கூடிய நிலைமை ஏற்பட்டால், அதை நான் பெருமைப்பட்டுக்கொள்ளக் கூடிய நிலைமை என்று கருதுவேனே தவிர, நான்கு லட்சம் என்று இருந்த இடத்தில் எட்டு லட்சம் என்று பயிர் செய்யும் பரப்பை அதிகப்படுத்தியிருக்கிறோம் என்பதனால் பெரிய பெருமை வந்து விட்டதாகக் கருதமாட்டேன். தவறு செய்து விட்டு, அதைத் திருத்திக்கொள்ளத் தயாராக இருப்பேன் என்பதை அவர்களே கொள்ளுங்கள். ஆனால் அவர்கள் பெருந்தன்மையோடு பாராட்டினார்களா என்றால், தவறைத் திருத்திக் கொண்டதற்காக, பாராட்டுவதற்காக எழுந்திருக்கிறேன் என்று எதிர்க்கட்சித் தலைவர் இங்கே சொன்னாலும், சங்ககிரியில் பாராட்டுதலாகப் பேசவில்லை. அங்கே பாராட்டுதலாகப் பேசியிருக்க முடியாது. தேர்தல் கூட்டத்திலே என்னைப் பாராட்டிப் பேசி விட்டு, எனக்கு ஓட்டுப் போடாதே என்று எப்படிச் சொல்லியிருக்க முடியும்? “தெரியாதா, அண்ணாதுரை என்னிடம் மன்னிப்புக்கேட்டவன் தானே” என்றுதான் சொல்லத் தோன்றும். வேறு வார்த்தை வர இடமில்லை. குடை ராட்டினத்தில் தான் அங்கேயே இருந்தும், ராட்டினம் சுற்றினால், தானும் சுற்றுவதாகத் தோன்றுமே, அது போல, தேர்தல் நேரத்தில் அப்படித்தான் இருக்கும். அவர்கள் சொன்னது மட்டுமல்ல, நான் மன்னிப்புக் கேட்டேன் என்றால், கழகத் தோழர்கள், மன்னிப்புக் கேட்பதில் என்ன

1968 பிப்ரவரி 20] [திரு. சி. என் அண்ணாதுரை]

கேவலம் இருக்கிறது, உணவு அமைச்சராக இருந்த திரு. சுப்பிரமணியம் பாராளுமன்றத்திலே மன்னிப்புக் கேட்டார்களே தெரியுமா என்கிறார்கள். இப்படி ஒருவருக்கொருவர் பெருமைப் படுத்திக் கொள்ள வேண்டும் என்று ஆரம்பித்துவிட்டு, ஒருவரை ஒருவர் சிறுமைப்படுத்திக் கொள்ளத்தான் இதெல்லாம் உதவியாக இருக்கிறது. “அமீர் சந்த் பியரிலால் கம்பெனிக்கு லைசென்ஸ் கொடுத்தீர்களா” என்று சுப்பிரமணியத்தைக் கேட்டதற்கு, “என்னுடைய மந்திரிசபை கொடுக்கவில்லை” என்று முதல் நாள் சொல்லிவிட்டு, மறுநாள் மதுலிமாயி, ஆதாரத்தைக் கொண்டு வந்து, “நீங்கள் பதவி ஏற்றதற்குப் பிறகுதான் உத்தரவு போடப் பட்டிருக்கிறது” என்று எடுத்துக் காட்டியதும், சுப்பிரமணியம் “வருந்துகிறேன், என்னுடைய மந்திரி சபைதான் பொறுப்பு” என்று பாராளுமன்றத்திலே சொன்னார்கள். அதனால் அவர்கள் இழிவானார்கள் என்று அர்த்தம் இல்லை, பெருமைதான் அதிகம். அந்தப் பெருமையில் எனக்கும் பாதியளவு கிடைக்கும் என்று கருதினேன். ஒரு பழமொழி சொல்வார்கள், ‘மாமியார் உடைத் தால் மண் சட்டி, மருமகள் உடைத்தால் பொன் சட்டி’ என்பார்கள். அதுபோல் கருதிக்கொண்டு இருக்கிறார்கள் போலும். அவர்களுடைய இதயத்தில், முழு இடத்தையும் சுப்பிரமணியத்திற்கே கொடுத்துவிட்டால், எனக்கும் கொஞ்சம் இடம் வைக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். (ஆரவாரம்).

கவர்னர் பேருரையில் குறிப்பிட்ட மூன்று, நான்கு பிரச்சினைகளும் தேவையான பிரச்சினைகள் என்ற முறையிலும், அவற்றைத் திட்டவாட்டமாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள் என்பதாலும், இந்த அவை மகிழ்ச்சியுடன், பெருமையுடன் நன்றி கூறிக்கொள்கிறது என்ற திரு. ஆசைத்தம்பி கொண்டுவந்த தீர்மானத்தின் மீது என்னுடைய கருத்துக்களை எடுத்துக் கூறி, விடையெறுகிறேன்.

திரு. கே. விநாயகம்: ஆன் ஏ பாயிண்ட் ஆப் ஓபர்தர் க்ளாரிபி கேஷன். பார்லிமெண்டில் நிறைவேற்றப்பட்ட அபிஷல் லாங்க் வேஜ் அமெண்ட்மெண்ட் ஆக்ட் முதல் பகுதி அனைவருக்கும் பிடித் ததாக இருக்கிறது, பின்னால் நிறைவேற்றிய தீர்மானம் அனைவருக் கும் பாதகமாக இருக்கிறது என்று, தென்னகத்தைப் பொறுத்த வரையில் அதை எதிர்க்கிறது என்று சொல்லிவிட்டார் அண்ணா. அதே நேரத்திலே, எப்படியாகிலும், அந்த நிலையைச் சரிசெய்ய வழிவகை இருக்கிறதா? ஏனென்றால், மெஜாரிட்டியில் தீர்மானம் நிறைவேற்றிய பாராளுமன்றத்திலேயே அதை ரத்து செய்யவேண்டுமே தவிர, அட்மினிஸ்ட்ரேடிவ் ஆர்டர் மூலமாக, ஏதாவது கொண்டுவரலாம் என்று அரசாங்கம் நினைத்தால் யாராவது என்னைப் போன்ற குறும்புக்காரன் ஒருவன், வெறியன், இந்தி வெறியன் ஒருவன் கோர்ப்ட்டுக்குப் போய், ரிட் போட்டால், என் தீர்மானம் நடைமுறைக்கு வரவில்லை, என்று போட்டால், பாதகம் ஏற்படுமே? ஆகவே, அதற்கு தென்னக அமைச்சர்கள், சிந்திப் பவர்கள், ஏதாவது உங்களிடம் யோசனை இருக்கிறதா என்று தெளிவாக்கக் கோருகிறேன்.

[1968 பிப்ரவரி 20]

மாண்புமிகு திரு. சி. என். அண்ணாதுரை : மொழிப் பிரச்சினை சம்பந்தமாக மிக விளக்கமாகப் பேசுவது கூடத் தேவையில்லை. நண்பர் வினியாகம் 'என்னைப் போன்ற குறும்புக்காரன், இந்தி வெறியன்' என்று குறிப்பிட்டார்கள். அந்த வெறி நாம் பெற்றுக் கொள்ள முடியாதது ; அந்த வெறி உணர்ச்சி நம்மால் டார்ராலும் பெற்றுக் கொள்ள முடியாது. நமக்கு ஆர்வம் மட்டும் இருக்க முடியும், ஆனால் அந்த வெறி உணர்ச்சி வராது. அவர்கள் கோர்ட்டுக்குப் போவார்களே என்று சொன்னார்கள். வழக்கறிஞர் அல்லாத எனக்கு அந்த சந்தேகம் வரலாம், ஆனால் அவருக்கு வரக் கூடாது. ஆசைத்தம்பி அவர்கள் பேசும்போது சொன்னார்கள், அந்தத் தீர்மானத்தை ரத்து செய்தாக வேண்டும். அதற்காக, தமிழ் நாடு காங்கிரஸ் ஒரு தீர்மானமாகிலும் போடுமா என்று கேட்டார்கள். இன்னும் போடவில்லை. அடுத்துக் கூடும் கூட்டத்திலாவது அப்படிப்பட்ட தீர்மானத்தைப் போடுவார்களேயானால், மொழிப் பிரச்சினைக்குத் தீர்வு காண்பதற்கு உதவி செய்தவர்கள் ஆவார்கள்.

திரு. க. இராமமூர்த்தி : தலைவர் அவர்களே, ஆளுநர் அவர்களுடைய உரைக்கு நன்றி தெரிவிக்கும் தீர்மானத்திற்கு நான் கொடுத்திருக்கும் திருத்தத் தீர்மானத்தைப் பிரேரேபிப்பதற்குத் தாங்கள் அனுமதி கொடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகின்றேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : இப்பொழுது, ஆளுநர் அவர்களின் பேருரைக்கு, மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. ஆசைத் தம்பி அவர்கள் கொடுத்திருக்கிற நன்றியுரைத் தீர்மானம் நிறைவேற்றப்பட வேண்டும்.

மாண்புமிகு திரு. சி. என். அண்ணாதுரை : வழக்கமாகச் சொல்ல வேண்டியதைச் சொல்ல மறந்துவிட்டதற்காக வருந்துகிறேன். நான் அளித்த விளக்கத்திற்குப் பிறகு, இதற்குத் திருத்தங்கள் கொடுத்திருக்கும் நண்பர்கள் அந்தத் திருத்தங்களைத் திரும்பப் பெற்றுக்கொள்ளவேண்டும் என்று நான் வேண்டிக் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : நன்றியுரைத் தீர்மானம் வாக்களிப்புக்கு விடப்படுவதற்கு முன், நான் ஒன்று தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். இங்கே மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் பதினான்கு திருத்தத் தீர்மானங்களைக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். திருத்தத் தீர்மானம் கொடுத்திருந்தாலும், அதை வற்புறுத்தாமல் விடுவதை இந்த மன்றத்தில் ஒரு மரபாகக் கொண்டிருக்கிறோம். அந்த வகையில், திருத்தத் தீர்மானங்களைக் கொடுத்திருக்கிறவர்கள், அவற்றை வற்புறுத்தாமல் விடுமாறு நான் அவர்களைக் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

திரு. க. இராமமூர்த்தி : தலைவர் அவர்களே, என்னுடைய திருத்தத் தீர்மானத்தைப் பிரேரேபிக்கவே இன்னும் வாய்ப்பு அளிக்கப்படவில்லை. அதை இந்த அளவியில் பிரேரேபிக்க அனு

1968 பிப்ரவரி 20] [திரு. க. இராமமூர்த்தி]

மதிக்க வேண்டும் என்று கோருகிறேன். பிரேரேபித்த பிறகு அதை வலியுறுத்துவது அல்லது வலியுறுத்தாமல் இருப்பது பற்றி முடிவு செய்யலாம்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : திருத்தத் தீர்மானங்களைல்லாம் முன்பே அச்சடித்து உறுப்பினர்களுக்கு வழங்கப் பட்டிருக்கின்றன. அவை பேரவை நடவடிக்கைக் குறிப்பில் வரும். எப்பொழுது அவை அச்சடித்து உறுப்பினர்களுக்கு வழங்கப்பட்டுவிட்டனவோ, அப்பொழுதே அவை முன்மொழிந்து வழிமொழியப்பட்டுவிட்டன என்று எடுத்துக்கொள்ளலாம். அவையெல்லாம் நடவடிக்கைக் குறிப்பில் இடம் பெறும். ஆகவே, இப்பொழுது மீண்டும் அவற்றை முன்மொழிந்து வழிமொழியத் தேவையில்லை. திருத்தத் தீர்மானத்தை வற்புறுத்துகிறோா இல்லையா என்பதை மட்டும் தான் உறுப்பினர் கூறவேண்டும். உறுப்பினர்கள் தங்களுடைய வெட்டுத் தீர்மானங்களை வற்புறுத்தாமல் விட்டுவிடவேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

திரு. க. இராமமூர்த்தி : தலைவர் அவர்களே, ஒரே ஒரு விளக்கம் மட்டும் கோருகிறேன். திருத்தத் தீர்மானங்களைப் பொறுத்த வரையில், சிலர்தான் சபையிலே பிரேரேபிக்கின்ற ஒரு நிலை இருந்தது. ஆனால், இந்தத் திருத்தங்களை இன்ன தேதியில்தான் பிரேரேபிக்க வேண்டும் என்று குறிப்பிடப்படவில்லை. அந்த நேரத்தில் நாங்கள் இங்கே இல்லை. குறிப்பிட்ட தேதிக்கு ஒரு நாள் இரண்டு நாட்களுக்கு முன்னதாகவே கூடச் சிலர் பிரேரேபித்திருக்கிறார்கள். ஆகையால், சபைக் குறிப்பிலே திருத்தத் தீர்மானங்களெல்லாம் இடம்பெறும் என்ற உத்தரவாதம் இருக்குமானால், என்னுடைய திருத்தத்தை நான் பிரேரேபிக்கவில்லை.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. இராமமூர்த்தி அவர்கள் கூறியதைப் போல, கொடுத்திருக்கின்ற, உறுப்பினர்கள் அத்தனை பேர்களும் திருத்தத் தீர்மானங்களை வற்புறுத்தாமல் விடுகிறார்கள் என்பதை நான் ஏற்றுக் கொண்டு, இந்த அவையின் அனுமதியோடு அவை திரும்பப் பெறப்படுகின்றன என்று கூறி, மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. ஆசைத் தம்பி அவர்கள் கொண்டுவந்திருக்கிற நன்றியுரைத் தீர்மானத்தின் மீது வாக்கு அளிக்குமாறு கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி—

“ஆளுநர் அவர்களுக்கு கீழ்க்கண்ட நன்றியுரை அளிக்கப் படவேண்டும் :—

‘10—2—1968-ம் தேதியன்று இரு அவைகளும் சேர்ந்த சட்டமன்றக் கூட்டத்தில் ஆளுநர் அவர்கள் உவந்தளித்த பேருரைக்கு, தமிழ்நாடு சட்டப் பேரவை உறுப்பினர்கள் பெரிதும் நன்றியுடையவர்களாவர்.’”.

தீர்மானம், பேரவையின் முடிவுக்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப் பட்டது.

[1968 பிப்ரவரி 20]

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: பேரவையின் இன்றைய நிகழ்ச்சிகள் இத்துடன் முடிவுற்றன. பேரவை 28-2-1968 புதன்கிழமை, காலை 10-30 மணி அளவில், மீண்டும் கூடும்.

மின்னர் பேரவை ஒத்திவைக்கப்பட்டது.

8. பேரவையின் முன் வைக்கப்பட்ட ஏடுகள்

A. Statutory Rules and Orders.

* 49. Audit Report on the Accounts of the Madras State Housing Board for the year 1963-64. [Laid on the Table of the House under section 125 of the Madras State Housing Board Act, 1961 (Madras Act 17 of 1961).]

50. Notification issued with G.O. Ms. No. 2023, L.A., dated the 2nd November 1967, regarding the re-division of wards and reservation of seats in Padmanabhapuram Municipality. [Laid on the Table of the House under section 304 (d) of the Madras District Municipalities Act, 1920 (Madras Act V of 1920).]

51. Notification issued with G.O. Ms. No. 2049, L.A., dated the 6th November 1967, regarding the re-division of wards and reservation of seats in Arkonam Municipality. [Laid on the Table of the House under section 304 (d) of the Madras District Municipalities Act 1920 (Madras Act V of 1920).]

52. Notification issued with G.O. Ms. No. 2057, L.A., dated the 8th November 1967, regarding the re-division of wards and reservation of seats in Erode Municipality. [Laid on the Table of the House under section 304 (d) of the Madras District Municipalities Act, 1920 (Madras Act V of 1920).]

53. Notification issued with G.O. Ms. No. 2075, L.A., dated the 14th November 1967, regarding the re-division of wards and reservation of seats in Dharapuram Municipality. [Laid on the Table of the House under section 304 (d) of the Madras District Municipalities Act 1920 (Madras Act V of 1920).]

54. Notification issued with G.O. Ms. No. 2093, L.A., dated the 16th November 1967, regarding the re-division of wards and reservation of seats in Tindivanam Municipality. [Laid on the Table of the House under section 304 (d) of the Madras District Municipalities Act, 1920 (Madras Act V of 1920).]

55. Notification issued with G.O. Ms. No. 2128, L.A., dated the 21st November 1967, regarding the re-division of wards and reservation of seats in Panruti Municipality. [Laid on the Table of the House under section 304 (d) of the Madras District Municipalities Act, 1920 (Madras Act V of 1920).]

56. Notification issued with G.O. Ms. No. 725, Agriculture, dated the 28th February 1967, regarding Notification of certain areas in Madurai District under Madras Land Improvement Scheme